

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΤΟΣ Α' ΑΘΗΝΑΙ ΑΡΙΘ. 4

Ο ΓΕΡΩ - ΤΑΜΠΟΥΡΛΙΕΡΗΣ
Ο αιώνόβιος Μπάρμπα-
Στάθης από την Άράχωβα.

Ασφαλιζέστε

Είς τὰς μεγαλυτέρας Ἑλληνι-
κὰς Ἀσφαλιστικὰς Ἐταιρίας.

Η ΕΘΝΙΚΗ

ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 6 ΑΘΗΝΑΙ—ΤΗΛ. 30.691

ΑΣΤΗΡ

ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 38 ΑΘΗΝΑΙ—ΤΗΛ. 30.721

ΙΔΡΥΤΗΣ: ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΤΕΥΧΟΣ 40Ν

21 — 27 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1955

ΓΡΑΦΕΙΑ

Σύνταξις : Σωκράτους 57, Ἀθήναι. Τηλ. 57-081
Ἐκδόσις : Βουλιαγμένης 352, Ἀθήναι. » 90-821

Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις : ΕΙΚΟΝΕΣ Ἀθήνας

ΤΙΜΗ ΤΕΥΧΟΥΣ : ΔΡΑΧΜΑΙ 5

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ :

Ἐσωτερικοῦ :	Ἐξάμηνος :	Δρχ. 130.—
	Ἐτησίᾳ :	» 260.—
Ἐξωτερικοῦ :	Ἐξάμηνος :	\$ 7.—
	Ἐτησίᾳ :	\$ 14.—

Ἀεροπορικὴ ἀποστολὴ κατόπιν συνεννοήσεως
Ἀγγελίαι, διαφημίσεις κατὰ συμφωνίαν
Ἀπαγορεύεται ἡ ἀναδημοσίευσίς ἀρθρῶν καὶ εἰκόνων τοῦ
περιοδικοῦ χωρὶς τὴν ἀδεία τῶν συγγραφέων καὶ τῶν ἐκδο-
τῶν. Τὰ μὴ δημοσιεύμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

Διεύθυνσις Συντάξεως : Ἑλένη Γ. Βλάχου
(Μουρούζη 1)

Διεύθυνσις Ἐκδόσεως : Η. Γ. Ἠλιόπουλος
(Βουλιαγμένης 352)

Προϊστ. Τυπογραφείου : Κ. Ζαγοριανίτης
(Ἰλίου Μανουτίου 18)

«ΕΛΚΗΝ» ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
Περιορισμένης εὐθύνης
(Κεφάλαιον ὀλοσχερῶς καταβεβλημένον Δρχ. 400.000)

ΓΚΡΕΚΑ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

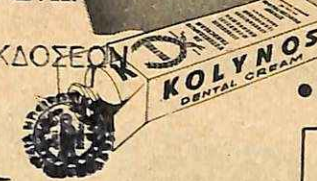
ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

ΔΟΡΕΑ

ΗΜΕΡΩΝ

ΑΡΙΘ.

KOLYNOS

ΓΕΝ. ΑΝΤ. Α. ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ

N 6

Γερά
καὶ
δουκά
δόντια

AP AD 65796/18779

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Ο ΜΠΑΡΜΠΑ-ΣΤΑΘΗΣ τοῦ σημερινοῦ ἐξωφύλλου
μας ποὺ τὸν φωτογράφησε ὁ καλλιτέχνης κ. Δήμος Πα-
τρίδης (σὲ Kodachrom) εἶναι ὁ πιὸ γνωστός καὶ ὁ πιὸ ἀγα-
πητὸς τύπος τῆς περιοχῆς τῆς Ἀράχωβας. Μὲ τὸ ταμ-
ποδὸλο του καὶ μαζί μὲ τὸν «συνεταίρου» του ποὺ παίζει
πίττα, γυρνᾷ τὰ πανηγύρια καὶ τὶς ταβέρνες τοῦ χωριοῦ
καὶ δίνει τὸ οὐθυμὸ στὰ γλέντια καὶ τὰ ξεφαντώματα τῶν
ἐντοπίων. Ὁ Μπάμπας-Στάθης ζυγώνει τὰ ἐκατὸ χρό-
νια, ἀλλὰ εἶναι πάντα θαλερὸς καὶ εὐθυμὸς —τυπικὸ δει-
γμα τῆς ἀγέρας τῆς λεβεντιάς τοῦ Ἑλλήνα ἀγρότη.

ΣΤΟ ΕΡΧΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ

«Ο ΕΡΥΘΡΟΣ ΑΓΑ-ΧΑΝ»

Τὸ σκάνδαλο τοῦ Κ. Κ. Γαλλίας

Θερμάστρα

ἀκαθάρτου πετρελαίου,
αὐτομάτου ρυθμίσεως
καὶ λειτουργίας, τελείως
ἄοσμη.

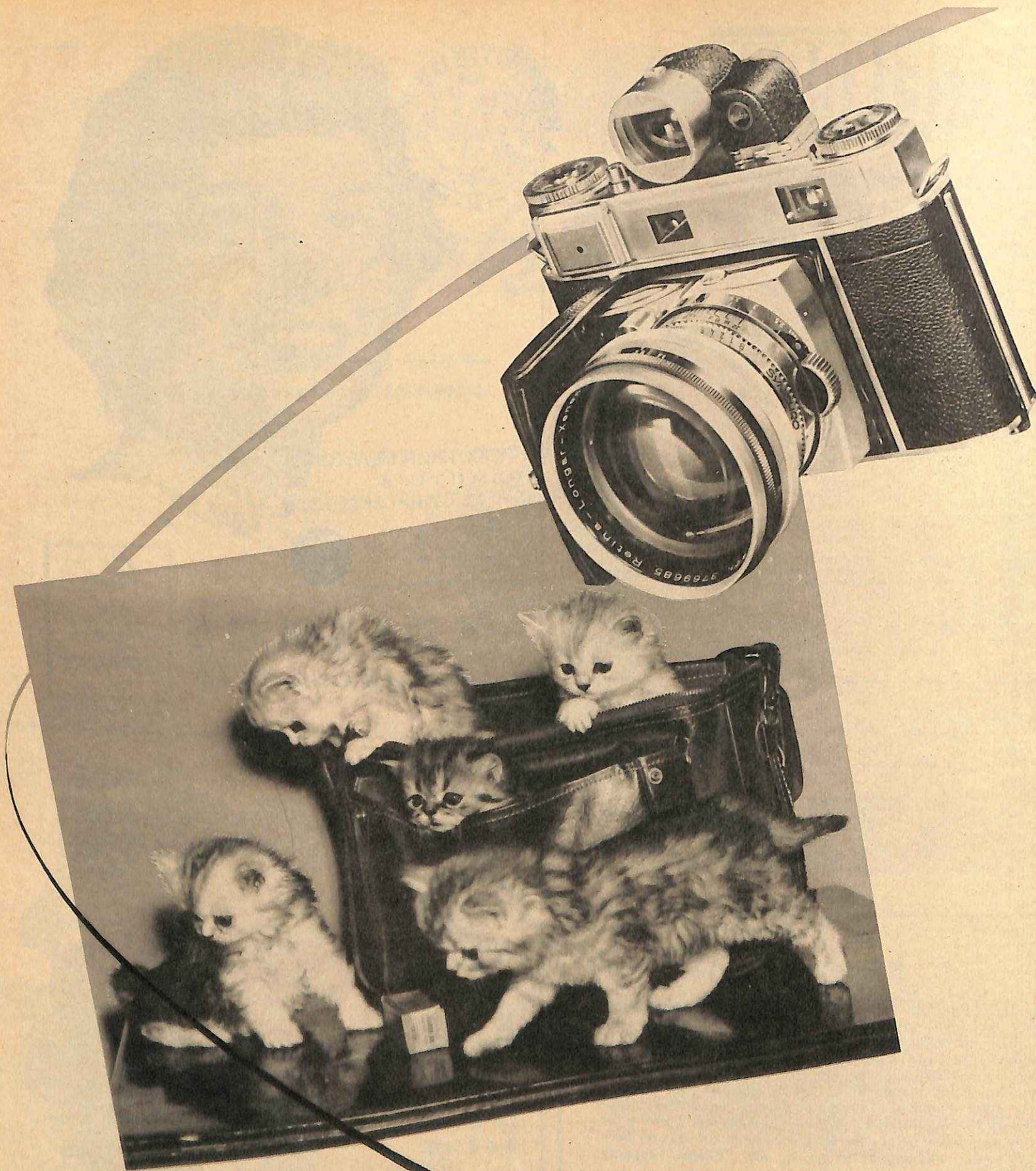
Ἐφοδιασμένη μὲ τὴν ἴδια θαλδίδα
αὐτομάτου καύσεως ποὺ εἶναι ἐφο-
διασμένες ὅλες οἱ ἀμερικανικὲς
θερμάστρες, δηλ. τὴν θαλδίδα
κατασκευῆς τοῦ ἐργοστασίου
A. P. CONTROLS CORPORATION

Θερμαντικὴ ἰκανότης :
50.000 B.T.U ἢ 12.500 θερμίδων
Κατάλληλος διὰ 4-5 δωμάτια

Καταντή ὥρισι κατανάλ. 300 γραμ.
Ἀνταντή » » 1.500 »
Μέση » » 850 »

Ιζόλα

Ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ

KODAK

ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΣΠΥΡΟΣ Δ. ΣΚΟΥΡΑΣ
ΟΔΟΣ ΣΑΝΤΑΡΟΖΑ 5 - ΑΘΗΝΑΙ

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ

«...Κομψή ή εμφάνισή του, έκλεκτο το ποικίλο περιεχόμενο και σχετικά φτηνή ή συντροφιά σας. Φωτογραφία σπανίας ποιότητας, αισθητικό χάσμα που το χαίρεσαι έγκάρδια και δεν μετανοιώνεις για την αγορά του. Νοιώθεις ασφαλισμένος, γιατί ίσως την τελευταία του γραμμή άγρυπνη υπεύθυνο κριτικό ματι με γούστο και ένθουσιασμό. Άλλα... βλέπετε, υπάρχει κι' ένας αντιθετικός σύνδεσμος, φυλλομέτρησα 15 σελίδες υπερπλήρεις διαφημίσεων. Με τρέλλαναν. "Όσο καλλιτεχνικές κι' αν είναι, δεν παύουν να είναι έντομα ενοχλητικά που δεν σ' αφήνουν να ήσυχάζεις. Παλιό το θέμα. Πληγή μεγάλη για τα περιοδικά, τις εφημερίδες, το ραδιόφωνο...»

Γιάννης Κουφός ('Ενταύθα)

«...Το περιοδικόν σας μου έπρξενησε καλήν εντύπωση από απόψεως πνευματικής και ορατικής απολαύσεως. Έχω όμως να τονίσω και να επιζητήσω τον αποκλεισμό των διαφημίσεων και την συμπλήρωση των σελίδων τούτων με κάτι το πνευματικό...»

Γ. Βιρβίλης ('Ενταύθα)

«...Θα ήθελα όμως να κάνω μια παρατήρηση. Δεν νομίζετε πως πολλός χώρος δαπανάται εις τας διαφημίσεις;... Γνωρίζω βέβαια την σημασία, την οικονομική, που έχει η διαφήμιση, αλλά πρέπει να γίνεται κάποιος, τέλος πάντων, συμβιβασμός...»

Χρήστος Παπαδόπουλος ('Ενταύθα)

Και άλλα γράμματα, με το ίδιο περίπου περιεχόμενο, μάς έφερε το ταχυδρομείο. Άλλα αυτού του είδους τα περιοδικά, όπως είναι οι ΕΙΚΟΝΕΣ, αποκλείεται να μη έχουν διαφημίσεις. Έξ' άλλου η διαφήμιση που δέχεται το περιοδικό μας είναι πρωτότυπη και ευχάριστη και πάντως δεν καταλαμβάνει τον χώρο οιασδήποτε άλλης ύλης.

ΕΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΑ ΑΥΤΑ

«...Δεν υπήρξε, ο ελληνιστής Γκίλμπερτ Μάρραϊν, καθηγητής του κολλεγίου Χάρβαρντ, αλλά της 'Οξφόρδης».

Δημήτρης Βόγλης (Ψυχικό)

Έδιδε όμως και εις το Χάρβαρντ, ανεξαρτήτως της καθηγεσίας του εις το κολλέγιο της 'Οξφόρδης.

ΓΙΑ ΜΙΑ ΤΕΛΕΙΑ

«...Τι είδους ελληνικά είναι αυτά; Στη λεζάντα μεταξύ δύο φωτογραφιών από τις πλημμύρες, γράφετε: Το Μοσχάτο και οι Τζιτζιφιές πήραν ύψι Βενετίας, βυθισμένοι στο νερό ως τα γόνατα, ή με βάρκες, οι κάτοικοι εγκαταλείπουν κλπ.»

Νίκος Τράκας (Χανιά)

Η τελεία έγινε, απλούστατα, κόμμα μετά τη λέξη Βενετία.

ΑΠΟΚΛΕΙΕΤΑΙ;

«...Στην φωτογραφία της σελίδος 18, 2ο τεύχος, βλέπω ένα μοτοσυκλετιστή επάνω στα κατσάδραχα πλάι σ' ένα σταυρό. Γράφετε δε «ο σταυρός και τα σπάρ συναντώνται και πάλι». Αυτό το «και πάλι» τότε ξανασυνέβη;

Ίασων Άγγουράς ('Αλεξάνδρεια)

Ξανασυνέβη. Και μάλιστα ακριβώς στην δημοσιευμένη λίγο πιδ επάνω διπλή φωτογραφία, όπου ο Πάπας παρακολουθεί και εύλογι τους αθλητές!

Ο ΧΑΡΡΥ ΜΠΩΡ;

«...Στο άρθρο για την Κύπρο του δευτέρου τεύχους είδα την φωτογραφία του Έθνάρχου Μακαρίου. Πλάι του διέκρινα, πολύ καθαρά, κάπως ξανανιωμένο βέβαια, τον Χάρρυ Μπώρ. Ευχαριστήθηκα πολύ γιατί δεν ήξερα, πριν τον δώ τυπωμένο στις «ΕΙΚΟΝΕΣ», ότι ο Γάλλος αυτός ήθοποιος έφθασε στην Κύπρο ακολουθώντας προφανώς τας παραδόσεις του μεγάλου του συμπατριώτου φιλέλληνας Φαβιέρου».

Ξενοφών Χατζησάββας (Πειραιεύς)

Πράγματι πολύ μοιάζει ο εικονιζόμενος με τον.. αείμνηστον ήθοποιόν.

ΠΕΡΙ ΑΜΝΗΣΙΑΣ

«...Και αι τρεις σας εικόνες, δηλαδή η φωτογραφία εις το πρώτον τεύχος, η γελοιογραφία εις το δεύτερον και η φωτογραφία του υστάτου σας φύλλου, αι όποιαί έποποθετήθησαν υπό τον αυτόν τίτλον «Ένθυμείσθε πότε;» δεν πιστεύω ότι εις κοινίζουν γεγονότα αξία δια βίου αναμνήσεως. Έπί πλέον τα εκλεγόμενα θέματα δεν είναι όρθον να είναι τόσον παλαιά ώστε και οι έκ των υπερηλίκων αναγνώται σας να μη το έζησαν πάρεξ ως μενιρακες ή άνηθοι. Παράδειγμα, η πρό 85ετίας γελοιογραφία του Άννίνου. Όσον άφορά εις το φωτογραφηθέν συλλαλητήριο των Όλυμπίων στύλων τί το διακρίνει ότι πράγματι είναι του 1925 και όχι του 1904 ή το προγενέστερον του 1895;»

Βασίλειος Πασπάλης (Θεσσαλονίκη)

Σημειώνουμε το τί δεν θέλετε. Θα μάς ενδιέφερε όμως να μάθωμε και το τί θα θέλατε.

ΑΙ ΛΥΣΕΙΣ ΕΙΣ ΑΥΤΟ

«...Δεν νομίζετε ότι διευκολύνεται καλύτερα ο αναγνώστης αν δημοσιεύονται αι λύσεις των διαφορών παιχνιδιών σας εις το ίδιο και όχι εις το επόμενον τεύχος;»

Άναστασία Κοχλή (Πειραιεύς).

Η παρατήρησίς σας, ως βλέπετε, ελήφθη υπ' όψιν. Σ' αυτό το τεύχος περιέχονται και αι λύσεις των παιχνιδιών.

Μην χάνετε

κάθε

μήνα

τόν πλέον

χρήσιμο

πολύτιμο

ευχάριστο

σύντροφο

ΤΗΝ

έκκρογή

Το μοναδικό

έλληνικό

έγκυκλοπαιδικό

περιοδικό

ΤΙΜΗ ΤΕΥΧΟΥΣ ΔΡΑΧ. 6

ΠΡΟΣΟΧΗ:

Για τους αναγνώστες των «ΕΙΚΟΝΩΝ» που θα μάς στείλουν το παρόν απόκομμα ή ετήσια συνδρομή θα είναι μόνον Δρ. 60 αντί 72, ή εξάμηνος συνδρομή θα είναι μόνον Δραχ. 32 αντί 38.

το ΣΙΝΕΜΑ μας

Όπου δείς

Μαρία και Γιάννη,

βάλε ψάρια

στο τηγάνι

Υγραέριον

ΣΟΥΠΕΡΓΚΑΖ

ΤΟ ΔΕΞΙ ΧΕΡΙ
ΤΗΣ ΝΟΙΚΟΚΥΡΑΣ

Σ. & Ε. ΜΑΚΡΥΜΙΧΑΛΟΣ & ΣΙΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΜΟΝΟΙΑΣ 21

ΤΗΛ. 52-705

ΠΡΑΤΗΡΙΑ:

ΑΘΗΝΩΝ: ΔΡΑΓΑΤΣΙΑΝΙΟΥ 4

ΠΕΙΡΑΙΩΣ: ΒΑΣ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ

και ΠΡΑΞΙΤΕΛΟΥΣ

ΑΔΕΛΑ

ΝΕΙΔΑΤΑ
ΏΜΟΡΦΙΑ

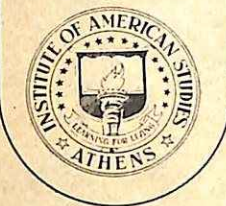

5 Προϊόντα της CAMILATONE LTD δα σας εξασφαλίζουν κομψά και ώραία μαλλιά.

- 1ον) Με το CAMILATONE SHAMPOO - Μαλλιά μεταξένια
2ον) Με το TONRITZ δα επιτύχετε την απόχρωση που θέλετε.
3ον) Με το LUSTRSET δα διατηρήσετε το κτένιαμά σας στη φόρμα που σας έδωσαν ο κομμωτής σας.
4ον) Με το FASTINTE καλύπτετε όταν θέλετε στιγμιαίως τις άσπρες τρίχες.
5ον) Με το HAIR CONDITIONER CREAM ή PERMANENTE φαίνεται φυσική και διαρκεί περισσότερο ενώ τα μαλλιά σας ανασωογονούνται. Προϊόντα απόλυτης αδλασθ

ΓΝΗΣΙΑ ΑΓΓΛΙΚΗ ΣΥΣΚΕΥΑΣΙΑ
Camilatone
ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΗΘΗΚΗ
ΜΕΓΑΛΟΟΙΚΟΝΟΜΟΥ 'Αριστέιδου 1
ΤΗΛ. 27-061

IAS

ΣΧΟΛΑΙ ΑΓΓΛΙΚΗΣ

(ΑΝΕΓΗΓΟΡΙΣΜΕΝΑΙ ΥΠΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ)

Ανακοίνωσις

Δι' έγγραφαι συνεχίζονται δι' όλα τα τμήματα άρχαρίων, προχωρημένων, Proficiency τρισεβδομαδιαία ή καθημερινά (Intensive Courses).

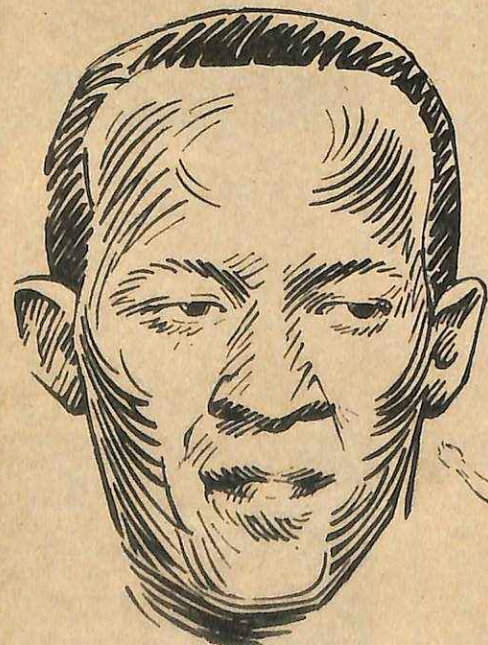
ΔΙΔΑΚΤΡΑ ΧΑΜΗΛΑ
Πληροφορία και έγγραφαι

Φειδίου 5^τ

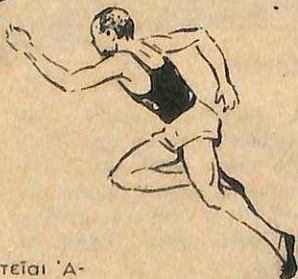
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ
ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΩΝ
ΣΠΟΥΔΩΝ

ΑΔΕΛ

**ΚΑΝΕΙΣ ΑΛΛΟΖ
μέχρι σήμερα
δέν τὸ ἐπέτυχε**

ΤΖ. ΟΟΥΕΝΣ, (Ένωμ. Πολιτεία 'Αμερικής), Πρωταθλητής και 'Ολυμπιονίκης τοῦ 1936 εἰς τὰ 100 μ. με 10''2 και εἰς τὸ ἄλμα ἄπλου με 8 μ. 13.

ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

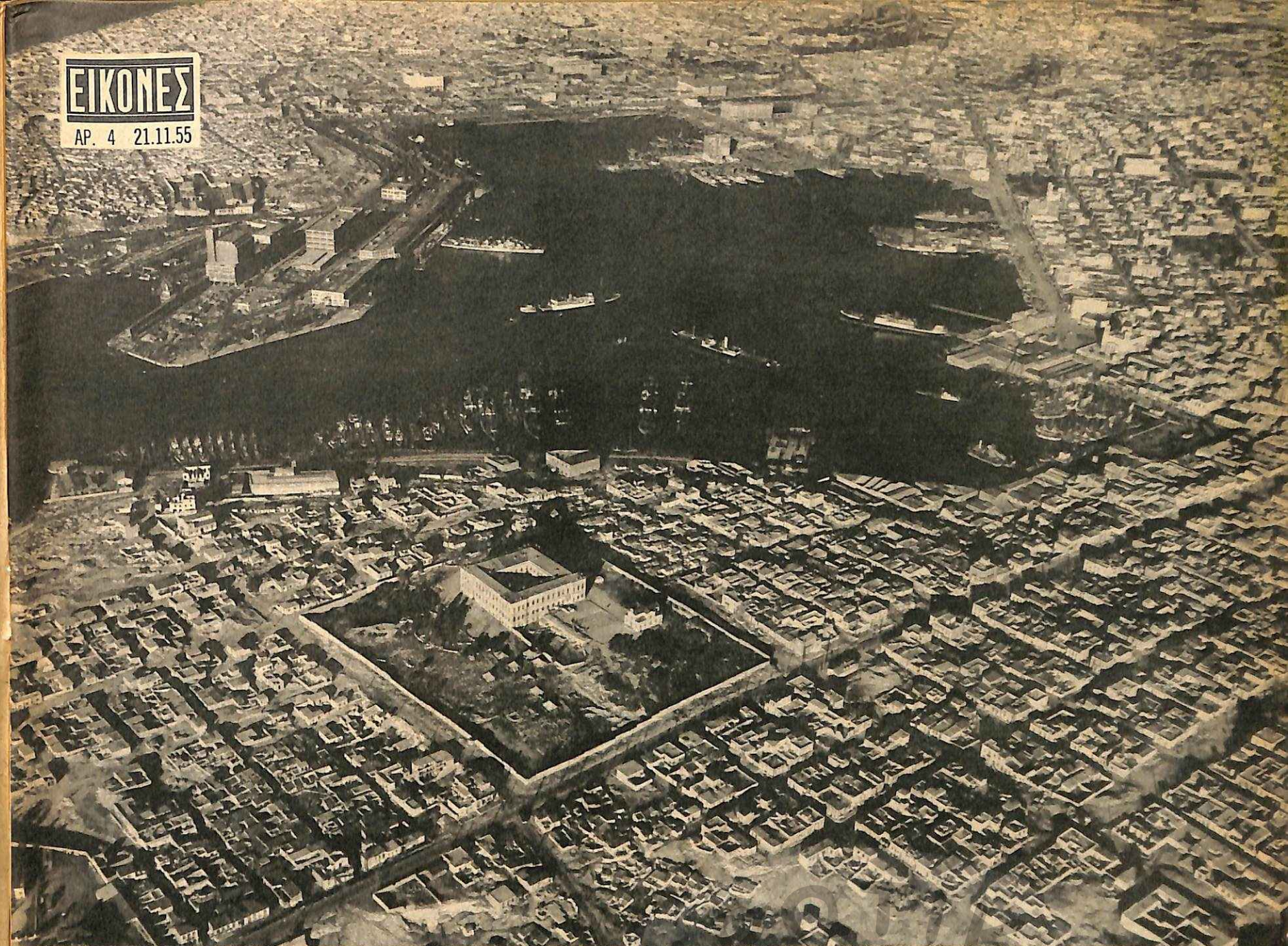
Τὶ ἐπέτυχε τὸ BP SPECIAL ENERGOL' VISCO-STATIC'

- 1.— Νά καλύψη και τοὺς 4 τύπους ὀρυκτε-
λαίου SAE 10 W/40.
- 2.— Νά μειώση τὴν φθορὰν τοῦ κινητήρος
κατὰ 80%.
- 3.— Νά μειώση σημαντικὰ τὴν κατανάλωσιν
τῆς βενζίνης.

B 1/32

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡ. 4 21.11.55

ΤΟ ΛΙΜΑΝΙ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟ ΑΠΟ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟ. ΣΤΟ ΒΑΘΟΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑ ΟΙ ΜΟΝΙΜΕΣ ΔΕΞΑΜΕΝΕΣ ΚΑΙ Η ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΖΩΝΗ ΜΕ ΤΑ ΣΙΛΟ, ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟ Ο ΛΙΜΕΝΙΣΚΟΣ ΤΗΣ ΖΕΑΣ ΚΑΙ ΔΕΞΙΑ Ο ΣΤΑΘΜΟΣ ΤΟΥ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΟ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΝ. ΕΜΠΡΟΣ ΔΕΞΙΑ ΤΟ ΤΕΛΩΝΕΙΟΝ. ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟΝ Η ΑΚΤΗ ΜΙΑΟΥΛΗ ΚΑΙ ΚΑΤΩ ΤΟ ΧΑΤΖΗΚΥΡΙΑΚΕΙΟΝ ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟΝ

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Ο ΣΦΥΓΜΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Πειραιεύς. Τὸ μεγάλο λιμάνι τῆς χώρας. Κέντρο τοῦ ἐμπορίου μας. Καρδιά τῆς βιομηχανικῆς μας προόδου. Πόλη πολυάνθρωπη και πολυάσχολη. Στοιγική φτωχόμάννα τῶν μαρτύρων τοῦ ἡμερήσιου μόχθου.

Ὁ σφυγμός τῆς εἶναι σφυγμός ὅλης τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομικῆς ζωῆς. Λειτουργεῖ κανονικά· Προμήνυμα εὐρυθμίας τῶν δημόσι-

ων οἰκονομικῶν. Παρατηροῦνται διαλείψεις και ἀνισότης ρυθμοῦ· Ὁ ἀντίκτυπος πρέπει νὰ ἀναμένεται γενικώτερος. Τὸ μεγάλο λιμάνι, ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα τῆς Μεσογείου, εἶναι ὁ δείκτης, ὁ γνώμονας και τὸ κάτοπτρο.

Μιά κάτοψη ἀεροπορικῆ προσφέρει τὴν αἴσθησιν τῆς ἐπιβλητικῆς μεγαλοπόλεως. Ἀλλά ἡ... κάθετη αἰσθητικὴ ἀφήνει νὰ τῆς διαφεύγουν οὐσιώδεις χαρακτήρες, ποὺ μό-

νον ἢ ἐκ τῶν κάτω ἐνατένισις ἔχει τὴ δυνατότητα νὰ προσφέρῃ.

Καί εἶναι, οὐσιώδης χαρακτήρας τῆς, ὁ καπνός. Αὐτὸς ποὺ μαυρίζει τὶς πολυκαιρινὲς προσώψεις τῶν παλιῶν τῆς κτιρίων και λερώει τὴν γλαυκότητα τοῦ γαλανοῦ τῆς στερεώματος με τὰ ἀνερχόμενα παιγνίδια τῆς αἰθάλης. Ὁ καπνὸς ποὺ σημαδεύει σὲ ρευστὰ σύννεφα ὅλη τὴ στεριανὴ και θα-

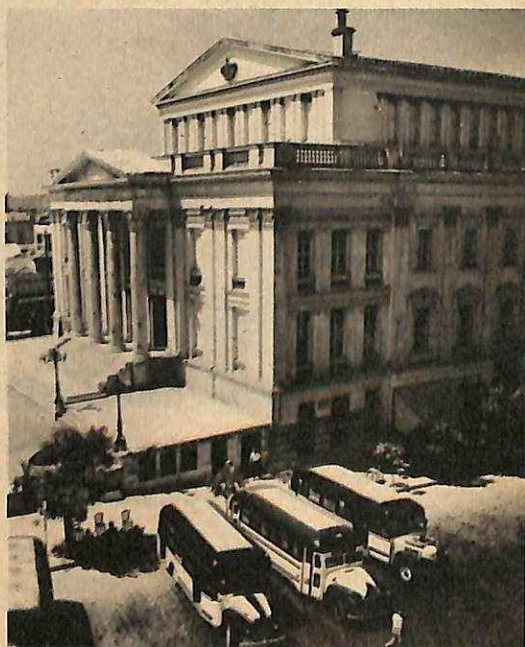
Ο ΣΤΑΘΜΟΣ ΤΟΥ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΥ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΥ ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΘΗΚΕ ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ
ΤΟ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟ, ΤΟ ΓΝΩΣΤΟ «ΡΟΛΟΪ» — ΚΕΝΤΡΟ ΔΙΕΡΧΟΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΜΙΚΡΟΠΩΛΗΤΩΝ

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

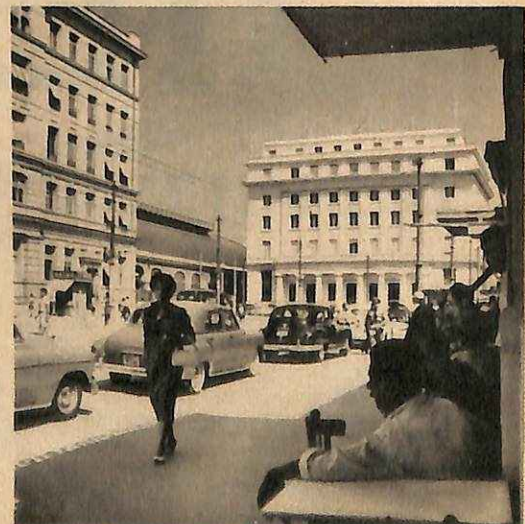
Ἡ πόλις καὶ

λασσινή της περιφέρειας, ξεμπουκάροντας απ' τὰ μεγάλα φουγάρα τῶν βαποριῶν καὶ τὶς ψηλὲς καμινάδες τῶν ἐργοστασίων.

Ἄν ἤθελε κανεὶς νὰ μιλήσῃ γιὰ τὴν ἱστορία τοῦ Πειραιῶς, θὰ τοῦ ἀρκοῦσε νὰ τὴν συνδέσῃ μὲ τὴν ἱστορία τῆς Ἀθήνας. Κοινὴ ἡ τύχη τῶν δύο πόλεων, ποὺ ἡ μία εἶναι ἀδιάσπαστα δεμένη μὲ τὴν ἄλλη. Μὲ μιὰ μόνον διαφορὰ. Ὁ Πειραιῶς ἔπαψε νὰ ὑπάρχῃ τὴν ἐποχὴ τῆς Ρωμαιοκρατίας. Ἡ πολύτιμη γεωγραφικὴ τοῦ θέσε, αὐτὴ ποὺ ἀνακάλυψε καὶ ἐπέβαλε τὸ ἀλάθητο ἐνστικτο τοῦ Θεμιστοκλέους, προκειμένου νὰ ἐδραιωθῇ μιὰ ναυτικὴ κυριαρχία τῆς ἀθηναϊκῆς πολιτείας, ἔπαψε πιά νὰ ἀντιπροσωπεύῃ τὰ ἴσα ὀφέλη. Καὶ χρειάστηκε νάρθη ἡ ἐθνεγερασία τοῦ 21, νὰ ἐλευθερωθῇ ὁ τόπος, νὰ ξαναρχίσῃ τὸ ἐλεύθερο ἑλληνικὸ κράτος, γιὰ νὰ ἀναγεννηθῇ απ' τὴν τέφρα τοῦ κί' ὁ Πειραιῶς. Μερικοὶ Ὑδραῖοι κί' ἄλλοι τόσοι Μανιάτες ἦρθαν νὰ τὸν ἐυπνήσουν απ' τὴ νάρκη του. Τρεῖς χιλιάδες ἄνθρωποι ὅλοι

ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ (ΕΠΑΝΩ). Η ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ (ΚΑΤΩ), ΑΠΟ ΤΑ ΩΡΑΙΟΤΕΡΑ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΚΤΙΡΙΑ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

τὸ λιμάνι

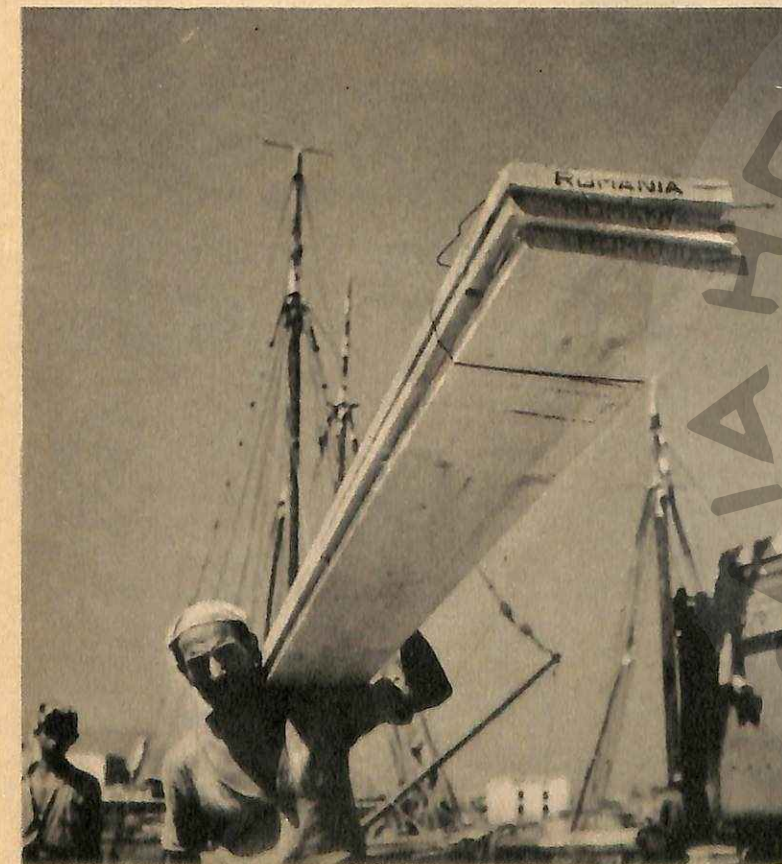
κί' ὅλοι. Τόσοι ἦταν οἱ κάτοικοί του τὸ 1830. Καὶ μέσα σὲ 125 χρόνια ὁ ἀρχικὸς οἰκισμὸς πῆρε τὴ μορφὴ μεγαλοπόλεως, ποὺ ἀπλώνει τὶς ἐσχατιές της ὡς τὶς ἀκρότατες στεριανὲς γλῶσσες κί' ὡς τὶς μακρινὲς πλαγιὲς τῶν γύρω βουνῶν, σὲ μιὰ πολύμορφη, πολυδαίδαλη καὶ πολυάνθρωπη πολιτεία.

Μὴ ζητήσετε στὸν Πειραιᾶ τὰ ἀξιοθέατα τῆς πόλεως. Τί μεγαλύτερο «ἀξιοθέατο» παρὰ τὸ λιμάνι του; Βαπόρια, βαποράκια, κάθε εἶδους πλεούμενο, — μικρὰ καὶ μεγάλα, δικά μας καὶ ξένα. Ἔρχονται απ' τὶς παράλιες πόλινες τῆς ἐπαρχίας, απ' τοὺς γραφικοὺς ὁρμους τῶν νησιώτικων συμπλεγμάτων τοῦ Αἰγαίου, απ' τὰ πολυθρόνυα λιμάνια τῆς Μεσογείου καὶ τοὺς ἀπέραντους ὠκεανούς. Φέρνουν λογιῆς ἄνθρώπους, λογιῆς φορτία. Καὶ λογιῆς ἄνθρωποι περιμένουν στὶς προκυμαῖες, λογιῆς φορτία στοιάζονται, ἔτοιμα νὰ ταξιδέψουν σὲ ἀλλότριους ὀρίζοντες. Μία παλίρροια ἀφίξεων, μία ἀμπατίς ἀποστολῶν. Καὶ στὴ διασταύρωση τῶν δύο κυμάτων, ἕνας δλόκληρος κόσμος, οἱ ἄνθρωποι τοῦ λιμανιοῦ ἐξυπηρετοῦν τὴν ἐδρυθμὴ λειτουργία, — λιμενικοί, τελωνειακοί, ναυτικοὶ πράκτορες, φορτοεκφορτωταί — ἕνας δλόκληρος κόσμος κί' ἕνας τεράστιος τεχνικὸς ἐξοπλισμὸς, ποὺ δίνουν ἐκεῖνον τὸν ἰδιότυπο τόνο ζωῆς σ' ἕνα λιμάνι, τὴ ζωτάνια καὶ τὴν ἔνταση, τὸν θόρυβο καὶ τὴ βιασύνη. Ὅλα ὑπακούουν στὴν ταχύτητα — ὁ χρόνος ποὺ εἶναι χρῆμα, ἡ δραστηριότητα ποὺ εἶναι συναγωνισμὸς, ἡ εὐστροφία ποὺ εἶναι κέρδος.

ΑΛΛΟ ΕΝΑ ΚΑΡΑΒΙ ΕΤΟΙΜΑΖΕΤΑΙ ΝΑ ΣΑΛΠΑΡῃ. ΕΙΚΟΝΑ ΓΡΑΦΙΚΗ ΤΟΥ ΛΙΜΑΝΙΟΥ

ΤΑ ΚΑΪΚΙΑ ΕΠΙΖΟΥΝ ΩΣ ΤΙΣ ΜΕΡΕΣ ΜΑΣ ΕΙΣ ΠΕΙΣΜΑ ΤΗΣ ΠΡΟΟΔΟΥ. ΚΑΙ ΟΙ ΕΚΦΟΡΤΩΣΕΙΣ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΑΚΟΜΑ ΜΕ ΤΟΝ ΩΜΟ

ΟΙ «ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΠΟΔΟΧΗΣ» ΣΤΟ ΛΙΜΑΝΙ: ΟΙ ΜΕΤΑΦΟΡΕΙΣ ΤΟΥ Ο.Λ.Π., ΕΤΟΙΜΟΙ ΝΑ «ΕΠΕΛΑΣΟΥΝ» ΣΤΑ ΠΛΟΙΑ ΠΟΥ ΦΘΑΝΟΥΝ

Ο ΓΕΡΟΣ ΑΥΤΟΣ ΕΙΝΑΙ ΓΝΩΣΤΟΣ Σ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑ. ΕΙΝΑΙ Ο ΑΔΑΜ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, ΑΛΛΟΤΕ ΜΗΧΑΝΕΡΓΑΤΗΣ ΤΗΣ ΗΛΕΚΤΡΙΚΗΣ. ΔΕΚΑΠΕΝΤΕ ΧΡΟΝΙΑ ΤΩΡΑ ΓΥΡΝΑ ΤΙΣ ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ ΚΑΙ ΚΑΝΕΙ ΑΤΕΛΕΙΩΤΕΣ ΜΕΤΑΝΟΙΕΣ, ΠΟΥ ΣΤΟ ΜΕΤΩΠΟ ΤΟΥ ΣΧΗΜΑΤΙΖΑΝ ΚΑΛΟ. ΠΟΛΛΟΙ ΠΕΙΡΑΙΩΤΕΣ ΠΙΣ ΤΕΥΟΥΝ ΠΩΣ ΜΙΑ ΜΕΡΑ Ο ΑΔΑΜ «Θ' ΑΓΙΑΣΗ»

ΟΙ «ΜΟΙΡΕΣ» ΠΑΡΕΛΑΥΝΟΥΝ ΣΤΟ ΛΙΜΑ

Το μεγάλο και το μικρό εμπόριο

Φτωχομάνα των μαρτύρων του ήμερής σου μόχθου! Ο Πειραιάς έχει τη μεγαλύτερη βιομηχανική δραστηριότητα. Έχει έπομένως και το μεγαλύτερο ποσοστό εργατικών χεριών. Όλοι οι γύρω συνοικισμοί, που σιγά — σιγά εξελίχθηκαν και σήμερα αποελούν ξεχωριστούς δήμους, είναι οι έστιές των εργατικών οικογενειών, οι άφετηρίες των δουλετών, των τεχνιτών και των μεροκαματιάρηδων, που σηκώνονται πρωί — πρωί, απ' τα ξημερώματα, μ' ένα βαζάκι στο χέρι τους, οι περισσότεροι, με το μεσημεριάτικο φαγητό τους. Όταν οι άστικές συνοικίες είναι ακόμα βυθισμένες σε γλυκόν ύπνο, οι δρόμοι και οι πάροδοι του Πειραιώς σφύζουν απ' τους μετακινούμενους ανθρώπους της δουλειάς, που βιάζονται να φθάση καθένας στο πόστο του την ταχτική ώρα.

← ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΚΙΝΗΣΙ ΤΟΥ ΛΙΜΑΝΙΟΥ, ΜΕΡΙΚΟΙ ΠΡΟΤΙΜΟΥΝ ΤΗ ΜΑΚΑΡΙΑ ΝΑΡΚΗ...

ΝΙ, ΑΝΑΖΗΤΩΝΤΑΣ ΤΗΝ ΠΕΛΑΤΕΙΑ ΠΟΥ ΘΑΔΩΣΗ ΠΙΣΤΙ ΣΤΙΣ ΠΡΟΦΗΤΕΙΕΣ ΤΟΥΣ...

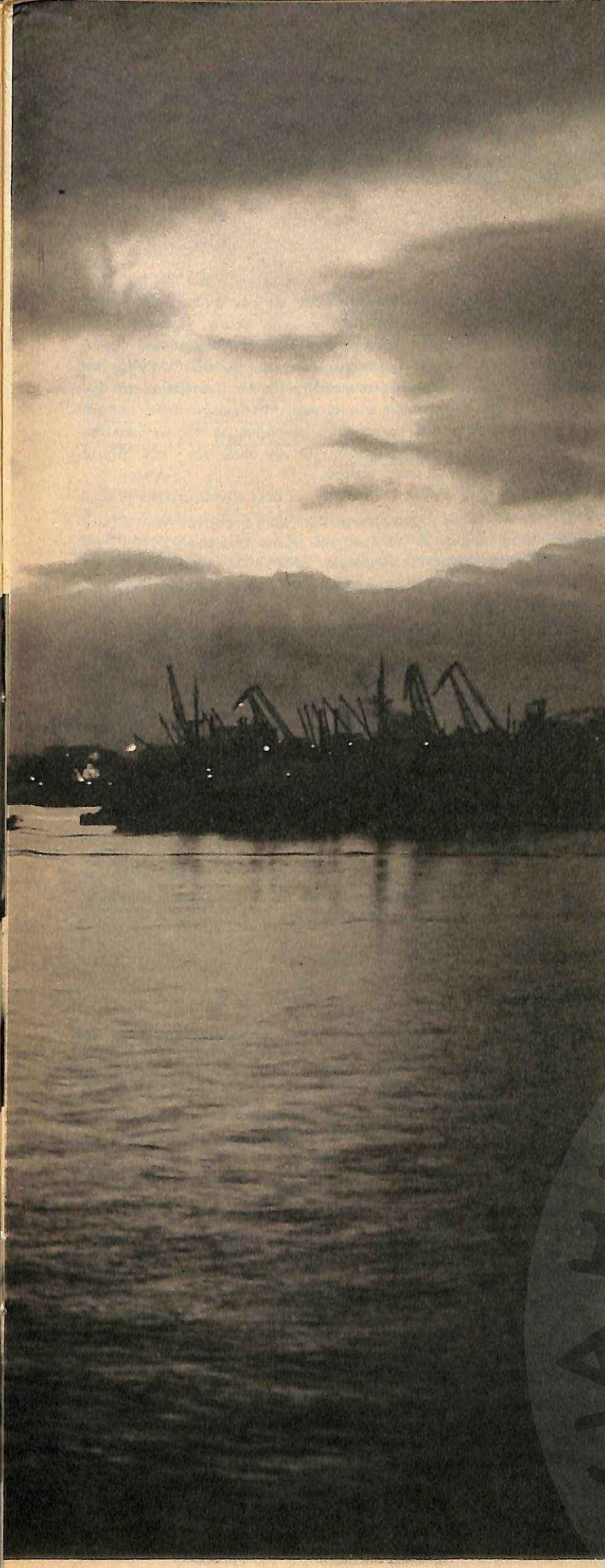

ΟΙ ΕΜΠΟΡΟΙ ΤΟΥ «ΠΟΔΑΡΙΟΥ» ΠΛΗΜΜΥΡΙΖΟΥΝ ΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑ. ΑΡΙΣΤΕΡΑ, ΟΙ ΜΙΚΡΟΠΩΛΗΤΑΙ ΖΑΧΑΡΩΤΩΝ ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΝ ΠΕΛΑΤΕΙΑ, ΕΝΩ Ο ΤΥΡΟΠΙΤΤΑΣ (ΕΠΑΝΩ) ΠΗΓΑΙΝΕΙ ΕΙΣ ΑΝΑΖΗΤΗΣΙΝ ΤΗΣ...

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

ΤΟ ΔΕΙΛΙΝΟ ΣΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑ είναι ή ώρα της μαγείας. Τό μεγάλο λιμάνι με την άνεση κίνηση, χρυσώνεται από τό ήλιοθασίλεμα, ώσπου νά τό τυλίζουν οί σκιές της νύκτας. Τά πρώτα φώτα, οί σιλουέτες τών καραβιών, οί ήχοι πού χαμηλώνουν, μεταμορφώνουν τή σφύζουσα έμπορικη κυψέλη σε φανταστική, παραμυθένια πολιτεία, γεμάτη γοητεία, γεμάτη μυστήριο —και γεμάτη άπρόοπτα...

(Φωτ. ΧΑΡΙΣΙΑΔΗ)

Ό Κερδῶς καὶ ὁ Λόγιος Έρμης

Κοντά σ' αὐτούς κινεῖται καὶ μιά δλόκληρη στρατιά μικροπωλητῶν, πού κυνηγάει τό ψωμί της μ' ὅποιον τρόπο ὑποεμπορικῆς μορφῆς τῆς εἶναι πιό εὐκολος. Κουλουρτζήδες, σαλεπιτζήδες, καραμελάδες, καπνοπῶλες, κι' ὅ,τι ἄλλο θάλει ὁ νοῦς σας. Γέροι χτυπημένοι ἀπό τὰ θάσανα τῆς θιοτικῆς μέριμνας καί, κυρίως, πιτσιρίκοι ξυπόλητοι, πού ἡ ἀνάγκη τοὺς ἔταξε νά συμβάλουν προῶτως στήν ἐνίσχυση τοῦ οἰκογενειακοῦ κουρβανά. Ἀπό τό δλέμμα τους λείπει ἐκείνη ἡ ράθυμη ὀκνηρότητα πού θά θρῆτε στοὺς χασομέρηδες τῆς Ἀνατολῆς. Καί περισσεύει ἡ ζωηράδα, ἡ στίθα, ἡ λάμψη. Ἄν τοὺς καλοκυττάξετε, θ' ἀνακαλύψετε ἀνάμεσά τους τοὺς αὐριανοὺς ἐμπόρους. Πόσα καί πόσα ἀνάλογα παραδείγματα δέν ἔχει νά προσφέρει τό πρώτο λιμάνι μας! Γιά τὴν ὥρα ὅμως εἶναι ἀπλῶς οἱ μικροπωλητὲς — μιά νότα μέσα στὴ συγχορδία τῆς τύμης, πού τὴν συνθέτουν, ἄλλο τόσο, οἱ ζητιανοί, οἱ τσιγγάνες, οἱ ἀχθοφόροι, οἱ ταξιδιώτες...

Οἱ ἀρχαῖοι δέν ἔβαλαν ἄδικα στὸν Έρμη τὶς ἰδιότητες τοῦ Κερδῶου καὶ τοῦ Λογίου μαζί. Μέσα σ' αὐτὴ τὴν πυρετικὴ ἀτμόσφαιρα, ὅπου ὁ Κερδῶς ὀργιάζει, ὁ Λόγιος δέν λείπει. Ὁ Πειραιᾶς γνώρισε σημαντικὴ πνευματικὴ ἀνθήση. Καί μᾶς χάρισε μερικά δνόματα με δική τους θέση στὰ ἑλληνικὰ γράμματα. Στὸν Πειραιᾶ μεγάλωσαν, ἔγραψαν καὶ ξεκίνησαν ποιηταὶ σὰν τὸν Πορφύρα καὶ τὸν Στρατήγη, πεζογράφοι σὰν τὸν Παῦλο Νιρβᾶνα καὶ τὸν Σπ. Μελά, γιὰ ν' ἀναφέρωμε τοὺς σημαντικώτερους. Μὲ μιά διαφορὰ πάντως. Ὅτι τὸ ἔργο τους δέν ἀποτελεῖ τὴν ἔκφραση τοῦ ἐμπορικοῦ Πειραιᾶ, τοῦ Πειραιᾶ τῆς φάμπρικας καὶ τοῦ λιμανιοῦ. Αὐτὸν τὸν ἀγνόησαν, τὸν ἀντιπαρήλθαν. Κι' ἔθρεψαν τὴν ρέμη τους πέρα ἀπὸ τοὺς καπνισμένους δρόμους, σὲ ζῶνες γραφικῆς ὑποβολῆς — στὴ Φρεαττύδα, στὸ Πασαλιμάνι, στὴν Καστέλλα, πού εἶναι ἕνας Πειραιεύς ἀλλιώτικος, εἰδυλιακὸς καὶ ἥρεμος.

Ἄν τὸ λιμάνι ξυπνήθῃ ἀπὸ τὰ χαράματα, δέν θά πῇ πῶς κοιμάται καὶ νωρίς. Ἄν ἀποσύρῳνται οἱ κουρασμένοι, μένουν ὅμως τόσοι ἄλλοι γιὰ νά συνεχίσουν μιά τύρθη νυκτόδια, θορυβώδη καὶ ἀλλόγλωσση. Ἡ νυχτερινὴ ζωὴ τοῦ λιμανιοῦ συγκεντρώνεται στὰ μικρὰ ἰσόγεια καὶ ὑπόγεια καμπαρέ, τὰ διάσπαρτα στὶς παρόδους τῆς παραλίας, με τὰ πολύχρωμα φῶτα ἀπ' ἔξω καὶ τὶς μεγάλες ταμπέλες τὶς χρωματισμένες στὸν τοῖχο, με δνόματα ξενικά καὶ με ὑποσχέσεις ἀνατολίτικες. Ἐρχονται συμμαχικοὶ στόλοι, ἔρχονται φορτηγὰ καράβια. Ἀνθρώποι πού ξεμοναχιάστηκαν ἐβδομάδες δλόκληρες στὰ τρικυμισμένα πλάτη τοῦ πόντου κι' ἔχουν τώρα τὴν ἀπόφαση νά ξεσκᾶσουν με κάθε τρόπο. Ὅλοι αὐτοὶ τραβιοῦνται σὰν τὶς χρυσαλλίδες ἀπ' τὰ πολύχρωμα φῶτα καὶ μπαίνουν στοὺς θολοὺς ἀπ' τὰ χνῶτα καὶ τοὺς καπνοὺς παραδείσους, πληρώνοντας σὲ δολλάρια τὸ φάρμακο τῆς λησμονιάς — νοθευμένες μπουκάλες οἰνόπνευμα, θραχνιασμένοι λαρυγγισμοὶ ἀπὸ αὐτοσχέδιες σαντέζες, ἐξωτικοὶ θόρυβοι μπουζουκιῶν, θαμμένα «οὐρί» τῆς ἐφήμερης ἀπόλαυσης.

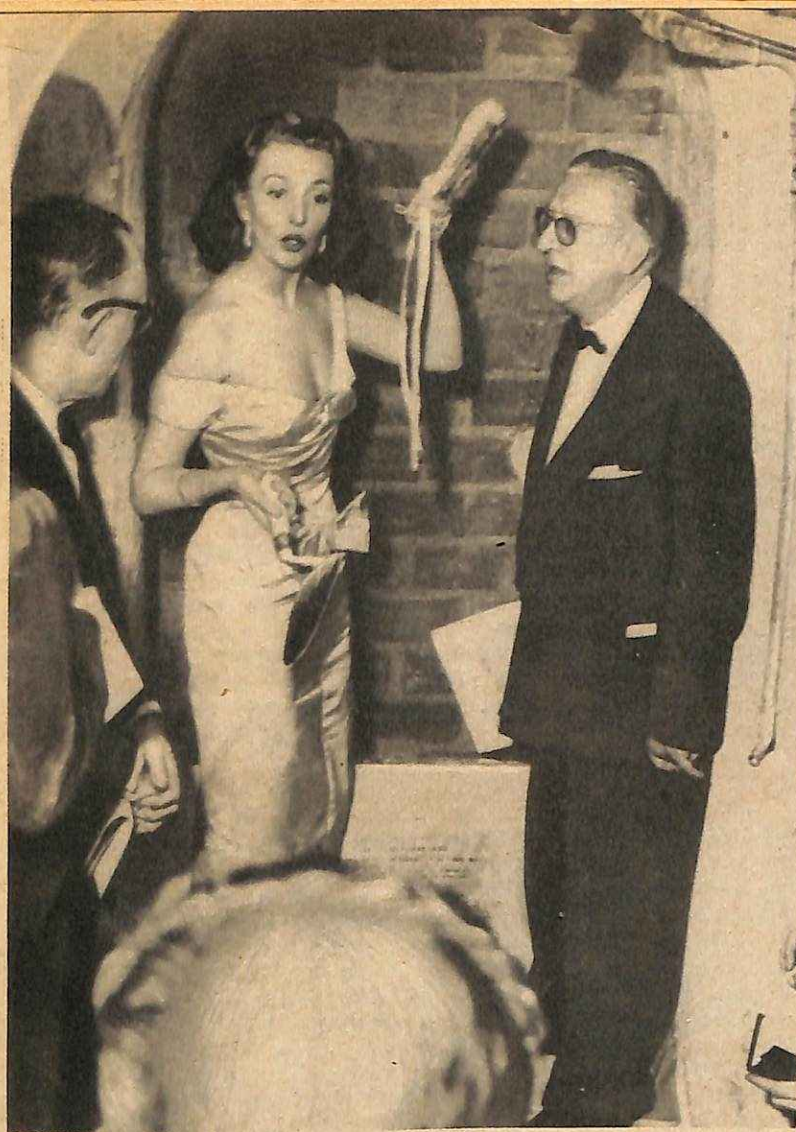
Εἶναι κι' αὐτὰ μιά μορφή πειραιώτικης ζωῆς, τῆς νυχτερινῆς, πού σπεύδουν ὅμως νά ἐξαφανισθοῦν ὅπως οἱ καλλικάντζαροι πρὶν τό φῶς, πρὶν ξυπνήσῃ ὁ μεγάλος Πειραιᾶς τοῦ ἁγίου Ἰδρώτα.

Μέσα σ' αὐτὴ τὴν ἐμπορικὴ μεγαλόπολη με τὸν πυρετὸ τῆς καθημερινῆς κίνησης καὶ τὴν ἔνταση τῆς θιοποριστικῆς μέριμνας, ὑπάρχει ὥστόσο εὐρὺ περιθώριο γιὰ χίλιες δυὸ ἀσχολίες διαφορετικῆς, πού πιστοποιοῦν ὅτι ὁ ἐργατικὸς Πειραιεύς ἔχει στὸ ἔπακρον ἀνεπτυγμένο τὸ καλλιτεχνικὸ αἰσθητήριό, διψᾷ γιὰ τὸ καλὸ θέατρο, ἐνδιαφέρεται γιὰ τὶς ἐκθέσεις ζωγραφικῆς, παρακολουθεῖ τὶς διαλέξεις, με ἑστίες καὶ πυρῆνες τῶν πνευματικῶν αὐτῶν ἐκδηλώσεων τὸ Δημοτικὸ Θέατρο τῆς γείτονος, τὸν Πειραικὸ Σύνδεσμο — πού ἔχει ἐπίσης, ἐκτὸς ἀπ' τὶς πνευματικῆς, καὶ θαυμαστὰς ἄλλες ἐκδηλώσεις κοινωνικῆς μέριμνας, ὅπως οἱ νυκτερινές του σχολές — κλπ.

Παραλλήλως ὑπάρχει στὸν Πειραιᾶ, ἴσως μάλιστα σὲ πολὺ μεγαλύτερη ἔκταση, ἕνα ζωηρὸ ἀθλητικὸ καὶ φιλαθλο πνεῦμα, με σημαντικὲς ἐπιδόσεις σὲ ὅ,τι ἀφορᾷ τὰ ἀγωνίσματα τοῦ στίβου καὶ με οὐσιαστικῆς, ἴσως καὶ ἐντυπωσιακῆς, ἐπιτεύξεις σὲ ὅ,τι ἀφορᾷ, εἰδικώτερα, τὸ ποδόσφαιρο.

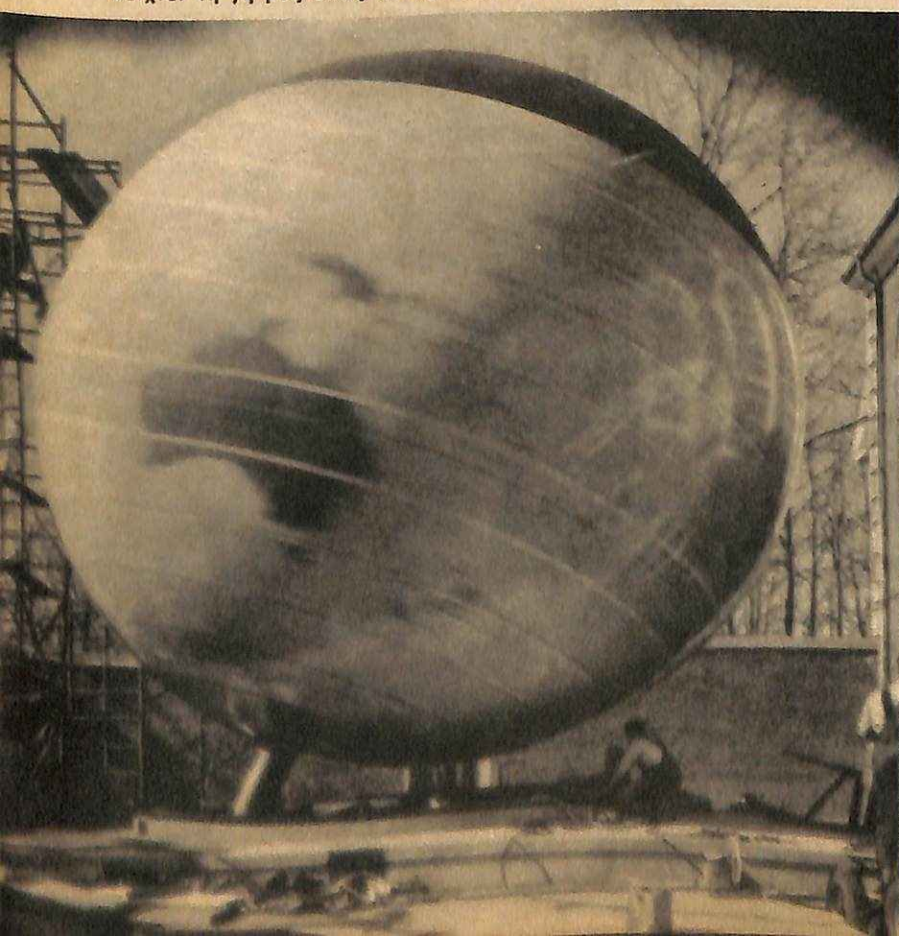
Πολλές καὶ καλές οἱ ομάδες τῆς — ὅπως ὁ «Έθνικός» —, ἀλλὰ τὸ ὄνομα τοῦ Πειραιᾶς εἶναι ἀπὸ παλιά, καὶ δικαίως, συνυφασμένο με τὴν ομάδα τοῦ «Ὀλυμπιακοῦ», ομάδα πού ἔχει τοὺς περισσότερους καὶ τοὺς φανατικώτερους φίλους καὶ θαυοὺς ὅχι μόνο στὴν ἰδια τὴ γείτονα — ἡ ὁποία, ἐν ἀναλογία πρὸς τὸν πληθυσμὸ τῆς, μπορεῖ νά θεωρηθῇ ὡς ἡ πιὸ φιλαθλὴ ἑλληνικὴ πόλις — ἀλλὰ καὶ σ' ὅλη τὴ χώρα.

Μ. ΠΕΡ.

ΥΣΤΕΡ' ΑΠΟ 100 ΧΡΟΝΙΑ, όποιος σκάψη στὰ υπόγεια τοῦ περιφήμου παρισινοῦ ρεστώρων «Τοῦρ ντ' Ἀρζάν», θὰ βρῇ α) ἓνα βαρέλι μὲ ἐκλεκτὸ γαλλικὸ κρασί, β) πλήθος ἀντικείμενα ποὺ συμβολίζουν τὴν παρισινὴ ζωὴ. Ἡ «τελετὴ» καὶ ἡ «ταφὴ» αὐτῶν τῶν «κειμηλίων», ἔγινε στὸ τελευταῖο «Φεστιβάλ τῆς Γαλλικῆς Ἀσίας». Μεταξὺ τῶν κειμηλίων ἦταν καὶ ἓνα ἀπὸ τὰ χορευτικὰ παπούτσια τῆς ὀνομαστῆς μπαλαρίνας Λουντ-μίλλα Τσερίνα, ποὺ φωτογραφήθηκε κατὰ τὴν ἱστορικὴ ἐκείνη στιγμὴ...

Ἡ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΥΔΡΟΓΕΙΟΣ ΣΦΑΙΡΑ κατασκευάσθηκε στὸ Ἐπαγγελματικὸ Ἰνστιτοῦτο τῆς Μασσαχουσέτης πρὸς χάριν τῶν σπουδαστῶν. Ἐχει 8.50 μ. διάμετρο, ζυγίζει 24 τόνν., ἐστοίχισε 200.000 δολλ. καὶ δείχνει τὴ γῆ μας ὅπως θὰ τὴν ἔδλεπε κανεὶς ἀπὸ ἀπόστασι 5000 μιλίων

Ο ΓΥΡΟΣ ΤΟΥ

ΕΛΛΑΣ

- Μὲ τὴν δὴλωσην πλήρους συμπαραστάσεως εἰς τὸν ἀγῶνα τῶν Κυπρίων δι' αὐτοδιάθεσιν, τὸ θέμα ἐτέθη εἰς τὴν ὀρθὴν βάσιν. Πρόκειται περὶ διαφορᾶς Κυπρίων καὶ Μ. Βρεταννίας, ἡ ὁποία κατέχει νομοτύπως τὴν νήσον. Ἡ διαφορὰ καὶ ἡ διένεξις ὑφίσταται ἐπομένως μεταξὺ Ἀγγλῶν καὶ Κυπρίων καὶ ὁ εὐφυὲς διπλωματικὸς χειρισμὸς τῆς Μ. Βρεταννίας τὸν ἐνεφάνισε μέχρι τοῦδε ὡς ἑλληνοτουρκικὴν διένεξιν. Ἡ τοιαύτη ὀρθὴ τοποθέτησις τοῦ θέματος ἐγένετο πρὸ καιροῦ ἀπὸ τὸν ἀρχηγὸν τῆς ἀντιπολιτεύσεως κατὰ τὴν ἐξαγγελίαν τῆς τριμεροῦς. Ὁ νῦν ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν προέρχεται ἐκ τοῦ κόμματος ἐκείνου.
- Οἱ κομματικοὶ ἐλιγμοὶ ἔχουν ἀρχίσει ἤδη ἐν ὄψει τῶν ἐκλογῶν. Ἡ σύμπραξις Φιλελευθέρων καὶ ἀποστατῶν μὲ τὸν τέως ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν τείνει νὰ λάβῃ σχῆμα. Ὁ πόλεμος τοῦ πρώην ὑπουργοῦ Συντονισμοῦ κατὰ τῆς Κυβερνήσεως εἶναι κεκαλυμμένος, ἀλλὰ ὀξύς. Τὰ αἷτια: Ἡ κατάργησις τοῦ ὑπουργείου καὶ ἡ συμμετοχὴ δύο βουλευτῶν τῆς ἰδιαίτερας ἐκλογικῆς τοῦ περιφερείας εἰς τὴν παρούσαν κυβέρνησιν.
- Ἡ ὑπεσχημένη προικοδότησις τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς προσκόπτει εἰς δυσχερείας. Ὁ ἐμπειρογνώμων κ. Σούζεν θέτει ὡς ὅρον διὰ τὴν εὐνοϊκὴν εἰσήγησιν τὴν πρόσληψιν 8 Ἀμερικανῶν συμβούλων.
- Αἱ δίκαι τοῦ Β. Νεφελούδη καὶ τῆς Αὔρας Βλάση (πρώην Παρτσαλίδη) δὲν πρόκειται δυστυχῶς νὰ διαλευκάνουν ἓνα σκοτεινὸν σημεῖον τῆς ἑλληνικῆς ἱστορίας εἰς τὸ ὁποῖον ἔπαιξε ρόλον πρωταγωνιστοῦ ὁ πρῶτος. Πρόκειται διὰ τὸ κίνημα τοῦ Ἀπριλίου 1944 εἰς Μέσσην Ἀνατολήν. Ἡ κατηγορία δασίζεται εἰς τὸ Γ' ψήφισμα.

ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ

- Ἡ ὑγεία τοῦ στρατάρχου Τίτο δὲν εἶναι ἐκείνη τὴν ὁποίαν νομίζει τὸ κοινὸν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς χώρας του. Κατὰ τὸ ταξιδιὸν του τοῦ προσεχοῦς ἔτους εἰς Γαλλίαν προτίθεται νὰ ἐπισκεφθῇ εἰδικούς Γάλλους ἱατροὺς ἐπὶ τῶν ρευματικῶν παθήσεων.

ΟΛΛΑΝΔΙΑ

- Αἱ Ὁλλανδικαὶ Ἀνατολικά Ἰνδία ἔπαυσαν νὰ εἶναι Ὁλλανδικαὶ καὶ Ἀνατολικά Ἰνδία. Εἶναι ἡ Δημοκρατία τῆς Ἰνδονησίας. Αἱ Δυτικά Ὁλλανδικαὶ Ἰνδία, ἐπὶ τῆς ἀκτῆς τοῦ Ἀτλαντικοῦ καὶ εἰς τὸν Κόλπον τοῦ Μεξικοῦ, ἀποτελοῦν τὸ σύνολον τῶν ὑπερποντίων κτήσεων τοῦ ὀλλανδικοῦ στέμματος. Ὁ λόγος ποῦ ἐξακολουθοῦν νὰ μένουν ὑπὸ τὸ στέμμα τῆς Βασιλείσσης Τζουλιάνας: Εἰς Ἀρούμπα καὶ Κουρακάο εἶναι ἐγκατεστημένα τὰ μεγαλύτερα διυλιστήρια πετρελαίου τοῦ κόσμου.

ΡΟΥΜΑΝΙΑ

- Ἐντὸς τῆς προσεχοῦς πενταετίας θὰ ἔχῃ τεθῇ ἐν λειτουργίᾳ ἐργοστάσιον ἡλεκτροπαραγωγῆς δι' ατομικῆς ἐνεργείας.
- Ὁ πρῶν πρῶθυπουργὸς καὶ ἡγέτης τοῦ διαλυθέντος κόμματος τῶν Φιλελευθέρων Γκεόργκι Ταταρέσκου ἀπελύθη ἐκ τῶν φυλακῶν καὶ ἔδωκε καὶ συνέντευξιν πρὸς ξένον δημοσιογράφον. Ἡ τύχη τοῦ ἡγέτου τῶν ἀγροτῶν Μανίου, ὑπῆρξε, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ταταρέσκου, σκληροτέρα. Ἀπέθανεν εἰς τὴν φυλακὴν τὸ 1952. Ἡ πρῶν πανίσχυρος Ἄννα Πάουκερ ἔχει ἐξασφαλίσει ἐργασίαν εἰς ρουμανικὴν κρατικὴν ἐπιχείρησιν.

ΠΟΛΩΝΙΑ

- Ἡ προσεχὴς συμφωνία διὰ τὴν πώλησιν κομμουνιστικῶν ὃπλων εἰς τὴν Μέσσην Ἀνατολήν θὰ προέλθῃ ἀπὸ τὴν Πολωνίαν. Πολωνικαὶ ἐμπορικὰ ἀποστολαὶ εὐρίσκονται εἰς τὰς πρωτεύουσας διαφόρων ἀραβικῶν κρατῶν μὲ προσφοράς ὃπλων καταλλήλων διὰ πόλεμον εἰς τὴν ἔρημον.

ΡΩΣΙΑ

- Μία φήμη κυκλοφορεῖ εἰς τὴν Μόσχαν. Ὁ στρατάρχης Μπουλγκάνιν ὑπέστη τὸν Σεπτέμβριον μίαν καρδιακὴν προσβολὴν ὁμοίαν τῆς τοῦ προέδρου Αἰζενχάουερ, ἀλλὰ ἡπιωτέρας μορφῆς.

ΣΕ 7 ΗΜΕΡΕΣ

ΝΟΡΒΗΓΙΑ

- Ἡ ἀχανὲς ἀρκτικὴ ἔρημος δὲν εἶναι τόσο ἐρημος. Τὰ μεγαλύτερα ἐν καιρῷ εἰρήνης ρωσικὰ γυμνάσια (ἀσκήσεις ἀεραγυμνῶν καὶ ἀμφίβιοι ἐπιχειρήσεις) διεξήχθησαν εἰς τὴν περιοχὴν παρὰ τὰ νορβηγικὰ σύνορα. Δύο μεραρχαὶ τῆς κομμουνιστικῆς Κίνας μετέσχον τῶν γυμνασίων, μεταφερθεῖσαι μὲ ρωσικὰ ἀντιτορπιλικὰ καὶ ἀποβατικὰ μέσῳ τῆς «βορείας ὁδοῦ» κατὰ μῆκος τῶν Β. ἀκτῶν τῆς Σιδηρίας.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

- Ἀπὸ τοῦ 1952 ἡ βιομηχανία τῆς Δ. Γερμανίας προέβη εἰς ἐπενδύσεις εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀξίας 160 ἑκατομ. δολλαρίων. Κατὰ σειρὰν προτιμήσεως αἱ χώραι ποὺ δέχθησαν γερμανικὰ βιομηχανικὰ κεφάλαια: Ἑλβετία, Βραζιλία καὶ Καναδὰς. Ἐὰν δεχθῶμεν τὴν κρίσιν τῶν Γερμανῶν βιομηχάνων, αἱ χώραι αὗται πρέπει νὰ θεωροῦνται αἱ ἀσφαλέστεραι τοῦ κόσμου.
- Ἡ ἀσθένεια τοῦ Δρος Ἀντενόουερ προβάλλει τὸ θέμα τῆς διαδοχῆς Ὁ Βαυαρὸς ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν Φρίτζ Σαίφερ, τρόμος τῶν συναδέλφων του ἐν τῇ κυβερνήσει, ἐμφανίζεται μὲ τὸ μεγαλύτερον κύρος. Ἀκολουθοῦν: Χάινριχ φὸν Μπερτράνο, κοινοβουλευτικὸς ἡγέτης τῆς Χριστιανοδημοκρατικῆς Ἐνώσεως πρὶν ἀναλάβει τὸ ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν καὶ οἱ Λούντβιχ Ἐρχαρτ καὶ Φράντς Γιόζεφ, ὑπουργὸς ἄνευ χαρτοφυλακίου.
- Τὸ οἰκονομικὸν πρόβλημα τῆς Γερμανίας ἐμφανίζεται μὲ τὸ τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν καὶ ἔγκειται εἰς τὴν προστασίαν τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων. Οἱ πολιτικοὶ κύκλοι τὸ ἀποκαλοῦν «πράσινον μέτωπον» καὶ δὲν ἔχουν ἀνεύρει ἀκόμη τὸν τρόπον ἀντιμετωπίσεώς του.

ΑΙΓΥΠΤΟΣ

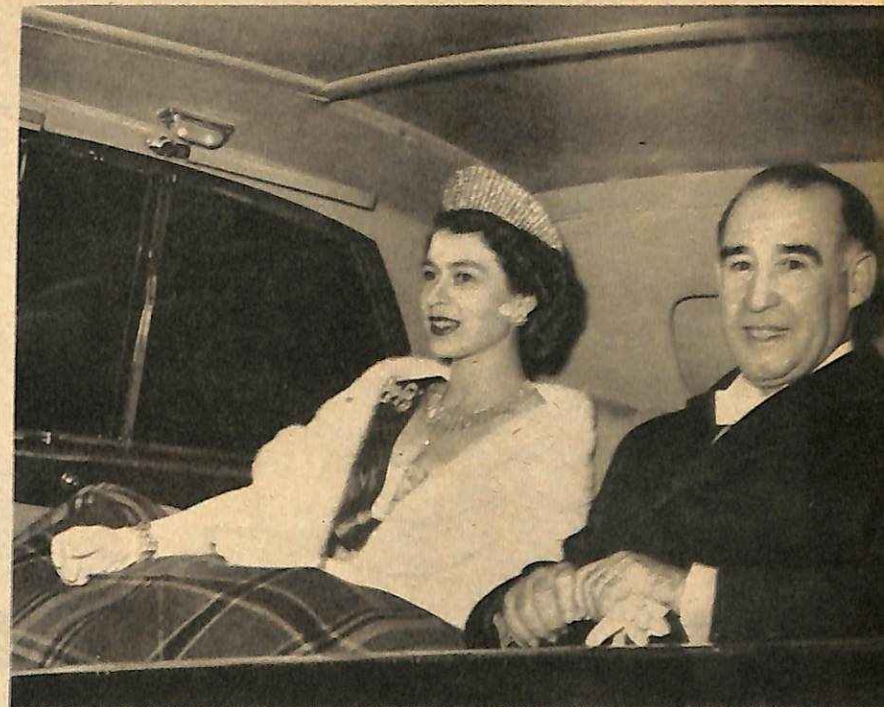
- Οἱ οἰκονομικοὶ ὅροι τῆς συμφωνίας διὰ τὰ σοβιετικὰ ὃπλα εἶναι εἰς τιμὰς ντάμπινγκ. Διὰ τὰ ἀεροπλάνα Μίγκ καὶ τὰ τάνκς εἰς τὸ 1)10 τῆς συνήθους τιμῆς. Διὰ τὸ πυροβολικὸν καὶ τὰ ὑποβρύχια εἰς τὸ 1)5. Ἡ πληρωμὴ θὰ γίνῃ σχεδὸν δλόκληρος μὲ περισσεύματα τῆς παραγωγῆς ὀρύξης καὶ βάρδακος.
- Ἀγγέλεται ἡ ἱδρυσις «Τραπεζῆς τῆς Δημοκρατίας». Τὰ ἔντοκα δάνεια καταδικάζονται ἀπὸ τὸ Κοράνιον καὶ ἡ ἱδρυσις τῆς Τραπεζῆς συνήντησε τὴν ἀντίδρασιν θρησκευτικῶν κύκλων.
- Ἡ στρατιωτικὴ συμφωνία Αἰγύπτου — Συρίας πρόκειται νὰ περιλάβῃ ὅλα τὰ ἀραβικὰ κράτη, πλὴν τοῦ Ἰράκ.

ΗΝΩΜ. ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ

- Ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν Τζῶρτζ Χάμφρεϋ ἀποδεικνύεται ἡ σπουδαιότερα πολιτικὴ φυσιογνωμία τῶν ρεπουμπλικάνων. Ἀναμένεται νὰ παῖξῃ σημαντικὸν ρόλον εἰς τὴν ἀνάδειξιν τοῦ ὑποψηφίου τοῦ κόμματος κατὰ τὰς προσεχεῖς προεδρικὰς ἐκλογάς.
- Μὲ τὴν παραγγελίαν 30 ἀεριοθουμένων ἐπιβατικῶν ὑπὸ τῆς Γιουνάιτεντ Αἴρλαϊνς, ἡ ἐταιρία Ντάγκλας ἀπέκτησεν ἀδιαμφισβήτητον προβάδισμα ἐναντὶ τῆς συναγωνιστρίας τῆς Μπόεινγκ.
- Εἰς τὴν ἐκτὸς τοῦ Παραπετάσματος Εὐρώπην ὑπάρχουν δύο ἀπροκαλύπτως δικτατορικὰ καθεστῶτα. Ἡ Ἰσπανία τοῦ Φράνκο καὶ ἡ Γιουγκοσλαβία τοῦ Τίτο. Εἰς τὰ διαλείμματα τῆς Γενεύης, ὁ κ. Ντάλλες ἐπεσκέφθη μὲ πλήρεις τὰς χεῖρας τὰς δύο αὐτὰς χώρας. Ἡ τρίτη Μεσογειακὴ χώρα δὲν ἔχει ἀπροκάλυπτον δικτατορίαν καὶ διὰ τὸν λόγον φαίνεται αὐτὸν δὲν τὴν ἐπεσκέφθη ἀκόμη ὁ κ. Ντάλλες. Πάντως πρόκειται νὰ εἶναι ὁ τρίτος ἐταῖρος τοῦ κυοφορουμένου Μεσογειακοῦ Συμφώνου.

ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

- Ὁ πρῶθυπουργὸς Μέντζις ἀπαντῶν εἰς τὸν ἀρχηγὸν τῆς ἐργατικῆς ἀντιπολιτεύσεως Δρα Ἔβαττ ὑπερῆμυνη τῶν πορισμάτων τῆς ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ὑπόθεσιν Πετρόφ. Τὸ ἐπιχείρημα τοῦ κ. Ἔβαττ: δῆλωσις τοῦ κ. Μολότωφ πρὸς αὐτὸν ὅτι τὰ ἔγγραφα περὶ ρωσικῆς κατασκοπευτικῆς δράσεως ἐν Αὐστραλία ἦσαν πλάστὰ. Διηρωτήθη ὁ κ. Μέντζις: «Ἐὰν αὐτὸ δὲν λέγεται προδοσία, τότε τί ἀποκαλεῖται μὲ τὸ ὄνομα αὐτό;»

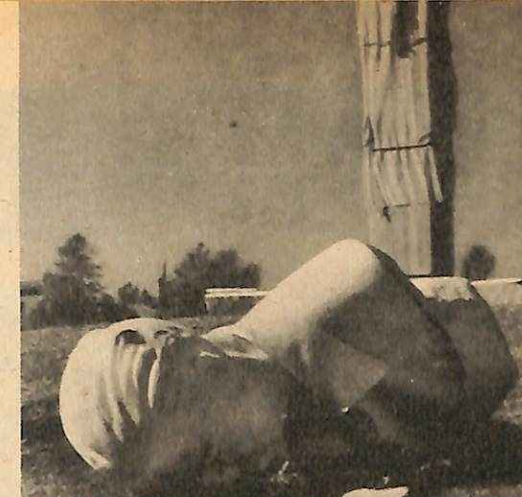
ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ ΠΟΡΤΟΓΑΛΟΣ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ἐπισκέπτεται τὴν Ἀγγλία. Στὴ φωτογραφία ὁ Πρόεδρος Λοπὲς συνοδεύει τὴν Βασίλισσα Ἐλισάβετ στὴν Ὀπερα. Τὰ κίνητρα τῆς ἐπισκέψεως αὐτῆς δὲν εἶναι —ὅπως λέγεται— ἀσχετα μὲ τὴν κρίσιν ποὺ περνοῦν, τοὺς τελευταίους καιροὺς, τὰ ἀποικιακὰ καθεστῶτα στὴν Ἀσία καὶ τὴν Ἀφρική

ΤΟ ΧΑΜΕΝΟ ΚΕΦΑΛΙ τοῦ Φαραῶ Ὁσορκὼν τοῦ Β', πρὸ τὸ ἀγαλμὰ του ὑπάρχει στὸ Μουσεῖο τοῦ Καΐρου, εὐρέθηκε στὸ Μουσεῖο τῆς... Φιλαδέλφειας τῆς Ἀμερικῆς. Ἐνας ἀρχαιολόγος ποῦ τὸ εἶδε εἶχε τὴν ἐμπνευσι νὰ κατασκευάσῃ ἓνα ἐκμαγείο του καί, ὅταν μετέφερε τὸ τελευταῖο στὸ Κάιρο, διεπίστωσε ὅτι ἐταίριζε θαυμάσια στὸ ἀκέφαλο σῶμα τοῦ Φαραῶ

ΤΟ ΓΚΡΕΜΙΣΜΑ ΔΥΟ ΕΙΔΩΛΩΝ

ΜΑΖΙ ΤΟΥ, ΕΠΕΣΕ ΚΑΙ Η ΠΡΟΤΟΜΗ ΤΟΥ

Άκμή, παρακμή και κατάρρευσις ενός δικτάτορος και τής ήγερίας του

ΕΝΟΣ διπλωμάτη, διαπιστευμένος πλησίον του Προέδρου τής 'Αργεντινής Δημοκρατίας, δμιλών διά τὸ καθεστὼς πού εἶχε δημιουργήσει ὁ στρατηγὸς Περόν, ἔλεγεν εἰς ἀπεσταλμένον εὐρωπαϊκῆς ἡφμερίδος, τὸ 1951: «Ὅ, τι συμβαίνει ἐδῶ ἐνθυμίζει ὅ, τι συνέβαιναν εἰς τὰ μικρὰ κρατίδια τοῦ Μεσαίανος, ὅπου τὰ πάντα ἐβάδιζον κατ' εὐχὴν καὶ ὁ 'Ηγεμὼν ἦτο παντοδύναμος μέχρι τῆς στιγμῆς πού ἔπαθεν ἑλκος τοῦ στομάχου. Τότε, κανεὶς δὲν μποροῦσε νὰ προβλέψῃ τὴν συνέχειαν...».

Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ Περόν δὲν ἐπρόκειτο περὶ ἑλκους, ἀλλὰ περὶ λευχαιμίας. Καὶ δὲν προσεβλήθη ὁ 'Ηγεμὼν, ἀλλὰ ἡ σύζυγός του, ἡ Μαρία - Εὐα Ντουάρτε Περόν. Τρία χρόνια μετὰ τὸν θάνατόν της, ὁ Περόν ἠναγκάσθη νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν ἐξουσίαν. Ἐκράτησε πολὺ. Διότι ὁ Χουάν, χωρὶς τὴν 'Εβίτα, ἦτο ἓνα αὐτοκίνητον χωρὶς βενζίνη. «Ὁ Περόν πραγματοποιεῖ, ἡ 'Εβίτα ἀξιοποιεῖ», ἔλεγον εἰς τὴν 'Αργεντινὴν.

Ὁ Χουάν Ντομίγκο Περόν γεννήθη τὸ 1895 εἰς τὸ ἀγρόκτημα τοῦ πατέρα του, πού εὕρισκετο πλησίον τοῦ Λόμπος τῆς ἐπαρχίας τοῦ Μπουένος Ἀίρες. Εἰς ἡλικίαν πέντε ἐτῶν ἠκολούθησε τὸν πατέρα του εἰς τὴν Παταγονίαν, ὅπου μετέβη διὰ κτηνοτροφικὰς ἐπιχειρήσεις. Δέκα ἐτῶν εἰσήλθεν εἰς τὸ Κολλέγιον καὶ 16 εἰς τὴν Στρατιωτικὴν Ἀκαδημίαν, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν ἀπεφοίτησε, μετὰ δύο ἔτη, μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ καὶ μὲ τὴν φήμην τοῦ δεινοῦ σκοπευτοῦ. Λοχαγὸς τὸ 1924, ἐτοποθετήθη ὡς καθηγητὴς τῆς στρατιωτικῆς ἱστορίας εἰς τὴν Ἀνωτάτην Σχολὴν Πολέμου, ὅπου διαπρέπει. Κατὰ τὸ διάστημα τῶν πέντε ἐτῶν τῆς καθηγεσίας του συγγράφει πέντε βιβλία, εἰς τὰ ὁποῖα δὲν παραλείπει νὰ ἐκδηλώσῃ τὸν ἀπέραντον θαυμασμόν του πρὸς τὸν Ναπολέοντα 1ον. Ἡ ἐπιτυχία του εἰς τὴν Σχολὴν τοῦ ἐξασφαλίζει θέσιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον Στρατιωτικῶν καί, τὸ 1936, τὴν τοποθέτησιν του ὡς στρατιωτικοῦ ἀκολουθοῦ εἰς τὴν Χιλήν. Ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον ἀνεκλήθη ἀπὸ τὸ Σαντιάγο παραμένει μυστηριώδης. Ὁρισμένοι φημί τὸν ἐνεφάνισαν ἀναμεμιγμένον εἰς κάποιαν ὑπόθεσιν κατασκοπίας. Ἄλλαι εἰς κάποιο αἰσθηματικὸν σκάνδαλον. Ἡ σταδιοδρομία του δὲν ἐπηρεάσθη καθόλου. Τὸ 1939 τοποθετεῖται εἰς τὸ Γενικὸν Ἐπιτελεῖον καὶ ἓνα ἔτος ἀργότερον, τοῦ ἀνατίθεται εἰδικὴ ἀποστολὴ μελέτης εἰς τὴν Εὐρώπην. Ἐπὶ δύο χρόνια ἐπισκέπτεται τὰ περισσότερα εὐρωπαϊκὰ κράτη. Ἐφθασε μέχρις Ἀλβανίας, εὕρισκομένης τότε ὑπὸ ἰταλικὴν κατοχὴν. Τὸ ταξίδιον αὐτὸ εἶχεν ὡς συνέπειαν νὰ ἐνθουσιασθῇ ἀπὸ τὰς γερμανικὰς νίκας καὶ ἀπὸ τὸ φασιστικὸν σύστημα διακυβερνήσεως. Ὅταν ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Ἀργεντινὴν ἦτο φανατικὸς φίλος τοῦ Ἀξονος.

ΕΠΕΙΤΑ ΑΠΟ ΔΕΚΑΧΡΟΝΗ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑ
Ο ΛΑΟΣ ΞΕΣΠΑ (ΔΕΞΙΑ) ΚΑΙ ΚΑΙΕΙ ΚΑ-
ΘΕ ΤΙ ΠΟΥ ΤΗΝ ΘΥΜΙΖΕΙ (ΑΡΙΣΤΕΡΑ)

Ο ΠΕΡΟΝ ΑΥΤΟΑΝΕΚΗΡΥΧΘΗ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΑΡΓΕΝΤΙΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΟ 1946

ΜΙΑ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΜΕ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΑ ΥΠΕΓΡΑΦΗ. Ο ΖΩΡΖ ΜΠΙΝΤΩ ΑΦΟΥ ΦΙΛΗΣΕ ΤΟ ΛΕΠΤΟ ΧΕΡΙ ΤΗΣ ΕΒΙΤΑΣ... ΚΥΤΤΑΖΕΙ ΜΕ ΘΑΥΜΑΣΜΟ ΤΟ ΕΚΤΥΦΛΩΤΙΚΟ ΔΙΑΜΑΝΤΙ ΤΗΣ

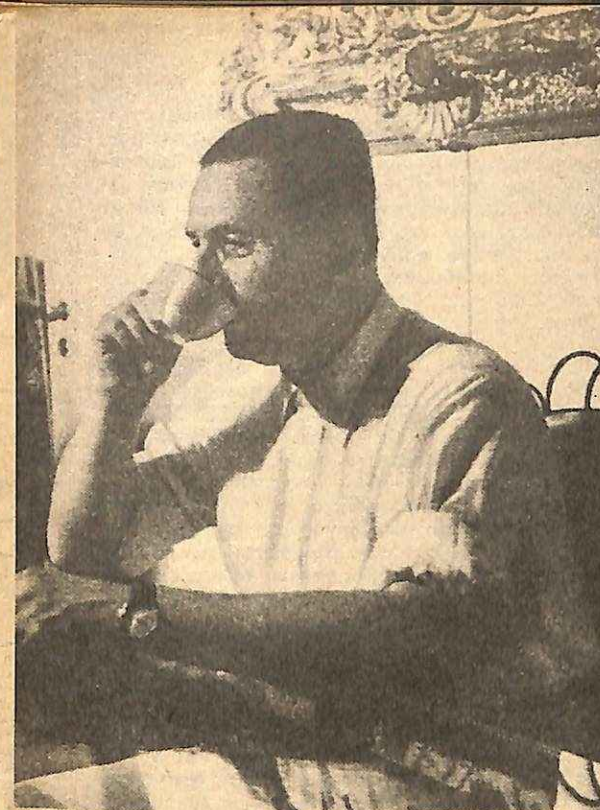
ΜΑΖΙ ΜΟΙΡΑΖΟΝΤΑΝ ΤΟ ΤΣΑ-Ι' ΟΠΩΣ ΚΑΙ

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

‘Ο πλέον γλυκός ύπνος είναι ο πρωϊνός. Δι’ αυτό με μεγάλην δυσφορίαν οι κάτοικοι του Μπουένος Άϊρες ήκουσαν, τὰ ξημερώματα τῆς 4ης Ἰουνίου 1943, τὸν βόμβον πολλῶν ἀεροπλάνων, ποὺ τοὺς ἠνάγκασε νὰ ἐγκαταλείψουν προῶς τὰ κρεβάτια τῶν. Διότι τὰ ἀεροπλάνα ὑπερίπταντο συνεχῶς τῆς πόλεως, ὡς ἂν ἐπρόκειτο νὰ τὴν βομβαρδίσουν. Ἀλλὰ τίποτε τέτοιο δὲν συνέβη. Οἱ ἀγουροξυπηγμένοι κάτοικοι τῆς πρωτευούσης τῆς Ἀργεντινῆς ἐπληροφόρηθησαν ὅτι αἱ ἐνοπλοὶ δυνάμεις τῆς χώρας ἐπανεστάτησαν καὶ ἀνέτρεψαν τὸ ὀλιγαρχικὸν καὶ διεφθαρμένον καθεστῶς, τοῦ Οὐρίμπουρου, τοῦ Χούστο καὶ τοῦ Καστίλλο, τῶν ἡγετῶν τοῦ Συντηρητικοῦ κόμματος, ποὺ ἐκυβέρνησαν δικτατορικῶς ἐπὶ 13 χρόνια, ἀφ’ οὗ προηγουμένως ἀνέτρεψαν ἕνα ἄλλο διεφθαρμένον καθεστῶς, τὸ καθεστῶς ποὺ εἶχε δημιουργήσει τὸ Ριζοσπαστικὸν κόμμα. Ἡ μόνη διαφορά μεταξὺ τῶν δύο καθεστώτων ἦτο ὅτι τὸ πρῶτον ἐπεβλήθη δι’ ἐλευθέρων ἐκλογῶν, τὸ 1916, ἐνῶ τὸ δεύτερον δι’ ἐπανάστασεως. Κανεὶς δὲν ἐλυπήθη, ἐκτὸς ὀλίγων ποὺ ἐθίγησαν τὰ συμφέροντά τῶν, διὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν ἐκ τῆς ἐξουσίας τῶν συντηρητικῶν. Διότι οἱ ἄνθρωποι αὐτοί, ὅπως καὶ οἱ Βουρβῶνοι, μετὰ τὴν παλινδρόσιν, τίποτε δὲν εἶχον λησμονήσει καὶ τίποτε δὲν εἶχον διδαχθῇ. Μεταξὺ τῶν ἀξιωματικῶν ποὺ μετέσχον εἰς τὴν ἐπανάστασιν ἦτο καὶ ὁ συνταγματάρχης Περὸν. Τὴν ἐπαύριον τῆς ἐπικρατήσεως, ὠνομάσθη γενικὸς διευθυντὴς τοῦ ὑπουργείου Στρατιωτικῶν καὶ μετὰ πέντε μῆνας πρόεδρος τοῦ Ἐθνικοῦ Γραφείου Ἐργασίας, τὸ ὁποῖον, ὀλίγον ἀργότερον, ἐγένετο ὑφυπουργεῖον Ἐργασίας καὶ Προνοίας. Τὸ ὑφυπουργεῖον θὰ ἀποτελέσει τὴν βάσιν ἐκκινήσεως τοῦ Περὸν, διὰ τὴν κατάκτησιν τῆς ἐξουσίας. Καὶ εἰς τὴν προσπάθειαν αὐτὴν πολὺτιμος βοηθὸς θὰ εἶναι ἡ Εὐά Ντουάρτε.

Η ΔΗΜΑΓΩΓΟΣ

Ἡ Εὐά Ντουάρτε ἦτο 24 χρόνια νεωτέρα τοῦ Χουάν Περὸν. Ὁρφανὴ ἀπὸ πατέρα, εἶχεν ἐγκαταλείψει ἀπὸ πολὺ νῆα τὴν μικρὰν ἐπαρχιακὴν πόλιν ὅπου ἐγεννήθη καὶ μετέβη εἰς τὴν πρωτεύουσαν πρὸς ἀναζήτησιν τύχης. Ἦτο ὁμῶς 24 ἐτῶν καὶ ἡ τύχη δὲν ἐφαίνετο διατεθειμένη νὰ τῆς μεριδιάσῃ. Ὡς ἡθοποιὸς δὲν ἀπέδωσε τίποτε. Ὅταν ἰδρῦθη τὸ ὑφυπουργεῖον Ἐργασίας, ἐργάζετο ὡς ἐκφωνήτρια εἰς τὸ Ράδιο Μπελγκράνο, τὸν σοβαρώτερον ἐμπορικὸν ραδιοφωνικὸν σταθμὸν τῆς Ἀργεντινῆς. Ὅλγας ἡμέρας μετὰ τὸν διορισμὸν τοῦ Περὸν ὡς ὑφυπουργοῦ Ἐργασίας, ἡ Εὐά Ντουάρτε εἰσηγήθη, εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ

ΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ ΕΠΙ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΧΩΡΑΣ

ΜΕΤΑ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ ΤΗΣ ΕΒΙΤΑΣ, ΣΥΧΝΕΣ ΗΨΑΝ ΟΙ ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ ΤΟΥ ΔΙΚΤΑΤΟΡΟΣ ΣΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΚΟΛΛΕΓΙΑ ΘΗΛΕΩΝ. ΕΚΕΙ ΓΝΩΡΙΣΕ ΤΗ ΜΙΚΡΗ ΝΕΛΙΝΤΑ ΡΙΒΑΣ

ΙΟΥΛΙΟΣ 52. ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ ΕΒΙΤΑΣ. ΉΞΕΡΕ ΟΤΙ Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΠΛΗΣΙΑΖΕ

Η ΤΕΝΝΙΣΤΡΙΑ ΜΑΡΙΑ ΒΑΪΣ (ΕΠΑΝΩ) ΚΑΙ Η ΜΑΘΗΤΡΙΑ ΝΕΛΙΝΤΑ (ΚΑΤΩ) ΔΙΑΔΕΧΟΝΚΑΝ ΤΗΝ ΕΒΙΤΑ ΣΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΤΟΥ

— Κάτι θα φταίη που όλοι «εμείς» έχουμε κακό τέλος.
— Καί βέβαια κάτι φταίει: ό Λαός.

Τότε κινήθη ή Εύα. Έκάλεσεν όλους τους εργαζομένους να εργασθούν διά την απελευθέρωσιν του «συνταγματάρχου του λαού», του «φίλου των καταπιεζομένων». Καί οι εργαζόμενοι ήκουσαν την έκκλησίν της. Άπεργίαι εξερράγησαν εις όλην την χώραν και την 17ην Όκτωβρίου όλοι οι «ξεπουκαμίσωτοι», όπως απέκλήθησαν οι όπαδοί του Περόν, συνεκentrώθησαν εις την πλατείαν Μάγιο και ώργάνωσαν πορείαν κατά της Κάζα Ροζάντα, της έδρας της Κυβερνήσεως. Έπί κεφαλής της πορείας ήτο ή Εύα, ή όποία, διά των λόγων της, ένεψύχωνε τας χιλιάδας των διαδηλωτών. Ό στρατός, πρό της λαϊκής αυτής έκδηλώσεως, υπεχώρησεν. Ό Περόν άππλευθερώθη και όποκατεστάθη εις όλα τα αξιώματά του.

Τέσσαρες μήνας άργότερον, την 24 Φεβρουαρίου 1946, διεξήχθησαν έκλογαί διά την ανάδειξιν Προέδρου Δημοκρατίας. Όλα τα κόμματα είχαν συνασπισθή εναντίον του Περόν. Αί 'Ηνωμέναι Πολιτεΐαι είχαν έπέμψει και εξέητσαν όπως υπάρξουν έγγυήσεις ότι αι έκλογαί θα ήσαν άπολύτως έλευθεραι. Καί ή δοθείσα έγγυήσις ήτο ότι ό στρατός, που δεν συνεπάθει τον Περόν, θα είχε την έποπτείαν των έκλογών. Ό έκλογικός άγών υπήρξεν όξύτατος. Τα κόμματα έκινητοποίησαν όλας τας δυνάμεις των. Παρά ταύτα ό Περόν, διά ψήφων 1.478.372 έναντι 1.211.666 τας όποιās έλαθεν ό κοινός υποψήφιος των κομμάτων. έξελέγη Πρόεδρος Δημοκρατίας. Όλίγον πρό της έκλογής του είχε νομιμοποιήσει τας σχέσεις του με την Εύα, συνάψας μυστικών γάμον.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΚΑΙ ΠΡΟΕΔΡΙΝΑ

Θα ήτο άδικον εάν την έπιτυχίαν του Περόν απέδιδαμεν άποκλειστικώς εις την προπανανδιστικήν έκστρατείαν της Εύας. Ός ύφυπουργός της Έργασίας έλαβε μέτρα υπέρ των εργαζομένων, μέτρα που προσέφεραν τό προπανανδιστικόν ύλικόν διά τας ειδικάς έκπομπάς του Ράδιο Μπελγκράνο. Έτσι, όλίγους μήνας μετά τον διορισμόν του ως ύφυπουργού, καθιέρωσεν έλάχιυτον όριον μισθού και έρρυθμίσε τούς όρους έργασίας των εργατών των άγροτικών επιχειρήσεων, της μέχρι τότε πλέον παρημελημένης μερίδος της εργατικής τάξεως. Ηύξησε σημαντικώς τούς μισθούς και τα ήμερομίσθια όλων των ύπαλλήλων και εργατών. Έμείωσε, κατά 20%, όλα τα ένοίκια γαιών. Εισήγαγε τον θεσμόν των συλλογικών συμβάσεων και καθιέρωσε τον 13ον μισθόν. Ίδρυσε Τράπεζαν Βιομηχανικής Πίστewς, διά να προωθήση την έκδιомηχανίσιν της χώρας.

Έλαβεν ειδικά μέτρα προστασίας διά τα παιδιά. Υπό τούτους όρους δεν είναι καθόλου περίεργον ότι οι εργαζόμενοι έστράφησαν πρός τον Περόν, ό όποιος, επί πλέον, διέθετε προσωπικήν γοητείαν και δύναμιν πειθούς.

Μετά την έκλογήν του ως Προέδρου δεν φροντίζει μόνος διά τούς καταπιεζομένους, υπέρ των όποιων εξέδωσε, τό 1947, την Διακήρυξιν των Δικαιωμάτων των Έργαζομένων. Υπάρχει τώρα και ή Προεδρίνα. Τό πρώτον έργον της Εύας ήτο τό Ίδρυμα Κοινωνικής Βοηθείας. Συνεστήθη διότι αι κυρίαι της Φιλανθρωπικής Έταιρίας, προερχόμεναι όλοι από την άριστοκρατίαν, δεν έδέχοντο να συνεργασθούν με την Εύα. Μετά την σύστασιν του Ίδρύματος Κοινωνικής Βοηθείας έξηφανίσθη ή Φιλανθρωπική Έταιρία. Άλλά ή τιμωρία των άριστοκρατών, διά την περιφρόνησιν που έπεδείκνυν άπέναντι της Προεδρίνας, δεν περιωρίσθη εις αυτό. Η όπερα, εις την όποιαν δεν παρίστατο ή άριστοκρατία όταν μετεβαινε τό προεδρικόν ζεύγος, υπεχρεώθη να διδη πανηγυρικάς παραστάσεις μόνον διά τούς έργάτας. Τέλος, έξωθι της άριστοκρατικής λέσχης Τζόκευ Κλάμπ έγκατεστάθη ή αγορά ίχθύων, ή όποία δεν μετεφέρθη εις άλλο μέρος, παρά όταν τα μέλη της λέσχης εξέλιπάρησαν αυτοπροσώπως την Πορεδρίναν.

Τό Ίδρυμα Κοινωνικής Βοηθείας, του όποιου ταχώς ό προϋπολογισμός έφθασεν εις τα 100 εκατ. δολάρια, έκάλυπτε τό σύνολον της κοινωνικής πολιτικής της κυβερνήσεως. Περόν Δία του Ίδρύματος τούτου ή Εύα έγινε τό έδωλον των πτωχών. Άλλ' ή δραστηριότης της δεν περιωρίσθη εις αυτό. Ίδρυσε τό μέτωπον των γυναικών, άφού προηγουμένης έπέτυχε να άναγνωρίσθι, τό 1947, δικαίωμα ψήφου εις τας γυναίκας. Διά τού μέτωπον των γυναικών ήλεγχε κάθε γυναικείαν δραστηριότητα και έππρεάζεν υπέρ του Περόν τό ώραιόν φύλον.

Η «ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ»

Καθόλου, λοιπόν, παράδοξον ότι, την 22αν Αύγουστου 1951, 1.000.000 άνδρών και γυναικών συνεκentrώθησαν εις την λεωφόρον της 9ης Ιουλίου διά να αξιώσουν, έν όψει των προεδρικών έκλογών που θα διεξήγοντο τον Νοέμβριον του ίδιου έτους, όπως ή Εύα — ή μάλλον ή Έ-δΐτα, όπως άπεκαλείτο χαϊδευτικά — έκθέση ύποψηφιότητα διά την θέσιν του Άντιπροέδρου της Δημοκρατίας. Ίδού πώς περιγράφει ό Tibor Mende τας αντιδράσεις της Έδΐτας, εις την πεισιν του πλήθους: «Είναι μία τρομερή άπόφασις γιά μία γυναίκα. Δώστε μου τέσσαρες ήμέρες προθεσμία διά να άποφασίσω...», παρεκάλει από τό μικρόφωνον. Έδάγκανε τα χέρια της: ή σοβαρότης της και ή συγκίνησις της έδειχναν ή ότι ήτο μεγάλη ήθοοπις ή ότι ήτο ελκρινής. Τό πλήθος δεν συγκρατεΐθετο.

«Άφήστε με ως αύριον», ίκέτευε. Τα μεγάφωνα μεταφέρουν μέχρι της πλέον άπομακρυσμένης γωνίας την δραχήν και άγωνιώδη φωνήν της. Άλλά τό πλήθος παρέμενεν άκαμπτον, ένώ υπό τό φώς των προβολέων ή γυναίκα συνέχιζε να δαγκώνη τα χέρια της. «Άφήστε με έως τας 9½, σας ζητώ δύο ώρας μόνον...», ίκέτευσεν έκ νέου, άνεπιτυχώς. Τό πλήθος έπέμενε. Τότε, κάτω από τα βλέμματα του συζύγου της, που δεν ήμπορούσε να άποκρύψη την υπερηφάνειάν του, έπέδρασε σιγήν θανάτου εις ένα σχεδόν έκατομμύριον προσώπων και έψιθύρισεν εις τό μικρόφωνον τας λέξεις διά των όποιων έσυνθηκολόγει: «Είς τό πλευρόν του στρατηγού Περόν, θα κάμω ό,τι ζητά ό λαός».

Τελικώς δεν εξέθεσεν ύποψηφιότητα. Ό στρατός άντέδρασε. Δεν ήμπορούσε να άνεχθι, όπως εις τό άνότατον αξίωμα, έν περιπτώσει θανάτου του Περόν, άνέλθι μία γυναίκα. Κανείς δεν ήτο δυνατόν να προβλέψι ότι, ένα μήνα ύστερα από την μεγάλην αυτήν λαϊκήν εκδήλωσιν, ή Εύα θα άπεσούρετο της δημοσίας ζωής, λόγω της έκδηλώσεως άσθενείας της, και ότι, μετά δέκα μήνας, θα άπέθνησκεν. Έν ώ μεταξύ, τον Νοέμβριον, ό Περόν έπανεξελέγετο, διά μεγάλην πλειοψηφίαν, Πρόεδρος της Δημοκρατίας. Διά πρώτην φοράν εις την Ιστορίαν της Άργεντινής συνέβαινε παρόμοιον τι.

Ο ΠΕΡΟΝΙΣΜΟΣ

Υπήρξε δικτατορία του Περόν εις την Άργεντινήν;

Καθηγητής του Πανεπιστημίου του Μπουένος Άϊρες, ό όποιος άπεμακρύνη της θέσεώς του, έλεγε διά τό καθεστώς: «Άπολαμδάνομεν μιάς ήμιελευθερίας, ή όποία καταρρίπτει τό ήθικόν περυσότερον από μίαν άγρίαν τρομοκρατίαν. Η τρομοκρατία θα έχρησίμευε, τουλάχιστον, διά να προκαλέση μίαν ενεργόν αντίδρασιν. Όπως είναι σήμερα, τα πράγματα διατηρούνται με άυταπατίας, διαβιβρώσκειται ό λαός και καταστρέφεται βαθμιαίως, ό,τι ύπήρχε καλύτερον εις τό Έθνος...».

Ό Περόν δεν έγκατέστησεν όλοκληρωτικόν καθεστώς εις την Άργεντινήν. Άπόδειξις ότι εις τας έκλογάς του 1951 έψήφισαν υπέρ του αντιπάλου του 2.358.000, τα 35%, δηλαδή, των ψηφοφόρων. Δεν άπηγόρευσε την συνέχισιν της δράσεως των κομμάτων, άλλα τα κατέστησεν ύσιαστικώς, άύπαρκτα. Δεν έπεδαλε λογοκρισίαν εις τον Τύπον, άλλα τον έξηγόρασε. Οι αντίπαλοί του συνελαμδάνοντο ως παραβάται των νόμων, τούς όποιους έψήφισαν νομοθετικά σώματα εις τα όποα ύπήρχεν αντίπολίτευσις. Δύο ήσαν τα μέσα της έπικρατήσεως του Περόν: Ό έκφοβισμός και ή ικανοποίησις ώρισμένων λαϊκών αίτημάτων, πέραν των εργατικών, όπως ή εκδίωξις έκ της Άργεντινής των ξένων έταιριών.

Η κοινωνική του κοσμοθεωρία δεν έπαίξε σπουδαίον ρόλον εις την έπικράτησιν και διατήρησίν του εις την έξουσίαν επί μίαν δεκαετίαν. Ό «γίγυστισιαλισμός» του, ό όποιος έστηρίζετο επί της οικονομικής άνεξαρτησίας, της κοινωνικής δικαιοσύνης και της έθνικής κυριαρχίας και άπέδλεπεν εις την δημιουργίαν κράτους κοινωνικώς δικαίου, οικονομικώς έλευθέρου και πολιτικώς κυρίαρχου, δεν έγινε ποτέ πίστις διά τούς «ξεπουκαμίσωτους». Άλλωστε, όταν άπέδεδχη δάνειον 125 εκατ. δολλαρίων από τας Ήνωμένας Πολιτείας, άνέτρεψε τας δύο τελευταίας βάσεις της κοσμοθεωρίας του.

Η ΠΤΩΣΙΣ ΤΟΥ ΠΕΡΟΝ

Μετα τον θάνατον της Έβΐτας, ό Περόν ήρχισε να παραπαίη. Έπετιθετο πάντοτε κατά της οικονομικής όλιγαρχίας, άλλα έδέχετο την συνεργασίαν της και έγκατέλειπε τό πρόγραμμα της άγροτικής μεταρρυθμίσεως, άποξενώθηκε των συμπαθών των άγροτών. Διεκήρυσσε πάντοτε την άρχήν της οικονομικής άνεξαρτησίας, άλλ' υπέγραψε συμφωνίαν με την «Στάνταρ Όϊλ όφ Καλιφόρνια» διά την προμήθειαν πετρελαίας. Τέλος, έπέτεθη κατά της Καθολικής Έκκλησίας, διότι ό Πάπας ήρνθη να άνακηρύξη άγίαν την Εύα. Η σύγκρουσις ήτο σοβαρά. Η επανάστασις του 1943 είχε άποκαταστήσει την Καθολικήν Έκκλησίαν, εις την Άργεντινήν. Καθιέρωσε την ύποχρεωτικήν διδασκαλίαν των θρησκευτικών και εισήγαγε τον καθολικισμόν εις τον στρατόν. Μέχρι τότε ή Καθολική Έκκλησία εύρίσκετο υπό διωγμόν. Ό Περόν, στραφείς εναντίον της, όχι μόνον δεν άνέκτησε την συμπάθειαν των αντικληρικών, σαφώς έχθρικός διακειμένων πρός αυτόν, άλλ' έχασε την ύποστήριξιν των καθολικών και του στρατού. Η πρώτη άπόπειρα πρός άνατροπήν του, την 16ην Ιουνίου 1955, δεν έπέτυχεν. Άλλ' άπέδειξεν ότι ή Γενική Συνομοσπονδία Έργατών, τό όργανον αυτό ύποστηρίξεως του Περόν, έπαυσε να κινή με εύχέρειαν τας εργατικάς μάζας. Διά να συγκινήσι έκ νέου τούς εργατάς, ό Περόν προέβη, την 31 Αύγουστου, εις την δήλωσιν ότι παραιτείται της προεδρίας. Πεντήκοντα μόνον χιλιάδες εργάται συνεκentrώθησαν έξωθι του Προεδρικού Μεγάρου διά να ζητήσουν όπως άνακαλέσθι την παραίτησίν του. Έσπευσε προθύμως να τό πράξι, άλλ' άντελήφθη ότι συγχρόνως θα έπρεπε να όργανώση σώμα Πραιτωριανών, εάν ήθελε να παραμείνη εις την έξουσίαν. Άπεφάσισε να όπλισι τούς πιστούς εργάτας και τα μέλη του κόμματός του. Η άπόφασίς του αυτή ώθησε τον στρατόν να προδρι εις σοβαρώτεραν άνατρεπτικήν ενεργείαν, ή όποία και κατέληξεν εις έπιτυχίαν. Οι «ξεπουκαμίσωτοι» δεν κινήθησαν πρός ύποστήριξιν του. Ίσως διότι έλειπεν ή Εύα διά να τούς έμψυχώση, ίσως διότι άντελήφθησαν ότι ό Περόν δεν ήμπορούσε να τούς προσφέρει τίποτε πλέον.

Και την 10ην έπέτειον της μεγάλης έκδηλώσεως της 17ης Όκτωβρίου 1945, ό Περόν εύρίσκετο έξόριστος εις την Παραγουάην.

ΓΡΗΓ. ΔΑΦΝΗΣ

ΤΑ ΠΛΗΘΗ ΚΑΤΕΒΑΖΟΥΝ ΜΕ ΜΑΝΙΑ ΤΙΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΤΟΥ ΔΙΚΤΑΤΟΡΟΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΒΙΤΑΣ ΑΠΟ ΤΟ ΚΤΙΡΙΟ ΤΗΣ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑΣ

Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΤΟΥ ΠΕΡΟΝ, ΛΟΝΑΡΝΤΙ, ΕΚΦΩΝΕΙ ΤΟΝ ΠΡΩΤΟ ΛΟΓΟ ΤΟΥ ΣΤΟ ΜΠΟΥΕΝΟΣ Α'Υ'ΡΕΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙ

ΣΤΗΝ ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ, ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΚΟΣΜΟΥ, ΣΤΗΝ ΠΛΑΖΑ ΜΑΓΙΟ, ΔΙΑΔΗΛΩΝΟΥΝ ΤΗΝ ΠΙΣΤΙ ΤΟΥΣ ΣΤΟΝ ΠΕΡΟΝ

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΠΙΚΡΑΤΗΣΙ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ, Ο ΚΟΣΜΟΣ ΕΞΕΣΧΙΖΕΙ ΚΑΙ ΚΑΙΕΙ, ΜΕ ΤΟΝ ΙΔΙΟ ΦΑΝΑΤΙΣΜΟ, ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΙ ΟΤΙ ΑΛΛΟ ΘΥΜΙΖΕ ΤΟΝ ΠΕΡΟΝ ΚΑΙ ΤΗΝ «ΑΓΙΑ» ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ

ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΑΓΡΙΑ ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΕΙΑ ΤΟΥ ΟΡΕΙΝΟΥ ΤΟΠΙΟΥ, Ο ΞΕΝΩΝ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΚΑΙ ΑΡΙΣΤΕΡΑ, Ο ΠΥΡΓΟΣ ΤΟΥ ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗ

Η ΠΑΝΑΓΙΑ Η ΠΡΟΥΣΙΩΤΙΣΣΑ

Τριάντα έως πενήντα χιλιάδες προσκυνηταί αναρριχῶνται κάθε χρόνο στὰ βουνὰ τῆς Ρούμελης γιὰ νὰ προσκυνήσουν τὴν εἰκόνα τῆς, ἔργο τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Λουκά

«Τῇ Προυσιώτισσῃ Εἰκόνι σου πτεροῖς εἰς ὕψος ἰκέ-
τας σου, ἴασαι ὁσημέραι τοὺς κάμνοντας, ρυεῖς κολά-
σεως τοὺς σοὶ καταφεύγοντας, καὶ ἀξιοῖς σῆς δόξης
τοὺς προσκυνούντας σε».

(Ἐκ τῆς ἱερᾶς ἀκολουθίας τῆς Προυσιώτισσας)

Εἴκοσι ὡς πενήντα χιλιάδες προ-
σκυνητὲς πηγαίνουν στὸ διάστημα
τοῦ κάθε χρόνου γιὰ νὰ προσκυνή-
σουν τὴν Παναγία τὴν Προυσιώ-
τισσα.

Τὸ σημαντικό ὅμως σ' αὐτὸ τὸ
προσκύνημα δὲν εἶναι τὸ πόσοι πη-
γαίνουν, ἀλλὰ τὸ πῶς πηγαίνουν.
Στὴ Μεγαλόχαρη τῆς Τήνου καὶ
σ' ὅλες τὶς Παναγίες τῶν νησιῶν
καὶ τῆς ἡπειρωτικῆς Ἑλλάδος, τὸ
προσκύνημα δὲν παρουσιάζει τίς δυ-
σκολίες ποὺ ἔχει νὰ συναντήσῃ ὁ
προσκυνητὴς γιὰ νὰ φτάσῃ στὸ
πανάρχαιο μοναστήρι τοῦ Προυσοῦ,
ὅπου βρίσκεται ἡ θαυματουργὴ εἰ-
κόνα τῆς Παναγίας. Τὸ ταξίδι ὡς
τὴ Μονὴ τοῦ Προυσοῦ δὲν εἶναι μο-
νάχα δύσκολο, ἀλλὰ μιὰ ἀληθινὴ
καὶ ἀπίθανη περιπέτεια.

Ὁ Προυσὸς βρίσκεται σχεδὸν
στὴν καρδιά τῆς Εὐρυτανίας, σὲ ὕ-
ψος 800 περίπου μέτρων καὶ σὲ μιὰ
κοιλιάδα κυκλωμένη ἀπὸ πανύψηλα
βουνὰ με δασωμένες ράχες. Κατὰ
τὴν Ἀνατολή, γίγαντας ὑψώνεται ὁ
Τυμφορστὸς καὶ τὸ μονοπάτι ποὺ ὡ-
δηγοῦσε στὸ μοναστήρι τῆς Πανα-
γίας τῆς Προυσιώτισσας περνοῦσε
ἀπὸ ἀγριεὲς ρεματιεὲς ὅλο ἔλατα, ἅ-
πὸ βουνοκορφὲς πανύψηλες κι' ἀπὸ
ρέματα ὅπου κυλοῦσαν τὰ νερὰ ποὺ
κατέβασαν οἱ ἀπότομες πλαγιεὲς τῶν
βουνῶν.

Δύο ἀτέλειωτα μονοπάτια ὡδη-
γοῦσαν στὸν Προυσὸ. Τὸ ἓνα ἀρχι-
ζε λίγο ψηλότερα ἀπ' τὸ Θέρμο τοῦ
Ἀγρινίου καὶ τὸ ἄλλο ἀπὸ τὸ Με-
γάλο Χωριὸ τοῦ Καρπενησιοῦ. Οἱ
καλόγηροὶ τοῦ μοναστηριοῦ κι' οἱ
προσκυνητὲς χρειάζονταν μιὰ ὁμάκε-
ρὴ μέρα, με ζῶο, γιὰ νὰ διανύσουν
εἴτε τὸ ἓνα, εἴτε τὸ ἄλλο μονοπάτι,
ποὺ ἔκανε τὸ μοναστήρι μετὰ τὸ δη-
μόσιο δρόμο. Καὶ τὰ μονοπάτια αὐ-
τὰ εἶναι στενὰ, δύσβατα, ἔχοντας
στὸ ἓνα πλάι ἀδυσσαλέους γκρε-
μοὺς καὶ στὸ ἄλλο βουνὰ ἀπρόσ-
πέλαστα.

Ὁ προσκυνητὴς, εἴτε ἐρχόταν ἀ-
πὸ τὸ Μωριά, ἢ ἀπὸ τὰ νησιά, ἢ
ἀπὸ μακρινότερα μέρη τῆς Ἑλλά-
δος, χρειάζοταν σωστὴ βδομάδα ν'
ἀφήσῃ δουλειὰ καὶ σπιτικό, ν' ἀπο-
βάλλῃ ἐπ' αὐτὴν τὴν βιωτικὴν μέρι-
μναν γιὰ νὰ προσκυνήσῃ τὴ Χάρη
τῆς.

Ἀλλὰ καὶ οἱ προσκυνητὲς ἀπὸ
τῆς Ρούμελης, ἀπὸ τὴν Εὐρυτανία

τὴν Αἰτωλία καὶ τὴν Ἀκαρνανία
χρειάζονταν μερόνυχτα γιὰ νὰ πᾶνε
νὰ προσκυνήσουν τὴν Παναγία τὴν
Προυσιώτισσα καὶ νὰ παραστοῦν
στὸ πανηγύρι τῆς κάθε 23 Αὐγού-
στου. Ταξιδεύουν μερόνυχτα, ἄλλος
μετὰ τὸ ζῶο, ἄλλος μετὰ τὰ πόδια, φο-
τωμένοι μπατανίες, ταγάρια μετὰ τρο-

φὲς καλογέρικες, καὶ ἀρκετοὶ φορτω-
μένοι μετὰ τὰ μαντάρια. Συχνὰ πολλοὺς
προσκυνητὲς τοὺς ἐπαίρνε ἡ νύχτα
καὶ τοὺς ἀνάγκαζε νὰ τὴν περάσουν
μέσα σὲ σκοτεινὰ ρουμάνια, δταν
λάχαινε νὰ μὴν εἶναι τὸ φεγγάρι στὴ
γέμισή του. Ποτὲ δὲ διαδίδαν νύ-
χτα τὸ μονοπάτι, καὶ γιὰ τὴν ἡταν

στενὸ καὶ μπορούσε καὶ τὸ ζῶο καὶ
ὁ ἄνθρωπος νὰ παραπατήσουν καὶ
νὰ βρεθοῦν στὴν ἄβυσσο καὶ γι' αὐτὸ,
ἐδῶ κι' ἐκεῖ, τὸ ἔδαφος ὑποχωροῦσε.
Ἀφοῦ τὴ μέρα διαβαίνει μετὰ πιασμέ-
νη τὴν ἀνάσα, πῶς ν' ἀποτολμήσουν
τέτοιο πέρασμα νύχτα;

Κι' ὅμως ὅλες αὐτὲς οἱ ἀνυπέρ-
βλητες δυσκολίες δὲν ἐμπόδισαν
δεκάδες χιλιάδες ἄντρες, γυναῖκες
καὶ παιδιὰ, νέους καὶ γερόντους, γε-
ροὺς καὶ ἀρρωστους νὰ τρέξουν νὰ
προσκυνήσουν τὴν ἱερὴ εἰκόνα τῆς
Παναγίας.

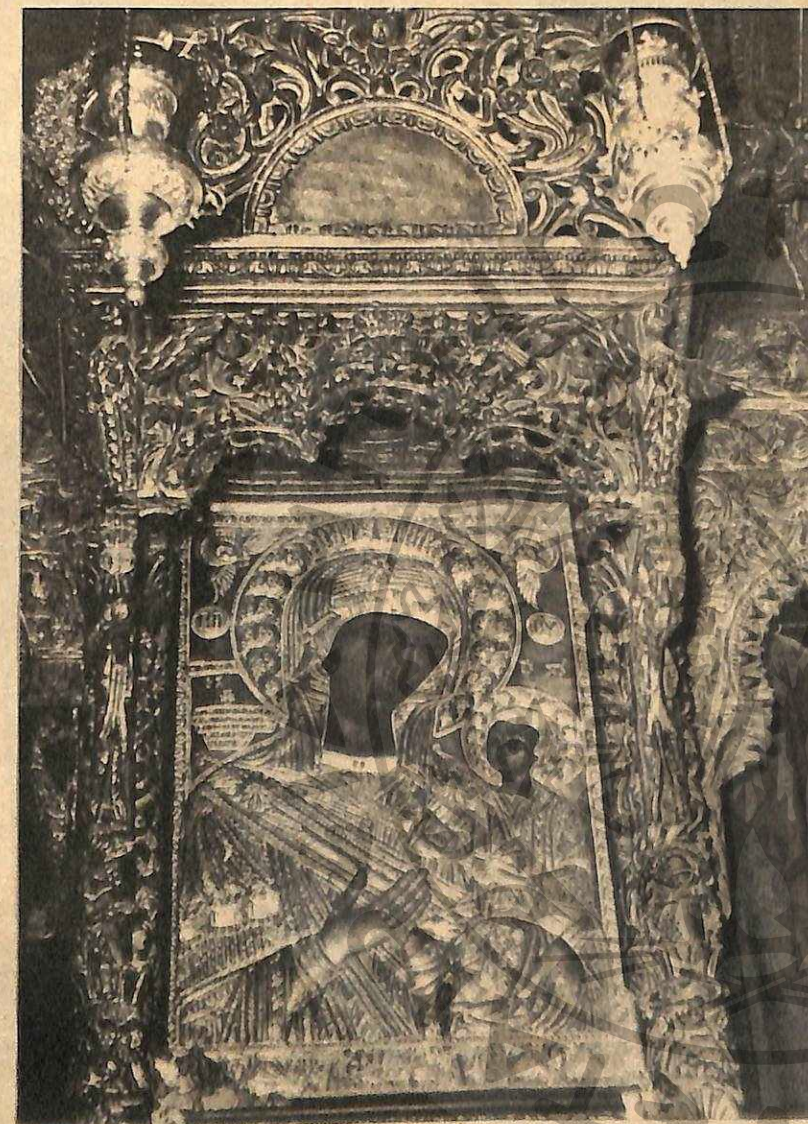
Η ΠΙΣΤΗ ΔΕΝ ΓΝΩΡΙΖΕΙ ΟΡΙΑ

Ἡ πίστις στ' ἀντίξοα καὶ στὰ δει-
νὰ δοκιμάζεται! Ἄν ἓνας στρωτὸς
ἀσφαλτοστρωμένος δρόμος ὡδηγοῦ-
σε ἀπὸ τὸ Ἀγρίνιο ἢ τὸ Καρπενήσι
στὸν Προυσὸ καὶ οἱ προσκυνητὲς ξε-
πέζευαν ἀπὸ ἓνα αὐτοκίνητο στὴν
πύρτα τοῦ μοναστηριοῦ, ἡ προσφορά
τοὺς θὰ ἦταν ἀσήμαντη. Θάλεψε τὸ
στοιχείο τῆς δοκιμασίας. Ἡ δοκι-
μασία ὅμως δὲ σταματᾷ ὡς ἐδῶ. Ἡ
πίστις δὲν γνωρίζει ὁρία, οὔτε φρα-
γμοὺς. Ὅπως μετακινεῖ ὄρη, μετὰ τὴν
ἴδια εὐκολία δίνει τὴ δύναμη σὲ μιὰ
ἀρρωστη κοπέλλα, τὴν Παναγιώτα
Θύμιου, νὰ διανύσῃ ὅλο τὸ μονοπάτι
ἐμπόλητη κι' ἀπὸ τοὺς Ἀγίους Ἀπο-
στόλους, ποὺ εἶναι χτισμένο μετὰ
τ' Ἀραποκέφαλα, ἀπ' ὅπου φαίνεται
τὸ μοναστήρι, νὰ σκουρθεῖ χιλιόμε-
τρα ὡς τὴ Χάρη τῆς, περπατώντας
στὰ γόνατα. Ἡ Μανθούλα Κοντο-
γιώργου ὡδοιπόρησε ἐμπόλητη δυὸ
Ἵντσες τὸν φοβερὸ αὐτὸ δρόμο, μόνο
ἀπὸ εὐλάβεια, χωρὶς νάχη τίποτα
νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὴν Παναγία τὴν
Προυσιώτισσα.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΙΕΡΗΣ ΕΙΚΟΝΑΣ

Γραπτὴ ἱστορία τῆς θαυματουργ-
γῆς Εἰκόνας τῆς Παναγίας τῆς Πρου-
σιώτισσας δὲν ὑπάρχει. Ὑπάρχει ὅ-
μως ἡ παράδοση καὶ ὁ θρύλος, ποὺ
εἶναι ἡ ζωντανὴ ἱστορία καὶ γιὰ τοῦ-
το τὸ λόγο ἡ πρὸς αὐθεντικὴ καὶ γνή-
σια. Καὶ τὸ ἑλθὼν τῆς παραδόσε-
ως τὸ θεοδικαίνον τὰ ἀπειράριθμα
θαύματα τῆς Παναγίας τῆς Πρου-
σιώτισσας.

Ἡ ἱστορία λοιπὸν τῆς Εἰκόνας

Η ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΣ ΕΙΚΟΝ, ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ ΛΟΥΚΑ

ΕΝΑΣ ΜΟΝΑΧΟΣ ΟΡΝΙΘΟΤΡΟΦΟΣ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΣΤΟ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ. ΚΑΤΑ ΓΗΣ ΕΝΑ ΚΑΡΙΟΦΥΛΙ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΕΝΑ.

Η ΠΑΝΑΓΙΑ Η ΠΡΟΥΣΙΩΤΙΣΣΑ

της Παναγίας της Προυσιώτισσας είναι η ακόλουθη:

«Η Εικόνα είναι έργο του Εύαγγελιστή Λουκά, του Ιερωτάτου και βρισκόταν στην Προύσα της Μικρασίας. Στα χρόνια του Βυζαντινού Αυτοκράτορα Λέοντα του Γ' του 'Ισαύρου, η Εικόνα φεύγοντας την μαγία των εικονομάχων, το χρόνο 730 μ.Χ., χάθηκε από την Προύσα κατά τρόπο μυστηριακό.

Κείνα τα χρόνια δεν υπήρχε το χωριό ο Προυσός. Ένας άκακος βοσκός, που έβασκε γίδια και πρόβατα στην αντικρινή ράχη, όπου είναι χτισμένη σήμερα η εκκλησία των 'Αγίων Πάντων, παρεκλήσισ της Παναγίας της Προυσιώτισσας κι' όπου απλώνεται σήμερα μία πλατεία όπου γίνονται τα πανηγύρια της Χάρης της, είδε μία ύψατα ένα φως σε σχήμα πυρσού. Ο βοσκός πήγε και είδε και βρήκε εκεί ακουμπισμένη στο βαθύ κοίλωμα ενός βράχου την Εικόνα. Τότε μαζί με άλλους έρμητες βοσκούς χτίσανε πρόχειρα ένα προσκυνητάρι για προσύλαξη και λατρεία της Εικόνας. Το εύρημα όμως μαθεύτηκε, έφτασε η είδηση ως την Προύσα, κι' ήρθαν άνθρωποι από εκεί να παραλάβουν την πρόσφυγα Εικόνα, και να την τοποθετήσουν στην παλιά της θέση.

Όταν την σήκωσαν κι' είχαν ξεμακρύνει πέντε ώρες δρόμο από τη σπηλιά - προσευχητάρι, όπου την

βρήκαν και συγκεκριμένα ανάμεσα Μικρού και Μεγάλου Χωριού, ο άπεσταλμένος, που μετέφερε την Εικόνα, άποκοιμήθηκε κι' όταν ξύπνησε το πρωί είδε πώς η Εικόνα έλειπε και το μόνο που διέκρινε στο βράχο που την είχαν αποθέσει ήταν το άποτύπωμα της Παναγίας. Για το αυτο από κείνα τα παράχαλα χρόνια, ο βράχος κι' όλη αυτή η τοποθεσία είναι γνωστά με το όνομα «Τύπωμα».

Αναζήτησαν παντού την Εικόνα και την ξαναβρήκαν στη σπηλιά - προσευχητάρι, απ' όπου την είχαν σηκώσει.

Κανείς δεν σκέφτηκε μετά το αυτο το θαύμα να ξανασηκώσει την Εικόνα. Αντίθετα αποφάσισαν να χτίσουν μία μικρή εκκλησία, αλλά τους εμπόδιζε ένας πελώριος βράχος που κρεμόταν απειλητικός πάνω από τη σπηλιά. Ο βράχος έμοιαζε έτοιμος μόνονος κι' άπειλούσε να μεταλλάξει σε συντρίμια το προσευχητάρι. Οι βουνησιοί έκαμαν δλονύχτιες παρακλήσεις και με το χάραμα της αύγης, ο βράχος κύλησε στον γκρεμό, χωρίς να πειράξει τη σκέπη της μικρής οικοδομής. Τότε στο κοίλωμα του βράχου, στη σπηλιά, χτίστηκε εκκλησία και η ευλάβεια των χριστιανών έδωσε τα μέσα αργότερα να χτιστή μεγάλη εκκλησία που να περιλάβει και την μικρή και πολύ

πιό αργά χτίστηκε και το μοναστήρι. Πολύ αργότερα χτίστηκε το χωριό ο Προυσός.

ΕΘΝΙΚΟ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

Το μοναστήρι αυτό στάθηκε μεγάλο πνευματικό και έθνικό κέντρο. Το μοναστήρι αυτό, στα χρόνια της Τουρκοκρατίας, ίδρυσε και συντήρησε την 'Εθνική Σχολή των 'Ελληνικών Γραμμάτων της Ρούμελης, όπου διδάσανε μεγάλοι λογάδες του γένους και στην 'Επανάσταση του Εικοσιένα έπαιξε σημαντικό ρόλο. Ένα από τα θαύματα της Παναγίας της Προυσιώτισσας είναι κι' η θεοραπεία του αρχιστρατήγου της Ρούμελης Γεωργίου Καραϊσκάκη, ο οποίος και έχρυσσε τα χέρια και τον φωτοστέφανο της Ιερής Εικόνας για τη θεραπεία του, λέγοντας:

«Γυναίκα δεν είσαι κι' έσύ Μεγαλόχαρη! Έπρεπε να σου τάξω χρυσάφια για να με κάνης καλά».

Και για να προστατέψει τη μονή και την Εικόνα, ο Καραϊσκάκης έχτισε πάνω στους δυο λόφους, που δεσπόζουν του μοναστηριού, δυο πύργους και πάντα, σ' όλους τους άγώνες του, παρακαλούσε την Παναγία την Προυσιώτισσα να τον φωτίσει και να μην τον διώξει από τη σκέπη της.

ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ

Τα θαύματα της Παναγίας της Προυσιώτισσας είναι αναρίθμητα: Παραλυτικοί περπάτησαν, τυφλοί είδαν το φώς τους, εκ γενετής κωφάλαλοι μίλησαν, τρελλοί ήρθαν στα λογικά τους, μαραζωμένοι ξύπνησαν έφτάγερτοι, άπελπισμένοι ξανακέρδισαν την πίστη τους.

Γι' αυτό όλη η Ρούμελη σταυροκοπιέται στ' όνομά της και χαρίζει άφιέρωματα γράφοντας: «Στην Κυρούλα μας και στη Μάνα μας».

Το παλιό μονοπάτι - δρόμος, έχει χαραχτή από τον 'Αλή πασά. Χάρης στην 'Επιτροπή Δήμων και Κοινοτήτων του Βασιλικού 'Εθνικού 'Ιδρύματος, με συνεργασία του υπουργείου Γεωργίας βρέθηκαν οι πόροι και άρχισε η κατασκευή του δρόμου Θέρμου - Προυσού και σήμερα είναι έτοιμος αυτοκινητόδρομος 45 χιλιομέτρων και το ύπολοιπό μέρος, όκτώ χιλιόμετρα, θα χη τελειώσει ως του χρόνου.

Όταν όμως ρωτήση κανείς τους Προυσιώτες: «Ποιος φτιάχνει το δρόμο;», άπαντούν:

—'Η Παναγία ή Προυσιώτισσα. Και δεν έχουν άδικο.

ΚΩΣΤΗΣ ΜΠΑΣΤΙΑΣ

Ο ΗΓΟΥΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΤΟΥ ΠΡΟΥΣΟΥ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΟΣ ΣΤΑΘΟΓΙΑΝΝΗΣ ΣΤΟ ΑΠΕΡΙΤΤΟ ΗΓΟΥΜΕΝΕΙΟ ΤΟΥ

Η ΑΙΩΝΙΑ ΠΥΡΙΤΙΔΑΠΟΘΗΚΗ ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ : ΒΑΣΕΙΣ, ΠΕΤΡΕΛΑΙΑ ΚΑΙ ΚΑΦΕΣ

«Η κατάσταση εις την Μέσην Ανατολήν ήμπορεί να προκαλέση τρίτον παγκόσμιον πόλεμον».

ΧΑΡΡΥ Σ. ΤΡΟΥΜΑΝ
(Τέως Πρόεδρος των Ηνωμ. Πολιτειών)

Η ΠΕΡΙΟΧΗ: Δέκα χώροι — η Τουρκία, ή Συρία, το 'Ιράκ, ή Περσία, ο Λίβανος, το 'Ισραήλ, ή 'Ιορδανία, ή Σαουδική 'Αραβία, ή 'Υμένη και ή Αίγυπτος — άποτελούν την Μέσην Ανατολήν. Έξ αυτών αί πέντε είναι μοναρχία, αί άλλα πέντε δημοκρατία ή δημοκρατικά ή δικτατορία. Εκτός από αυτές υπάρχουν μία άποικία, το 'Αντεν, και πέντε «σουλτανάτα» και «σεϊχάτα» υπό την 'Αγγλίαν... φυσικά. Πληθυσμός 83.665.191. Έκτασις: 2.313.017 τετραγ. μίλλια. 'Επί πλέον, στρατηγική θέσις — βάσεις, πετρέλαια και καφές Μόκα. Αυτό το σύνολον, ή Μέση Ανατολή, τόρσσει σήμερα τον κόσμον. Διότι ή Σοβιετική 'Ενωσις κατέρχεται, τώρα, προς την περιοχή γεμάτη δώρα και ή 'Αγγλία και ή 'Αμερική άγωνιούν.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ δεν είναι νέον. Θα ήμπορϋσε κάλλιστα να ονομασθή το «Ανατολικόν ζήτημα», αν ο όρος δεν ήτο πολύ παλαιός και αν ο όρος «ζήτημα της Μέσης Ανατολής» δεν ήτο εν χρήσει. Και δεν είναι ένα, αλλά πολλά. 'Εν πρώτοις είναι το ζήτημα μεταξύ 'Ισραήλ (πληθυσμός: 1.629.407, έκτασις 8.084 τετρ. μίλ.) και των έκτός άγγλοαμερικανικής έπιρροής άραβικών χωρών. Με δύο λέξεις: αί άραβικάί χώραι θέλουν να γίνη νέα «έξορία» των 'Εβραίων από την γήν Χαναάν διότι οι 'Εβραίοι έχουν πίσω των την τεραστίαν σιωνιστικήν οργανώσιν, που τους βοηθεί και που θέλει την έβραϊκήν πολιτικήν, οικονομικήν, πνευματικήν κυριαρχίαν εις την Μέσην Ανατολήν. Είναι ένωρις ακόμη διά να πραγματοποιηθή ή άπειλή: Πιθανόν. 'Αλλά και οι 'Αραβες έχουν πολύ παλαιάν πείραν που τους κάμνει να λογαριάζουν και να φοβούνται με προοπτικήν αιώνων. 'Επειτα, οι 'Αραβες ήγούνται της παγκοσμίου αντιαποικιακής κινήσεως. 'Επομένως, είναι εις ρήξιν με τας μεγάλας άποικιακάς δυνάμεις της Δύσεως και την 'Αμερικήν, που τας υποστηρίζει. Τρίτον, οι 'Αραβες έως χθές ήσαν υπόδουλοι λαού, που πάντοτε έθεώρησαν κατώτερον των, του τουρκικού και φοβούνται μήπως ο άναβιώσας τουρκικός ιμπεριαλισμός τους στοιχίση, κατά κάποιον νέον τρόπον, την έλευθερίαν που έκέρδισαν τώρα τελευταία. Τέταρτον, οι 'Αραβες έχουν το πετρέλαιον — και τα πλοία που το μεταφέρουν, τα έχουν 'Αγγλοι, 'Αμερικανοί και ο 'Ωνάσης, οι όποιοι έχουν και τις λιμouζίνες που το καίνε. Οι μεσανατολίται δεν έχουν ούτε λάμπαν πετρελαίου. Πέραν, όμως, από τα τέσσαρα αυτά ζητήματα, υπάρχει το ένα, το κύριον: 'Η Σοβιετική έρκτος έχει βάλει το ρύγχος της εις την Μέσην Ανατολήν. 'Η πολιτική της παλαιάς τσαρικής Ρωσίας εξακολουθεί με τα ίδια συστήματα και τα ίδια άφθονα ρούβλια — χρυσά. Την βλέπει της Μέσης Ανατολής και την βλέπει τώρα να κατεβαίνει προς τας θερμάς πεδιάδας του Νείλου με χρήματα, όπλα, τεχνικούς, μειδιάματα. Το Κρεμλίνον του Κροϋστσεφ έχει βαλθή να κερδίση από την κυρία είσοδο, δ-

σα δεν μπόρεσε να κερδίση από την πόρτα της ύπηρεσίας δηλαδή με τα κομμουνιστικά κόμματα. Χιλίους... ύπαλλήλους λέγουν ότι έχει ή Σοβιετική Πρεσβεία εις το Κάϊρον.

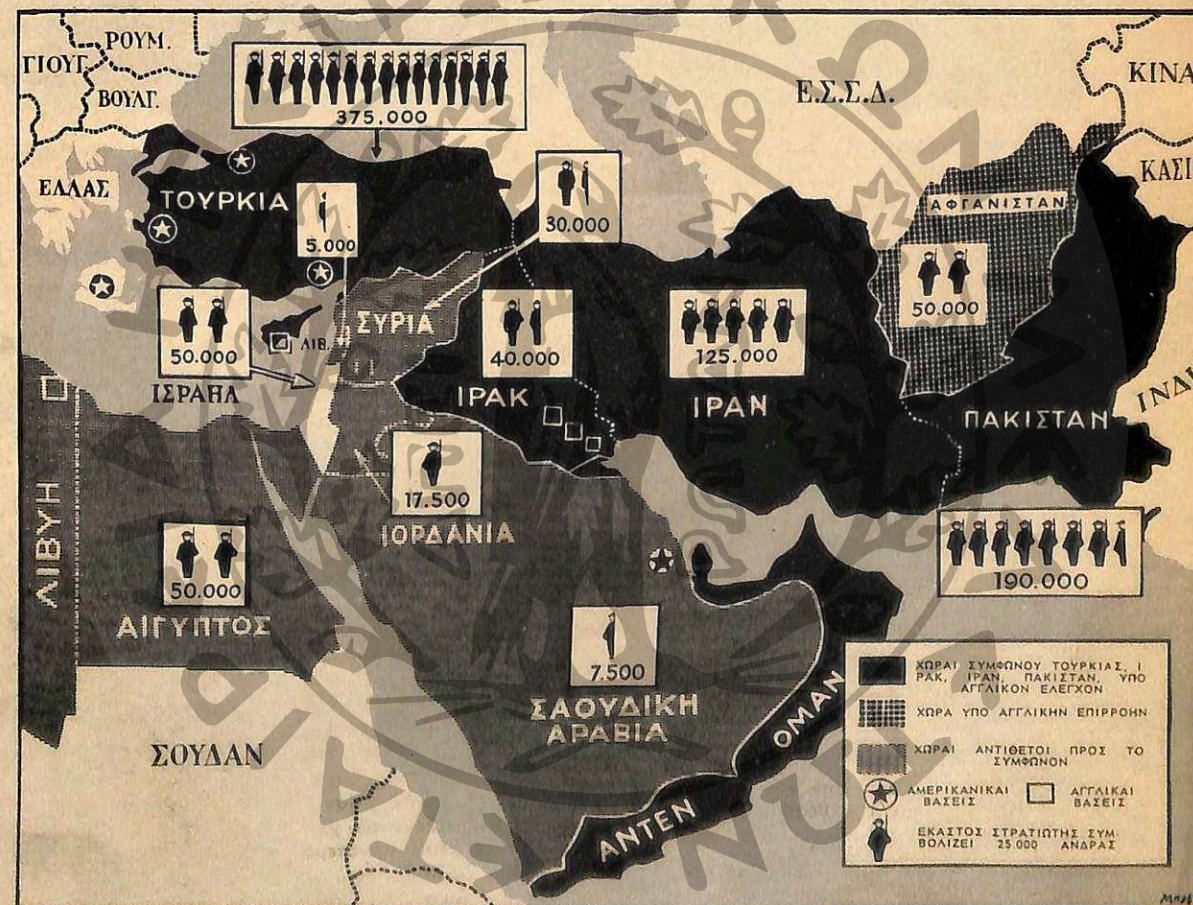
Η ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΙΣ είναι μία: 'Η Μέση Ανατολή έγινε διά μίαν άκόμη φοράν το μήλον της έριδος μεταξύ Ρωσίας, από τη μία πλευρά, 'Αγγλίας και 'Αμερικής, από την άλλη. 'Η Μέση Ανατολή, αυτήν την ώρα, είναι ένα χάος. Οι 'Αγγλοαμερικανοί προσεπάθησαν να βάλουν κάποια «τάξιν» εις το χάος αυτό. «'Εφαγαν» τον Μωσαντέκ, που ήθελε την Περσία ούδετέρα. Και έφτιασαν το Σύμφωνον Τουρκίας — 'Ιράκ — Πακιστάν — Περσίας, (πληθυσμός: 122.342.191, έκτασις: 1.413.105 τετ. μίλλια). 'Αλλά ο άλλος κόσμος της Μ. Ανατολής έχει σχηματίσει ένα συνασπισμόν «ούδετέρων», με φιλικάς διαθέσεις προς την Σοβ. 'Ενωσιν. Και κατέχει τας θέσεις των έξωτερικού τομέως του όγκου της Μέσης Ανατολής. Εις τα στρατηγικά σημεία των έκβολών των άγωνών του πετρελαίου, πλησίον εις τας βάσεις των άεροποριών και των στόλων της Δύσεως. Με το σύμφωνον Τουρκίας — 'Ιράκ — Πακιστάν — Περσίας, ή Δύσις έπέτυχε κάποιαν θέσιν ισχύος εις την Μέσην Ανατολήν, αλλά εις το Κάϊρον, όπου θβάνουν τώρα άποστολαί της Μόσχας, ρούβλια χρυσά και όπλα από τα εργοστάσια του Σκόντα, το Σύμφωνον έχει ύπονομευθή.

ΤΑ ΑΙΤΙΑ. Έχει τεθή το έρώτημα: Μπορϋσε να γίνη άλλώς; Μπορϋσε, αν ή 'Αμερική δεν έκανε το λάθος να υιοθετήση και να στηρίξη ολόκληρον την άγγλικήν πολιτι-

κήν εις την περιοχήν, ως όρθήν, και να άφήση έλευθεράς τας χείρας της 'Αγγλίας. Αίτια της κρίσεως εις την Μέσην Ανατολήν είναι ή στάσις της 'Αμερικής. 'Η Αίγυπτος του Νασσέρ, ή Σαουδική 'Αραβία του θεοκρατικού βασιλέως της, ή Συρία με τους δικτατορικούς στρατιωτικούς της ήγέτας, ο Λίβανος με την φιλοσοφικήν διάθεσιν ήγετών, ως ο Κάρολος Μαλίκ, δεν θα ήθελαν ούτε τους Ρώσους, ούτε τα ρούβλια, ούτε την ούδετεροφιλίαν, που είναι ή επίσημος πολιτική των. Το έγραψαν εις τους «Τάιμς της Νέας 'Υόρκης» ο διευθυντής του Τύπου της αϊγυπτιακής Πρεσβείας εις την Ούάσιγκτον: Μία 'Αμερική ολιγώτερον έπηρεασμένη από την σιωνιστικήν προπαγάνδαν, ολιγώτερον όργανον της 'Αγγλίας και των άλλων άποικιακών χωρών εις το ζήτημα της έλευθερίας των λαών, περισσότερον γενναίοδωρος εις δολάρια και μερικά στοιχειώδη όπλα, θα ήτο κυρία της καταστάσεως εις την Μέσην Ανατολήν. —Οί σωλήνες των άμερικανικών άεροπλανοφόρων θα άπερρόφον τον μαύρον χρυσόν των πηγών της «Αράμκο» (της εταιρίας πετρελαίων της Σαουδικής 'Αραβίας) και οι πράκτορες του άδελφού του κ. Ντάλλε — της άμερικανικής 'Ιντέλλιτζενς — θα έπιχαν ναυχελώς εις το Κάϊρον τον άρωματικών καφέν Μόκα.

Η ΠΡΟΒΛΕΨΙΣ: Θα αλλάξουν στάσιν οι 'Αμερικανοί. Διότι θα διαχθούν από τα παθήματα. 'Η πρόβλεψις, όμως, ήμπορεί να είναι και εύσεδης πόθος, διότι και έμάς μάς συμφέρει να αλλάξουν, οι 'Αμερικανοί, στάσιν — χάριν της Κύπρου...

Α.—

ΜΠΟΔΟΣΑΚΗΣ

ΛΙΓΟΙ ΤΟΝ ΒΛΕΠΟΥΝ, ΑΛΛ' ΕΚΕΙΝΟΣ ΒΛΕΠΕΙ (ΚΑΙ ΞΕΡΕΙ) ΠΟΛΛΑ

Φωτ. Φ. ΜΠΟΥΚΑ

Στόν κόσμο τών επιχειρήσεων, στίς «μπίζινες» τής παγκοσμίου αγοράς, είναι φυσιογνωμία που έμπνέει τό σεβασμό μέ τό κύρος του Θεωρείται από τούς πρώτους μαέστρους τής παγκοσμίου οικονομικής ορχήστρας. Έκει ό μύθος καί ή άχαλίνωτη φαντασία πλάθουν διάφορες εικόνες γιά τόν 'Ιωάννη Βαπτιστή 'Αθανασιάδη, τόν Μποδοσάκη.

Στό σπίτι του, στή ζωή του τήν ιδιωτική, είναι, πρέπει νά είναι, ένας πολύ άπλος άνθρωπος. Ένα κοινό ανθρώπινο κορμί που έχει έναν προορισμό : νά κρατά καί νά συντηρή ένα ζευγάρι μάτια που κρύβουν όλο τό μυστικό μιάς πολυκύμαντης ζωής καί μιάς καταπληκτικής επιχειρηματικής σταδιοδρομίας. Τά δυό ζωρά μάτια είναι τό μόνο πράγμα που άφήνει ό ίδιος νά φανή από τόν έαυτό του. Οί «άμερικανικές» λεπτομέρειες τής ζωής του, τί ώρα ξυπνάει, ποιά χρώμα του άρέσει περισσότερο μέ τί χτένα χτενίζει τά μαλλιά του, όλα αυτά που συνθίζονται καί έχουν μεταβληθή σέ κανόνα γιά νά τρέφεται μιά άρρωστημένη περιέργεια, σέ άλλες χώρες καί άλλες κοινωνίες, δέν ισχύουν γιά τόν Μποδοσάκη. Δέν ισχύουν άλλωστε καί γιά τήν ελληνική ζωή καί γιά τό ελληνικό κοινό.

Γεννήθηκε στήν μακρινή Νίδη τής Μ. 'Ασίας πρίν από 64 χρόνια, σ' ένα άπλο σπίτι 'Ελλήνων μικροαστών. Όταν στήν 'Οθωμανική Αυτοκρατορία ξέσπαγε ή επανάσταση τών Νεοτούρκων καί έτριζε τό θεμέλιο τού Γιλνίζ, ό Μποδοσάκης άρχισε τίς επιχειρήσεις του, σέ ηλικία 17 ετών. Πούλησε λεμόνια στήν παραλία τού Πέραν, διηύθυνε ξενοδοχεία, κέρδιζε χρήματα, έκανε χρήματα γιά νά τά ξανακερδίσει πάλι, αλλά σέ ένα έμενε σταθερός: στήν πίστι του πρós τό τολμηρό οικονομικό παιχνίδι. Καί σέ κάτι άλλο ακόμη : νά μή μιλά ποτέ γιά τόν έαυτό του, αλλά ν' αφήνει τά έργα του νά μιλούν γι' αυτόν. Καί τόν κόσμο; 'Ας σκέπτεται καί ας φαντάζεται ό,τι θέλει. Καμμία διάψευσις καί καμμία διόρθωσις δέν είναι καλύτερη από τήν προβολή τών γεγονότων. Όσες δηλώσεις καί αν κάνη ό Μποδοσάκης γιά νά πείση τόν κόσμο ότι είναι καλός επιχειρηματίας, σέ τί θα ώφελοΰσαν αν δέν υπήρχαν τά καταπληκτικά επιχειρηματικά του έπιτεύγματα;

Μέ τή Μικρασιατική καταστροφή, ξεριζώνεται καί ό Μποδοσάκης μαζί μέ τόν υπόλοιπο 'Ελληνισμό καί εγκαθίσταται στήν 'Ελλάδα. Πρίν απ' αυτόν υπήρξαν καί άλλοι 'Ελληνες που πρόβαλαν πρωταγωνιστά στή διεθνή οικονομική σκηνή. Στο στίβο τού διεθνούς οικονομικού παιχνιδιού κέρτισαν κάποτε τήν πρώτη θέση καί ό Ζαχαρώφ καί ό Ζωγράφος. 'Υπήρξαν καί εκείνοι παίκτες, καί παίκτες δυνατοί. 'Αλλά μόνο αυτό. 'Ο Μποδοσάκης είναι καί κάτι άλλο ακόμη. Είναι άσκητης καί δουλεύοντας στήν καί δουλέψε εδώ, στόν τόπο του. Μένοντας 'Ελλην καί δουλεύοντας στήν 'Ελλάδα απέδειξε καί κάτι άλλο. Ότι σέ κάθε γωνιά τής γής που κατοικούν άνθρωποι, υπάρχουν οι δυνατότητες γιά τό μεγάλο οικονομικό παιχνίδι. 'Εκείνο που δέν υπάρχει παντού είναι μυαλά γιά νά τό παίξουν τό παιχνίδι αυτό μέ τήν τέχνη που χρειάζεται καί μέ τήν ήθική που πρέπει νά τό συνοδεύη.

«ΤΑ ΕΡΓΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΜΙΛΟΥΝ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ, ΟΧΙ ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΓΙΑ ΤΑ ΕΡΓΑ»

«ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗ ΜΟΥ.»

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΘΡΥΛΟΣ ΠΟΥ ΔΗΜΙΟΥΡΓΕΙ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΕΙ

Η 'Ελληνική 'Εταιρία Χημικών Προϊόντων καί Λιπασμάτων, ή 'Εταιρία 'Ελλ. Πυριτιδοποιείου καί Καλυκοποιείου, ή 'Ελληνική 'Εριουργία, γιά νά αναφερθούν τά πιό πρόχειρα καί τά πιό γνωστά, είναι ήδη τρείς γίγαντες που μόλις έκλεισαν τριάντα περίπου χρόνων ζωή υπό τήν διοίκησην τού Μποδοσάκη. Καί φυσικά, δέν είναι μόνο αυτά. Αλλά όμως μαρτυρούν γιά τόν άνθρωπο καί γιά τό έργο του.

Τόν Μποδοσάκη δέν τόν συγκινεί τό χρήμα. Δέν είναι αυτό τό πάθος του, ούτε καί ή πολυτέλεια καί ή άνεσις που μπορεί νά εξασφαλίση μέ αυτό. Ζή γιά τήν πάλι καί τή δημιουργία. Είναι έγκέφαλος, δηλαδή άνθρωπος καί σ' αυτό μένει πιστός στόν άρχαίο δάσκαλο, τόν μυθικό Πυθαγόρα. Δέν ύπάρχει καμμία ανάγκη νά τό διαδηλώσει αυτό, γιατί φαίνεται από τίς πράξεις του. Οί πρόσφατες αποφάσεις του, ν' αφήσει όλα του τά δημιουργήματα στόν τόπο του καί γιά τόν τόπο καί μιά δωρεά - μαμουθ 120.000 λιρών στερλινών γιά τά σχολεία τής Κύπρου.

Στή σημερινή του ηλικία, αυτή που θεωρούσε ό Περικλής τήν καταλλήλοτερη γιά τή δημιουργική δράσι τού ανθρώπινου πνεύματος, ό Μποδοσάκης έτοιμάζει τά δυό καινούργια μεγάλα έργα του. Τή Λάρυμνα καί τήν Πτολεμαίδα. 'Αγωνίστηκε καί έπαψε γι' αυτά, μά τά κέρδισε. Πολλοί θα πούν ότι ή συμβολή του δέν υπήρξε ούτε αποφασιστική ούτε άπαραίτητη. Πάντοτε τήν έπιτυχία τήν διεκδικούν πολλοί. 'Αλλά καί ό Γάλλος στρατάρχης Ζόφρ άπήντησε κάποτε σέ κείνους που τόν ρώτησαν ποιός έπιτέλους ήταν ό νικητής τού Μάρνη : «Δέν ξέρω ποιός είναι ό νικητής, πάντως ό ήττημένος θα ήμουν έγώ.» 'Επειδή ό Μποδοσάκης δέν άπαντάει σέ τέτοιες ερωτήσεις, όταν θα άρχισή ή λειτουργία τών δυό αυτών κολοσσών, καί θα άρχισή πολύ σύντομα, ας έχωμε υπ' όψιν τήν άπάντησι αυτή τού Γάλλου στρατάρχου.

Τό μυστικό τού ανθρώπου; Τό έχει διαρκώς μαζί του επάνω στους ώμους του. Πανεπιστήμιο που σπούδασε; 'Ο στίβος τής βιοπάλης. Τίτλοι του; 'Η έπιτυχία.

Κ. Α. Ρ.

Ο ΙΩΑΝΝΗΣ—ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑΣ ΑΠΛΟΣ ΚΑΙ ΛΙΤΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ

«ΛΥΠΟΥΜΑΙ. ΘΑ ΠΑΡΑΒΩ ΤΙΣ ΑΡΧΕΣ ΜΟΥ»

«ΕΧΩ ΤΗΝ ΠΕΠΟΙΘΗΣΙ ΟΤΙ ΟΛΟΙ ΜΑΣ ΚΡΑΤΟΥΜΕ ΤΗΝ ΤΥΧΗ ΜΑΣ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΜΑΣ»

Ίατροι και στατιστική διαπιστώνουν ότι η παχυσαρκία ισοδυναμεί

μὲ ἀργὴ αὐτοκτονία

28

ΥΦΑΣΜΑΤΑ
ΣΕ ΠΛΟΥΣΙΑ
ΣΥΛΛΟΓΗ

ΡΟΜΒΟΣ

ΚΑΠΝΙΚΑΡΕΑΣ 5

Η ΦΙΝΑ, ΠΑΡΙΖΙΑΝΙΚΗ ΚΟΜΨΟΤΗΣ ΤΗΣ Ν. ΡΟΜΠΕΝ ΠΡΟΚΑΛΕΙ ΤΟ ΠΟΥ ΠΕΡΙΚΥΚΛΩΣΑΝ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΑΔΑ ΣΤΑΡ ΥΣΤΕΡ' ΑΠΟ ΜΙΑ

Ο ΦΙΛΙΠ, Η ΝΤΑΡΡΙΕ, Η ΡΟΜΠΕΝ, Η ΚΟΥΡΣΕΛ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝ...

«ΔΕΟΣ» ΤΩΝ ΜΙΚΡΩΝ ΡΩΣΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ, ΠΑΡΕΛΑΣΙ ΤΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

ΠΕΝΤΕ ΓΑΛΛΟΙ ΚΑΤΑΚΤΟΥΝ ΤΗΝ ΜΟΣΧΑΝ

Ο Ρενέ Κλαίρ άρνήθηκε νά παρουσιάση τήν τελευταία ταινία του «Μεγάλα Γυμνάσια» μέ τήν Μισέλ Μοργκάν και τόν Ζεράρ Φιλίπ στό έφετεινό φεστιβάλ τής Βενετίας, μέ τήν δικαιολογία ότι δέν ήταν έτοιμη. Όλοι όμως ήξεραν ότι ή αίτία ήταν άλλη: τήν κρατούσε γιά τήν εβδομάδα τού Γαλλικού Κινηματογράφου στη Μόσχα.

Η «Εβδομάδα» αυτή έχει ήδη γίνει σέ διάφορες χώρες, ακόμη και στην μακρινή Ίαπωνία, και έφέτος πιστεύεται ότι θα γίνει και στην Ελλάδα. Και τό περίεργο είναι ότι ποτέ δέν λείπει ο Ζεράρ Φιλίπ από τις υπερπόντιες αυτές εκστρατείες. Οι επιθέσεις τών Ιαπωνιδών γιά νά πάρουν τό αυτόγραφο του ή και κανένα... κουμπί από τό σακκάκι του θύμιζαν —κατά τήν γνώμη τών ειδικών— τις δοξασμένες ημέρες τής νεότητας τού Φράνκ Σινάτρα, όταν οι Άμερικανίδες «μπόμπυ-σόξερς» λιποθυμούσαν κατά δεκάδας στά ρεσιτάλ του. Καί, γενικά, φαίνεται ότι ο Ζεράρ Φιλίπ έχει τήν μεγάλη τέχνη νά μὴν απογοητεύη τούς θαυμαστάς που τόν γνωρίζουν έκ τού φυσικού. Αυτό, άλλωστε, τό εξακριβώσαμε και στην Ελλάδα όταν ήρθε μέ τό «Εθνικό Λαϊκό Θέατρο».

Αυτή τή φορά, στη Μόσχα, οι αντιπρόσωποι τού γαλλικού κινηματογράφου ήταν, έκτός από τόν Φιλίπ, ο Ρενέ Κλαίρ, ή Ντανιέλ Νταρριέ, ή Νικολ Κουρσέλ και ή Ντανύ Ρομπέν.

Τό τσουχτερό κρύο έδωσε τήν ευκαιρία στίς τρεις στόρ νά επιδείξουν τά θαυμάσια επανωφόρια που είχαν φέρι μαζί τους. Ίδιαιτέρως ένα κατάσπρο τής Ντανύ Ρομπέν, έκανε πάταγο. Καί οι Ρώσοι γοητεύθηκαν από τή χάρη, τήν προσήνεια και τήν κομψότητα τών Γάλλων καλλιτεχνών.

Έτσι, όπου απέτυχε ο Ναπολέων, επέτυχαν πέντε Γάλλοι κινηματογραφικοί άστέρες: ή Μόσχα κατεκτήθη έξ' εφόδου...

ΕΚΘΑΜΒΗ Η ΜΙΚΡΗ ΜΟΣΧΟΒΙΤΙΣΑ, ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΠΙΣΤΕΨΗ ΚΑΙ Η ΙΔΙΑ ΟΤΙ ΧΟΡΕΥΕΙ ΜΕ ΤΟΝ ΖΕΡΑΡ ΦΙΛΙΠ...

ΤΟ ΜΑΤΣ ΓΑΛΛΙΑΣ — ΡΩΣΙΑΣ. ΕΝΑ ΓΚΟΛ ΤΩΝ ΓΑΛΛΩΝ ΕΝΘΟΥΣΙΑΖΕΙ ΤΗΝ ΚΟΥΡΣΕΛ, ΕΝΩ ΜΙΑ ΑΠΟΤΥΧΙΑ ΤΟΥΣ ΤΗΝ ΑΓΑΝΑΚΤΕΙ!

Η «ΠΡΩΤΗ» ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ

ΑΘΗΝΑΪΚΕΣ

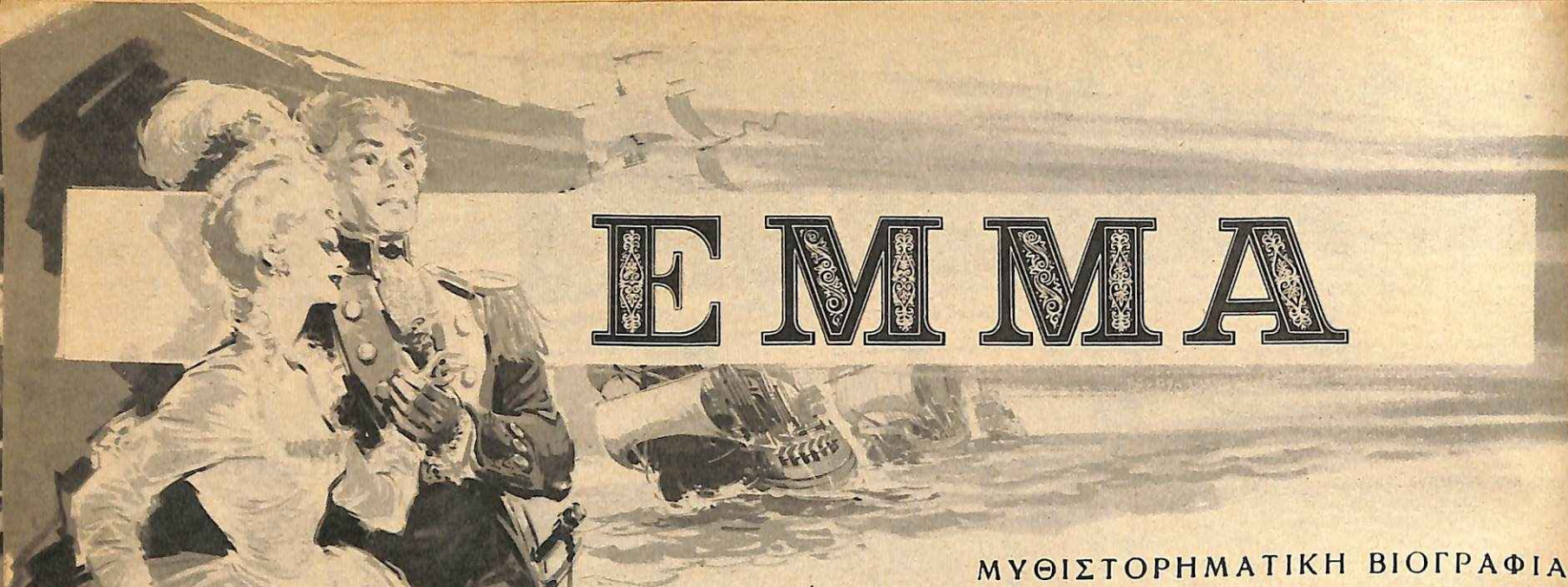
ΒΡΑΔΥΕΣ

Είς την πρώτη παράστασι τῆς «Δοκιμασίας», πού ἐδόθη τὴν περασμένη ἐβδομάδα εἰς τὸ Ἑθνικὸν Θέατρον, παρέστη ὅπως συνήθως πλήθος ἐκλεκτοῦ ἀθηναϊκοῦ κόσμου. Ὁ φωτογράφος τῶν «Εἰκόνων», ἀπὸ μιᾶ γωνιά ἐνὸς θεωρείου, κατάρθωσε νὰ πάρῃ ἓνα τμήμα τῆς αἰθούσης. Οἱ ἐπίσημοι πού παρευρέθησαν, καθισμένοι σὲ πλαϊνὰ θεωρεῖα, δὲν φαίνονται.

Μεταξὺ αὐτῶν πού διακρίνονται, σημειώνομε τοὺς:

1. Κα Ἰωάννα Λούρου, 2. Κος Γεώργιος Σεφέρης, 3. Κα Μαρίνου Καλλιγὰ, 4. Κος Μαρίνος Καλλιγὰς, 5. Κος Κ. Χατζόπουλος, 6. Κα Κυβέλη, 7. Κος Γ. Θεοτοκάς, 8. Κα Γ. Θεοτοκά, 9. Κα Κατίνα Παξινού, 10. Κος Ἀλέξης Μινωτής, 11. Κα Μαίρη Ἀρώνη, 12. Κα Λιλή Ἀρλιώτη, 13. Κα Ἀγγέλου Τερζάκη, 14. Κος Ἀγγελος Τερζάκης, 15. Κα Μ. Στασινοπούλου, 16. Κος Μ. Στασινόπουλος, 17. Κος Μ. Βασιλακόπουλος, 18. Κα Πέτρου Χάρη, 19. Κος Πέτρος Χάρης, 20. Κος Κωνστ. Οἰκονομίδης, 21. Κα Ἥλ. Βενέζη, 22. Κος Ἥλ. Βενέζης, 23. Κος Γεώργ. Διαμαντίκος, 24. Κα Γ. Διαμαντίκου, 25. Κα Ἀγλαΐα Μητροπούλου, 26. Κος Μ. Καραγάτσης, 27. Κα Μ. Καραγάτση, 28. Κα Λ. Κουκούλα, 29. Κος Λέων Κουκούλας, 30. Κος Ε. Παπανούτσος, 31. Κα Ε. Παπανούτσου, 32. Κος Γ. Μπέτος, 33. Κος Ἀχ. Μαμάκης, 34. Κα Τατιάνα Βαρούτη — Μαμάκη, 35. Κα Λένα Σαββίδη, 36. Κος Γ. Σαββίδης.

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΙΚΗ ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ

χρονών, ύπολόγισε ή "Εμμα, αν και τὸ ὕψος του τὸν ἔδειχνε πολὺ μεγαλύτερο. Κάπως μὲ τὸ παρπανά σοβαρὸς καὶ αὐστηρὸς ἴσως, ὅταν ὁμως χαμογελοῦσε —πράγμα σπάνιο— δόκιλο τοὺς προσώπὸ του φωτιζόταν. "Ενα ἐξαυλωμένο λιπόσαρκο πρόσωπο, μὲ μάγουλα κάπως ἐξαγκωμένα, μάτια μεγάλα καὶ μὲ μιὰ μακρυὰ, λεπτὴ μύτη. "Η "Εμμα ἤξερε τώρα περισσότερα γιὰ τὸ αὐτομό του. "Ηταν, τῆς εἶχε ἐξηγήσει ὁ σὲρ Χένρυ, ἀπὸ πολὺ μεγάλῃ οἰκογένειᾳ εὐγενῶν. "Ο πατέρας του ἦταν ὁ κύριος τοῦ Οὐάρι! Διόλου παράξενο, λοιπόν, ἂν ἦτανε τόσο διαφορετικὸς ἀπ' τοὺς ἄλλους, τόσο ἀριστοκρατικὸς.

—Λοιπόν, κύριοι, εἶτε αὐτὸ σὰς ἀρέσει εἶτε ὄχι, ἐγὼ θὰ παρατήσω τὸ παιγνίδι, ἔλεγε ὁ Γκρεβίλ.

Μίλησε ψυχρά, εὐγενικά, τονίζοντας μιὰ-μιὰ τὶς λέξεις.

—Εἶσαι ἔ; Καὶ δὲν μοῦ λές, ἀπὸ πότε θεωρεῖται σωστὸ νὰ σηκώνεται κανεὶς ἀπ' τὸ παιγνίδι ὅταν κερδίζει; ῥώτησε σαρκαστικά ὁ Χένρυ.

—"Ο Γκρεβίλ τὸν κύτταξε ἥρεμα.

—Μπορεῖς νὰ πάρῃς τὴν ρεβάνς σου αὐριο τὸ βράδυ, Χένρυ.

—Κι' ἐγὼ ἐπίσης, εἶπε ὁ Ρόμνεϋ γελώντας.

"Ο Γκρεβίλ καὶ ὁ Οὐίλλετ-Παίην μὰς κέρδισαν ἀπὸψε, Χένρυ.

—Εἰς ἔχασες, Τζῳρτζ, τοῦ εἶπε ὁ σὲρ Χένρυ μὲ κακία, γιατί δὲν εἶχες τὸ νοῦ σου στὰ χαρτιά. Δὲν σήκωσες στιγμὴ τὰ μάτια σου ἀπὸ τὴν μορφὴ "Εμμα μου.

"Ὅσο γι' αὐτό, ἔχει δίκιο, σκέφτηκε ἡ "Εμμα. "Ο κ. Ρόμνεϋ τὴν εἶχε παρακολουθεῖ μὲ τὸ βλέμμα ὅλη τὴ βραδυὰ. "Ὅχι ὁμως ὅπως τὴν κύταζαν συνήθως οἱ φίλοι τοῦ σὲρ Χένρυ, ἀλλὰ ἥσυχα, ἥρεμα, σὰν νὰ τὴν μελετοῦσε. "Η "Εμμα θυμήθηκε πὼς ἦτανε ὁ ζωγράφος ποῦ τῆς εἶχε ἀναφέρει τὴν κουβέντα τοῦ ὁ σὲρ Χένρυ, στὴν πρώτη τους συνάντησι. «Μ' ἐξετάζει», συλλογίστηκε, «γιὰ νὰ δῇ ἂν θ' ἀποφασίσῃ νὰ μὲ ζωγραφίσῃ ἢ ὄχι». "Ενοιῶθε μιὰν ἀκατανίκητη συμπάθεια γι' αὐτὸν τὸν ἄνθρωπο. Τὸ χαμόγελό του ἦταν πολὺ γλυκὸ καὶ τὰ ἐρευνητικὰ μάτια του γεμάτα καλωσύνη. "Ηταν μεγαλύτερος ἀπ' τοὺς ἄλλους. Τόσο γέρος ποῦ δὲν μπορούσε νὰ ἦτανε πατέρας τῆς, σκέφθηκε.

"Ο Ρόμνεϋ σηκώθηκε ἀπ' τὸ τραπέζι.

—"Ὁμολογῶ πὼς ἡ στάση μου ἦταν κάπως ἀγενής, εἶπε, καὶ ζητῶ συγγνώμη.

—Τί σου λέγα; "Η μικρὴ εἶναι πλάσμα χαριτωμένο, ἔ; ῥώτησε ὁ σὲρ Χένρυ.

—Περισσότερο ἀπὸ χαριτωμένο, τὸν διώρωσε ὁ Ρόμνεϋ.

Πῆγε κοντὰ στὴν "Εμμα.

—Μὴ μὲ παρεξηγήτῃ στὸν σὰς κύτταζε μὲ τὸση ἐπιμονή, εἶπε. Σὰς παρακαλῶ νὰ μὲ συγχωρήσετε.

Γιὰ πρώτη φορὰ ἐκείνη τὴ στιγμὴ ἡ "Εμμα πρόσεξε τὴν ἀνεπαίσθητῃ ἐπαρχιώτικῃ προφορὰ του.

—Σίγουρα εἴσαστε ἀπ' τὸ Λάνκασαίρ! ἀνεφώνησε.

"Ο Ρόμνεϋ ἔκανε ἓνα μορφασμό.

—Κι' ἐσεῖς εἴσαστε ἀπὸ κάπου ἐκεῖ κοντὰ Μήτγας ἀπ' τὸ Τσέσσεϊρ;

—"Ακριβῶς, κύριε Ρόμνεϋ.

"Ο σὲρ Χένρυ εἶχε σηκωθῇ καὶ πλησίασε τρικλίζοντας, περισσότερο μεθυσμένος ἀπ' ὅσο εἶ-

χε νομίσῃ ἡ "Εμμα.

—"Ὅποτε εἶσαι, Τζῳρτζ, εἶπε ἀπότομα. Νὰ ποῦ ἔχετε κάτι κοινὸ, εἰς κ' ἡ "Εμμα. Ταπεινὴ καταγωγή.

"Ο Ρόμνεϋ χαμογέλασε.

—Σωστά. Καὶ εἰμαι δέβαιος πὼς κανεὶς ἀπὸ τοὺς δύο μας δὲν ντρέπεται γι' αὐτό.

—Ὅποτε στιγμὴ! συμφώνησε ἡ "Εμμα.

—"Ενα ταλέντο σὰν τοῦ Ρόμνεϋ, εἶπε ὁ Γκρεβίλ, τονίζοντας μιὰ-μιὰ τὶς λέξεις κατὰ τὴ συνήθειά του, ὅπως καὶ μιὰ ὁμορφιά σὰν τῆς κ. Χάρτ, ἀνυψοῦν αὐτοὺς ποῦ τὰ ἔχουν πάνω ἀπ' τοὺς φραγμοὺς ποῦ ἐπιβάλλει στοὺς κοινὸς ἀνθρώπους ἡ καταγωγή καὶ ἡ κοινωνικὴ θέσι.

Μιὰ λάμψη εὐθυμίας φώτισε τὰ μάτια τοῦ Ρόμνεϋ.

—Ὡ, εὐχαριστῶ, Γκρεβίλ, εἶπε μὲ ὕψος ἐπίσημο.

Στράφηκε πάλι στὴν "Εμμα.

—Φυσικά, εἶναι περιττὸ νὰ σὰς πῶ πὼς θὰ θελα νὰ σὰς ζωγραφίσω.

"Η "Εμμα κύττησε χαρούμενα τὰ χέρια.

—Καλὰ τὸλεγε ὁ σὲρ Χένρυ.

—Εἶλα ἐδῶ, "Εμμα. Στάσου πιὸ κοντὰ, πρόσταε ὁ σὲρ Χένρυ. "Η, ἀκόμα καλύτερα, ἀνέβασε πάνω στὸ τραπέζι. Σήκωσε ψηλὰ τὸ καντηλέρι, Γκρεβίλ. Θέλω ὁ διάσημος ζωγράφος μας νὰ τὴν δῇ ἀπ' τὴν κορφή ἴσαμε τὰ νύχια.

"Η "Εμμα δίστασε. "Ο Ρόμνεϋ κ' ὁ Γκρεβίλ ἄλλαξαν ἓνα θλέμμα γεμάτο ἀμηχανία.

—"Ὅχι, περιμένε! γέλασε ὁ σὲρ Χένρυ. Στάσου ἐκεῖ ποῦ ὀρίσκεσαι, στὸ μισοσκόταδο, ἀλλὰ θγάλε τὰ ρούχα σου. "Ο Ρόμνεϋ λείπει πάντα πὼς τὸ γυμνὸ δὲν τὸν ἐνδιαφέρει. Θέλω νὰ τὸν κάνω ν' ἀλλάξῃ γνώμη.

"Εγινε γιὰ ἓνα λεπτὸ σιωπῇ. "Η ἀμηχανία τοῦ Ρόμνεϋ καὶ τοῦ Γκρεβίλ ἦταν τώρα ἀκόμη μεγαλύτερη.

—Αὐτό, εἶπε ὁ Γκρεβίλ αὐστηρά, εἶναι ἀπρεπεία.

—"Απρέπεια; ἀγρίεψε ὁ σὲρ Χένρυ, ἔτοιμος γιὰ καυγά. Δὲ μοῦ λές σὲ παρακαλῶ, τί ἐννοεῖς;

—"Ο Γκρεβίλ ἔχει δίκιο, ἐπενέθηκε ὁ Ρόμνεϋ γιὰ νὰ σώσῃ τὴν κατάστασι. Μπορῶ νὰ θαυμάσω τὴν ὁμορφιά τῆς κ. Χάρτ χωρὶς νὰ... χωρὶς νὰ τὴν πληγώσουμε.

—Νὰ τὴν πληγώσουμε σὲ τί; Στὴν εὐαισθησία τῆς; βρυχήθηκε ὁ σὲρ Χένρυ. "Αγαπητέ μου Ρόμνεϋ, στὴν τάξι τῆς "Εmmas οἱ ἄνθρωποι δὲν ἔχουν αἰσθήματα.

"Η "Εμμα τοῦ γύρισε τὴν πλάτη. "Ηθελε νὰ γελάσῃ, ἤθελε νὰ κλάψῃ. "Ηθελε, ἀκόμη, νὰ χυμῆξῃ πάνω στὸν σὲρ Χένρυ καὶ νὰ τὸν γρατσουνίσῃ σὰν γάτα. "Αλλοτε, θὰ συμφωνοῦσε μαζί του, τώρα ὁμως σκεπτότανε διαφορετικά. Καὶ μπροστὰ στὸν Γκρεβίλ καὶ τὸν Ρόμνεϋ—ναί, καὶ μπροστὰ στὸν Οὐίλλετ-Παίην— ἐνοιῶθε μεγάλη ντροπή. «Πῶς ἄλλαξα ἐτσι;» ἀναρωτήθηκε. Στράφηκε κατὰ τὴν πόρτα.

—"Εμμα, φώναξε ὁ σὲρ Χένρυ.

"Εκείνη τὸν ἀγνόησε κ' ἄρχισε νὰ τρέχῃ.

—"Εμμα, εἶπα! "Ελα ἐδῶ! φώναξε ὁ σὲρ Χένρυ κ' ἔκανε νὰ τὴν κυνηγήσῃ τρικλίζοντας.

"Ο Ρόμνεϋ τὸν ἄρπαξε ἀπ' τὸ μπράτσο.

—Μὰ τί οἰκοδεσποτὴς εἶσαι, Χένρυ; Τὰ πατήρια μας εἶναι ἀδεια.

—Ὡ, μὲ συγχωρεῖς, ἄλλαξε ἀμέσως τὸν ὁ σὲρ Χένρυ. Κανεὶς δὲν πρέπει νὰ πῇ ποτὲ πὼς

ἓνας φιλοξενούμενος δικὸς μου στέκεται μὲ ἄδειο ποτήρι.

"Η "Εμμα στάθηκε μπροστὰ στὴ σκάλα. Κάποιοις τὴν ἀκολουθοῦσε, τὰ θήματα ὁμως δὲν ἦταν τοῦ σὲρ Χένρυ. Γύρισε τὸ κεφάλι καὶ εἶδε τὸν Γκρεβίλ. Τὸ πρόσωπό του ἦταν σοβαρὸ, μιὰ βαθεῖα ρυτίδα αὐλάκωνε τὸ συνήθως ἥρεμο μέτωπό του.

—"Ηθελα νὰ σὰς πῶ πὼς λυπούμαι πολὺ γι' αὐτό ποῦ ἐγινε, τῆς εἶπε.

"Η "Εμμα σήκωσε ψηλὰ τὸ κεφάλι.

—Μεγάλῃ σὰς καλωσύνη.

"Ο Γκρεβίλ τὴν κύτταξε σκεπτικὸς.

—Εἴσαστε ἡ πιὸ ὁμορφὴ γυναίκα ποῦ εἶδα στὴ ζωῇ μου. Ὅποτε θὰ δῶ ποτὲ ἄλλη ὁμορφότερη, ὑποθέτω. Γι' αὐτό, εἶναι ἀμαρτία νὰ δακρύζουσι τὰ μάτια σας.

"Η ἀλήθεια ἦταν πὼς τὰ μάτια τῆς ἦταν γεμάτα δάκρυα. "Η "Εμμα τὸ ἤξερε καὶ ἦταν πολὺ θυμωμένη μὲ τὸν ἑαυτὸ τῆς.

—Ποιὸς σκοτίζεται τώρα γιὰ δάκρυα; Στὴν τάξι μου, οἱ ἄνθρωποι δὲν ἔχουν αἰσθήματα.

—Αὐτό, φυσικά, εἶναι μιὰ σκέψη ἐντελῶς παράλογη. Ὅποτε πρέπει νὰ νομίζετε πὼς ἓνας ἄνθρωπος ἀπὸ τὴ δική σας τάξι εἶναι ἀνάξιος ἢ ἀνίκανος νὰ πετύχῃ κάτι καλύτερο στὴ ζωῇ, ἐπει-

δὴ μορφώθηκε πολὺ λίγο ἢ καθόλου.

—"Αφήστε με νὰ πάω στὴν κάμαρά μου, παρακάλεσε ἡ "Εμμα. Δὲ θέλω τίποτ' ἄλλο.

"Ο Γκρεβίλ ὑποκλίθηκε ἐπίσημα.

—Φυσικά, κυρία Χάρτ. Μὴν ξεχνάτε ὁμως, σὰς παρακαλῶ, πὼς θέλω νὰ μὲ θεωρήτε φίλο σας. Νὰ ξέρετε πὼς μπορεῖτε νὰ ἐρθετε σὲ μένα ὅποιαδήποτε στιγμὴ, ἂν τύχῃ καὶ χρειασθῇ βοήθεια.

—Εἴσαι, ἀλήθεια, πάρα πολὺ καλὸς, Γκρεβίλ, εἶπε ἡ "Εμμα αὐθόρμητα.

"Ο Γκρεβίλ χαμογέλασε.

—Γκρεβίλ...εἶπε. Ναί, μ' ἀρέσει νὰ μὲ λές ἐτσι. Καληνύκτα, "Εμμα.

"Η "Εμμα ἀνέβηκε ἀργὰ-ἀργὰ τὴ σκάλα, μὲ τὴν καρδιά παρὰξανα ἀνακουφισμένη. "Ο Γκρεβίλ δὲν τὸ ἔδειχνε μὲ τὴν ἐμφάνισή του, ἀλλὰ σίγουρα ἦταν ὁ πιὸ καλὸς κ' ὁ πιὸ λεπτὸς ἄνθρωπος στὸν κόσμο.

Στὸ δωμάτιό τῆς, ὅρῃε τὴ μητέρα τῆς νὰ τὴν περιμένῃ.

—Μαμά, τί γυρεύεις ἐδῶ; "Ο σὲρ Χένρυ θὰ γίνῃ ἐξω φρενὼν ἂν σὲ βρῇ στὴν κάμαρά μου τέτοια ὥρα.

"Η κ. Κάντογκαν κύτταξε τὴν κόρη τῆς θυμωμένα.

—Πολὺ ποῦ μὲ νοιάζει! Θέλω νὰ σοῦ μιλήσω, "Εμμα. Νὰ σοῦ μιλήσω σόδορά.

—"Ὅ σὲρ Χένρυ! Πιθύρισε ἡ κ. Κάντογκαν περιτρώμε κ' ἔτρεξε νὰ κρυφτῇ πίσω ἀπ' τὶς κουρτίνες.

"Η "Εμμα κούνησε τὸ κεφάλι τῆς.

—Μὴν εἰσαι ἀνόητη, μαμά! "Ο σὲρ Χένρυ δὲ χτυπάει ποτὲ γιὰ νὰ μπῇ.

—"Ανοίξε τὴν πόρτα. Στὸ κατῶφλι, στεκόταν ὁ Γκρεβίλ, λιγάκι διστακτικὸς, μὲ τὸ μέτωπο πάλι αὐλακωμένο ἀπὸ μιὰ βαθεῖα ρυτίδα. Κρατοῦσε ἓνα χαρτάκι στὸ χέρι.

—Σκέφτηκα καλύτερα, εἶπε, κ' ἀποφασίσαι νὰ γυρίσω στὸ Λονδῖνο νωρὶς αὐριο τὸ πρωῒ, μαζὶ μὲ τὸν Ρόμνεϋ. "Ο Φέδερστον δὲν εἶναι ἀπ' τοὺς τύπους ποῦ μ' ἀρέσει νὰ κάνω παρέα μαζί τους. Γιὰ νὰ πῶ τὴν ἀλήθεια, ἂν δὲν τὸν συναντοῦσα στὸ σπίτι τοῦ θείου μου, στὴ Νεάπολη, δὲ θὰ τὸν συναναστρεφόμουνα ποτέ.

"Εδωσε στὴν "Εμμα τὸ χαρτάκι.

—Αὐτὴ εἶναι ἡ διεύθυνσί μου.

"Η "Εμμα πῆρε τὸ σημείωμα καὶ τὸ διάβασε μὲ δυσκολία.

—Ξέρεις νὰ διαβάξῃς; ῥώτησε ὁ Γκρεβίλ.

—Τὰ καταφέρνω.

—Καὶ ξέρεις νὰ γράφῃς, ἐλπίζω.

—Τὰ καταφέρνω, ξανάπε ἡ "Εμμα.

—Περίφημα, εἶπε ὁ Γκρεβίλ μὲ πρόδηλῃ ἀνακούφισι. "Ακουσε, "Εμμα, ἂν γίνῃ ἐδῶ τίποτε ποῦ θὰ σὲ πληγώσῃ, θέλω νὰ μοῦ γράψῃς σ' αὐτὴ τὴ διεύθυνσι. Μοῦ τὸ ὑπόσχεσαι;

—Ὡ, Γκρεβίλ, τί καλὸς ποῦ εἶσαι! ἀναφώνησε ἡ "Εμμα καὶ τοῦ φίλησε τὸ μάγουλο.

"Εκείνος ἔκανε διστακτικὰ ἓνα θήμα πρὸς τὰ πίσω, ξαφνιασμένος καὶ—σκέφτηκε ἡ "Εμμα—κωμικὰ ντροπαλός.

—Μοῦ τὸ ὑπόσχεσαι; τῇ! ξαναρωτήσε.

—Σοῦ τὸ ὑπόσχομαι, ἀποκρίθηκε ἡ "Εμμα ἐπίσημα.

"Ο Γκρεβίλ ὑποκλίθηκε, γύρισε τὴν πλάτη του καὶ προχώρησε γρήγορα στὸ διάδρομο. "Η "Εμμα διπλώσε τὸ χαρτάκι καὶ τὸ ἐκρύψε στὸν κόρφο τῆς. "Η καρδιά τῆς ἦταν ἀνάλαφρη, ἐκείνη τὴ στιγμὴ τῆς ἐρχόταν νὰ χορεύῃ καὶ νὰ τραγουδήσῃ.

—Βλέπεις, λοιπόν, εἶπε κυττάζοντας θριαμβευτικά τὴ μητέρα τῆς. Τώρα ξέρομε τί θ' ἀπογίνουμε, ἂν μὰς διώξῃ ὁ σὲρ Χένρυ.

—Μοῦ εἶναι ἀπολύτως ἀδιάφορο, ἔλεγε ὁ σὲρ Χένρυ, ἂν θὰ σὺ ἐπιτρέψω νὰ μείνῃς ἀκόμα μερικὲς ἔβδομάδες. Πάντως, νὰ τὸ ξέρῃς πὼς θὰ φύγῃς. Καὶ ἡ μητέρα σου μαζί σου.

"Αδειασε τὸ ποτήρι του καὶ τὸ ξαναγέμισε ἀμέσως. Εἶχε μιλήσει μὲ στόμφο, ὅπως μιλοῦσε συνήθως ὅταν ἦταν πιωμένος ἀρθρώνοντας μὲ προσοχὴ κάθε λέξη. "Η "Εμμα ἀνασηκώσε τοὺς ὤμους τῆς περιφρονητικά. "Ηταν μάλλον εὐχαριστημένη παρὰ στενωχωρημένη ποῦ τὰ πράγματα εἶχανε ξεκαθαριστῇ.

—Μοῦ εἶναι ἐπίσης ἀπολύτως ἀδιάφορο, πρόσθεσε ὁ σὲρ Χένρυ, ἂν τ' ὀπαίδι εἶναι δικό μου ἢ τοῦ Οὐίλλετ-Παίην. Καί, μὰ τὸ Θεό,

κ' ἀκόμη φυσικώτερο, τὶς περισσότερες φορὲς νὰ μὴν ξέρῃ ποῖος εἶναι ὁ πατέρας του. "Ὅσο, τὰ δάκρυα τῆς μητέρας τῆς, ἀκριβῶς ἐπειδὴ τὴν πληγώσαν, τὴν ἔκαναν νὰ ξεσπάσῃ σ' ἓναν ἐκφυκτικὸ θυμὸ.

—Αὐτὸ λοιπὸν εἶναι τὸ εὐχαριστῶ σου γιὰ ὅσα ἔκανα γιὰ νὰ σώσω τὸν Τσάρλυ! Καὶ δὲ μοῦ λές, σὲ παρακαλῶ, τί θὰ γινόμεσταν ἐμεῖς ἂν δὲν εἴχαμε ἐρθεῖ ἐδῶ;

"Η κ. Κάντογκαν σφόγγισε τὰ δάκρυά τῆς μὲ τὴν ποδιά τῆς κουζίνας ποῦ φοροῦσε.

—Καλὰ τώρα, δὲν εἶπαμε καὶ νὰ θυμώσῃς.

Στάθηκες ἄτυχη, αὐτὸ εἶναι ὄλο. "Ὅσο γιὰ καλωσύνη, δὲ λέω, πάντα εἶχες καλὴ καρδιά. "Εκα- νες αὐτὸ ποῦ νόμιζες πὼς ἦταν γιὰ καλὸ. "Αν πρέπει νὰ τὰ δάλω μὲ κάποιον, δάπρεπε νὰ τὰ δάλω μὲ τὸν ἑαυτὸ μου, τὸ ξέρω. "Εκείνο ποῦ μὲ ἀνησυχεῖ εἶναι πὼς θὰ θυμώσῃ ὁ σὲρ Χένρυ. Σίγουρα θὰ μὰς διώξῃ μὲ τὸ μῆθ.

—Μπορεῖ νὰ μὰς διώξῃ, μπορεῖ καὶ ὄχι.

—Πῶς μιλᾷς ἐτσι, κόρη μου! Θάλεγε κανεὶς πὼς δὲν σοῦ καίγεται καρφί.

"Ενας χτύπος ἀκούστηκε στὴν πόρτα.

—"Ὅ σὲρ Χένρυ! Πιθύρισε ἡ κ. Κάντογκαν περιτρώμε κ' ἔτρεξε νὰ κρυφτῇ πίσω ἀπ' τὶς κουρτίνες.

"Η "Εμμα κούνησε τὸ κεφάλι τῆς.

—Μὴν εἰσαι ἀνόητη, μαμά! "Ο σὲρ Χένρυ δὲ χτυπάει ποτὲ γιὰ νὰ μπῇ.

—"Ανοίξε τὴν πόρτα. Στὸ κατῶφλι, στεκόταν ὁ Γκρεβίλ, λιγάκι διστακτικὸς, μὲ τὸ μέτωπο πάλι αὐλακωμένο ἀπὸ μιὰ βαθεῖα ρυτίδα. Κρατοῦσε ἓνα χαρτάκι στὸ χέρι.

—Σκέφτηκα καλύτερα, εἶπε, κ' ἀποφασίσαι νὰ γυρίσω στὸ Λονδῖνο νωρὶς αὐριο τὸ πρωῒ, μαζὶ μὲ τὸν Ρόμνεϋ. "Ο Φέδερστον δὲν εἶναι ἀπ' τοὺς τύπους ποῦ μ' ἀρέσει νὰ κάνω παρέα μαζί τους. Γιὰ νὰ πῶ τὴν ἀλήθεια, ἂν δὲν τὸν συναντοῦσα στὸ σπίτι τοῦ θείου μου, στὴ Νεάπολη, δὲ θὰ τὸν συναναστρεφόμουνα ποτέ.

"Εδωσε στὴν "Εμμα τὸ χαρτάκι.

—Αὐτὴ εἶναι ἡ διεύθυνσί μου.

"Η "Εμμα πῆρε τὸ σημείωμα καὶ τὸ διάβασε μὲ δυσκολία.

—Ξέρεις νὰ διαβάξῃς; ῥώτησε ὁ Γκρεβίλ.

—Τὰ καταφέρνω.

—Καὶ ξέρεις νὰ γράφῃς, ἐλπίζω.

—Τὰ καταφέρνω, ξανάπε ἡ "Εμμα.

—Περίφημα, εἶπε ὁ Γκρεβίλ μὲ πρόδηλῃ ἀνακούφισι. "Ακουσε, "Εμμα, ἂν γίνῃ ἐδῶ τίποτε ποῦ θὰ σὲ πληγώσῃ, θέλω νὰ μοῦ γράψῃς σ' αὐτὴ τὴ διεύθυνσι. Μοῦ τὸ ὑπόσχεσαι;

—Ὡ, Γκρεβίλ, τί καλὸς ποῦ εἶσαι! ἀναφώνησε ἡ "Εμμα καὶ τοῦ φίλησε τὸ μάγουλο.

"Εκείνος ἔκανε διστακτικὰ ἓνα θήμα πρὸς τὰ πίσω, ξαφνιασμένος καὶ—σκέφτηκε ἡ "Εμμα—κωμικὰ ντροπαλός.

—Μοῦ τὸ ὑπόσχεσαι; τῇ! ξαναρωτήσε.

—Σοῦ τὸ ὑπόσχομαι, ἀποκρίθηκε ἡ "Εμμα ἐπίσημα.

"Ο Γκρεβίλ ὑποκλίθηκε, γύρισε τὴν πλάτη του καὶ προχώρησε γρήγορα στὸ διάδρομο. "Η "Εμμα διπλώσε τὸ χαρτάκι καὶ τὸ ἐκρύψε στὸν κόρφο τῆς. "Η καρδιά τῆς ἦταν ἀνάλαφρη, ἐκείνη τὴ στιγμὴ τῆς ἐρχόταν νὰ χορεύῃ καὶ νὰ τραγουδήσῃ.

—Βλέπεις, λοιπόν, εἶπε κυττάζοντας θριαμβευτικά τὴ μητέρα τῆς. Τώρα ξέρομε τί θ' ἀπογίνουμε, ἂν μὰς διώξῃ ὁ σὲρ Χένρυ.

—Μοῦ εἶναι ἀπολύτως ἀδιάφορο, ἔλεγε ὁ σὲρ Χένρυ, ἂν θὰ σὺ ἐπιτρέψω νὰ μείνῃς ἀκόμα μερικὲς ἔβδομάδες. Πάντως, νὰ τὸ ξέρῃς πὼς θὰ φύγῃς. Καὶ ἡ μητέρα σου μαζί σου.

"Αδειασε τὸ ποτήρι του καὶ τὸ ξαναγέμισε ἀμέσως. Εἶχε μιλήσει μὲ στόμφο, ὅπως μιλοῦσε συνήθως ὅταν ἦταν πιωμένος ἀρθρώνοντας μὲ προσοχὴ κάθε λέξη. "Η "Εμμα ἀνασηκώσε τοὺς ὤμους τῆς περιφρονητικά. "Ηταν μάλλον εὐχαριστημένη παρὰ στενωχωρημένη ποῦ τὰ πράγματα εἶχανε ξεκαθαριστῇ.

—Μοῦ εἶναι ἐπίσης ἀπολύτως ἀδιάφορο, πρόσθεσε ὁ σὲρ Χένρυ, ἂν τ' ὀπαίδι εἶναι δικό μου ἢ τοῦ Οὐίλλετ-Παίην. Καί, μὰ τὸ Θεό,

ΤΟΥ Σ. KENYON

4

Η τελευταία της σκέψη πρὶν τὴν πάρῃ ὁ ὕπνος, ἦταν γιὰ τὸν παράξενο νεό, τὸν Τσάρλς Γκρεβίλ. Νόμιζε πὼς τὸν ε

Ο ΡΙΤΣΑΡΝΤ ΣΕΡΜΑΝ (ΤΟΜ ΓΙΟΥΕΛ) ΓΟΗΤΕΥΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ «ΚΟΡΙΤΣΙ» (Μ. ΜΟΝΡΟΕ)

ΟΙ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ ΤΟΥΣ ΕΧΟΥΝ ΠΟΛΛΑ ΔΥΣΑΡΕΣΤΑ (ΟΧΙ ΓΙΑ ΑΛΛΟΥΣ) ΑΠΡΟΟΠΤΑ

"7

Η ΟΙ ΕΠΤΑ

Η Μαίριλυν Μονρόε αποφάσισε να γυρίσει τους «Αδελφούς Καραμαζώφ», αρνείται ρόλους σε μουσικές κωμωδίες και το στούντιο, για τιμωρία, την έβαλε κατά μέρος και δεν την χρησιμοποιεί. Πριν όμως γίνουν όλα αυτά τα τραγικά γεγονότα, η Μαίριλυν είχε προφθάσει να δώσει την αποχαιρετιστήριο παράστασή της στο γεμάτο κέφι και, ιδίως, ειρωνεία «Έφτά χρόνια φαγούρα». Γιατί η ειρωνεία, η σάτιρα, η παρωδία, αποτελούν την ειδικότητα της... κουνιστής και λυγιστής, όπως λέμε λαϊκά, αλλά ξεμπνης αυτής κοπέλλας.

Πράγματι, καμμία από τις κινήσεις της Μαίριλυν δεν έχει φυσικότητα. «Όλα της είναι υπερβολικά μέχρι κωμικότητας και οι γυναίκες που την ζηλεύουν, συνήθως έτσι παρηγοριούνται: «Αυτή μοιραία; Μά ο κόσμος έσκασε στα γέλια μόλις εμφανίστηκε!»

Δεν καταλαβαίνουν, όσοι κάνουν το λάθος να την παίρνουν στα σοβαρά και, επομένως, να την κοροϊδεύουν, πώς αυτό το κο-

Χρόνια Φαγούρα,,

ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΜΑΙΡΙΛΥΝ ΜΟΝΡΟΕ

ρίτσι που δημιούργησε έναν τέτοιο θρόλο γύρω από το όνομά του (ας το πούμε «όνομα»!!) είναι της μόδας γιατί ακριβώς αποτελεί την παρωδία κάθε «γοητείας» και «μοιραιότητας». Ποιά γυναίκα μπορεί να μισοκλείσει πλέον τα μάτια και να μισανόει το στόμα μελοδραματικά, χωρίς ν' ακούσει την κλασσική φράση: «Την Μονρόε πιάς να κάνης;»

Στο «Έφτά χρόνια φαγούρα» της προσφέρεται ένας πάγματι μοναδικός ρόλος, ένας ρόλος δηλαδή που της επιτρέπει να κοροϊδεύει από την πρώτη ως την τελευταία σκηνή των... έαυτό της και ό,τι αντιπροσωπεύει ο τύπος της για τον μέσο θεατή.

Το έργο είναι πολύ γνωστό στην Αθήνα από την παράστασή του θεάτρου «Κοτοπούλη» και χιλιάδες Αθηναίοι έχουν γελάσει με τα όνειρα του πιστού συζύγου, ο οποίος φαντάζεται κάθε τόσο σκηνές στις οποίες γίνεται ηρωϊκός Δόν Ζουάν με διάφορα θύματα, συ-

νήθως δέ την κοπέλλα του επάνω πατώματος. Καταφέρνει τελικά να ξερθή και σε ζωντανή έπαφή με την ίδια αλλά, όπως συμβαίνει συνήθως, η πραγματικότητας δεν έχει τον ρομαντισμό των ονείρων του και η παραμυθία κίνησις είτε τους κατακυλάει κάτω από ένα σκαμνί ή τους σκεπάζει η θάλασσα όταν φιλιούνται με ξεαλλο πάθος στην άμμουδιά. Κάθε του κίνησις έχει καταστρεπτική αποτελέσματα που γελιοποιούν τα πάντα.

Γιατί δεν υπάρχει γνωστή έρωτική μέθοδος που να μην την σατιρίζει το φιλμ και, σε μία σκηνή λ.χ. άμμουδιάς, το αποτέλεσμα είναι τέτοιο ώστε κανείς δεν θα μπόρεση στο μέλλον να ξαναδεί την περίφημη σκηνή του «Όσο υπάρχουν άνθρωποι» κοντά στη θάλασσα, χωρίς να θυμηθεί το «Έφτά χρόνια φαγούρα» και να γελάσει.

Ακόμη και ο διάλογος είναι επίτηδες υπερβολικός:

—«Ένα λεπτό να φορέσω κάτι, λέει π.χ.

ή Μαίριλυν στον ήρωα του έργου που την προσκαλεί να κατεβεί στο διαμέρισμά του. Γιατί, όταν κάνει ζέστη, φυλάω τα εσώρουχά μου στο... ψυγείο!

Ειδικώς για την ταινία, η εταιρία Φόξ έκαλεσε από το Μπροντγουάϊ τον εξαιρετικό ήθοποιό του θεάτρου Τόμ Γιουέλ, ο οποίος δεν μένει καθόλου πίσω στο ζήτημα της παρωδίας. Το ύφος του «άλα Μπράντο-Τζαίμς Ντιν» θεωρήθηκε σαν η καλύτερη σάτιρα των τελευταίων έτών στο πεδίο της φίνας κωμωδίας. Και το Σινεμασκόπ είναι πράγματι ιδεώδες έτσι καθώς είναι μακρύ - μακρύ κι' ατέλειωτο, γιατί επιτρέπει στον ήρωα που κάθεται άριστερά π.χ. να βλέπει σκηνές ολόκληρες με την φαντασία του, που διαδραματίζονται στα υπόλοιπα έξη μέτρα της οθόνης.

«Όσο για τους «Αδελφούς Καραμαζώφ», ελπίζουμε ότι γρήγορα θα σοβαρευτεί η Μαίριλυν και θα επιστρέψει στην... κωμωδία που είναι και το μόνο κλίμα που της ταιριάζει.

ΤΟ «ΚΟΡΙΤΣΙ» (Μ. ΜΟΝΡΟΕ) ΕΙΝΑΙ ΕΝΑΣ

ΓΟΗΤΕΥΤΙΚΟΣ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΣ ΑΠΛΟΪΚΗΣ ΚΟΠΕΛΛΑΣ, ΜΟΝΤΕΡΝΑ Σ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΔΑΣ ΚΑΙ ΜΟΙΡΑΙΑΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ. ΙΔΟΥ Η ΑΠΟΔΕΙΞΗ...

ΜΕ ΤΗ ΦΑΝΤΑΣΙΑ ΤΟΥ, Ο ΡΙΤΣΑΡΝΤ ΒΛΕΠΕΙ ΤΟ «ΚΟΡΙΤΣΙ» ΜΕ ΛΟΓΗΣ-ΛΟΓΗΣ ΜΟΡΦΕΣ. ΕΠΑΝΩ, Η ΣΚΗΝΗ ΤΗΣ ΚΛΑΣΙΚΗΣ «ΒΑΜΠ»

7 ΧΡΟΝΙΑ ΦΑΓΟΥΡΑ

Από τις εξαιρετικές ταινίες που θα δούμε τόν χειμώνα

ΠΡΙΝ ΑΠ' ΤΟΝ ΚΑΤΑΚΛΥΣΜΟ

★ AVANT LE DELUGE ★

• ΜΑΡΙΝΑ ΒΛΑΝΤΥ • ΜΠΕΡΝΑΡ ΜΠΛΙΕ • ΤΖΑ ΜΙΡΑΝΤΑ • ΝΤΕΛΙΑ ΣΚΑΛΑ

Α! ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΑΝΝΩΝ

Σενάριο-Σκηνοθεσία: ΑΝΤΡΕ ΚΑΓΙΑΤ

ΜΑΝΤΑ ΛΟΖΗΣ

Ο αϊλουρος του

ποδοσφαίρου μας

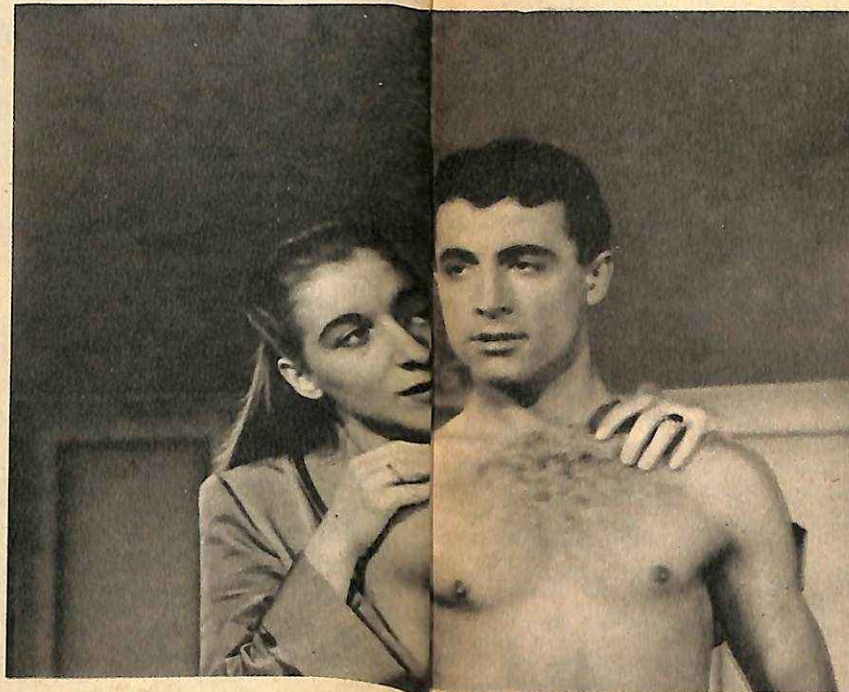
“Είναι ένας καλός οικογενειάρχης. Άγαπά πολύ την γυναίκα του, αλλά αγαπά και το ποδόσφαιρο. Τα προσόντα του, ή αξία του, του δίνουν γρήγορα την θέση του τερματοφύλακος της Έθνικης ομάδας. Κάποια ομαδική διαμαρτυρία όμως τον θέτει εκτός της ποδοσφαιρικής δράσεως. Σκέπτεται την τιμωρία του και τις συνέπειές της και δεν προσέχει όσο πρέπει την γυναίκα του. Αύτη, με όδυνή αντισκίζει την αδιαφορία του συζύγου της. Νομίζει ότι δεν την αγαπά πια και μία μέρα αποφασίζει να τον εγκαταλείψει. Φεύγει, παίρνει το πλοίο για τη Πόλη. Μέσα στο πλοίο, ανοίγει το ραδιόφωνο και ακούει τη φωνή του συζύγου της. Γίνεται κάποια ήχοληψία μετά από ένα θριαμβευτικό γι' αυτόν μάτς. Τον ρωτούν την επιθυμία του και αυτός την εκδηλώνει: Λέγει ότι τώρα επιθυμεί να ξεκουρασθώ και γι' αυτό σκέπτεται να κάνει ένα ταξίδι με την γυναίκα του. Αύτη καταλαβαίνει τότε ότι ο άνδρας της εξακολουθεί να την αγαπά, και γυρίζει πάλι σ' αυτόν.”

Αυτός είναι με λίγα λόγια ο συγκινητικός ρόλος του τερματοφύλακος της Έθνικης ομάδας Στάθη Μανταλόζη, στο κινηματογραφικό έργο «Άσσοι τών γηπέδων», όπου πρωταγωνιστεί με τους συναδέλφους του Μουράτην, Πετρόπουλον, Λινοξυλάκην και Πούλην.

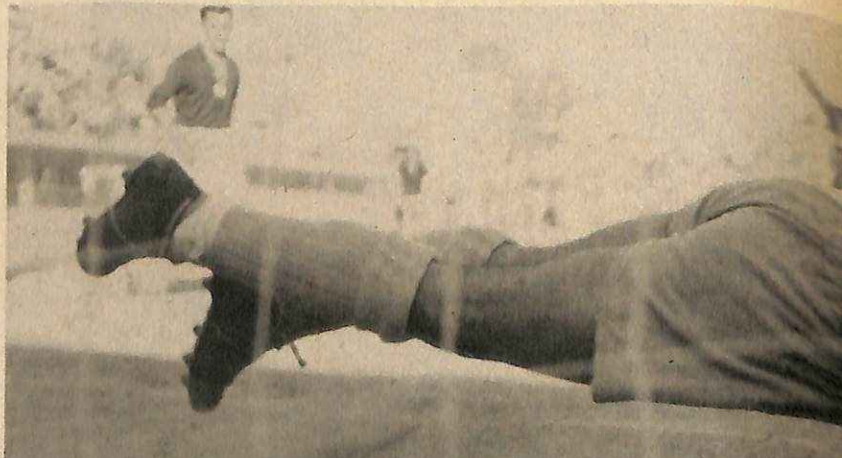
Η ποδοσφαιρική καριέρα του Μανταλόζη δεν έχει τίποτα το ξεχωριστό. Μοιάζει με την αθλητική σταδιοδρομία τών περισσότερων ποδοσφαιριστών. Άρχισε και αυτός σε ηλικία κάπου 9 χρόνων με το κλωτσοκούφι, όπως λένε. Συνέχισε σε ανεξάρτητα σωματεία με μεγάλη πραγματική μπάλλα. Έπαιξε τερματοφύλακας.

Τα πρώτα επίσημα μάτς τὰ έκαμε με την «Πρόοδο Πατησίων», όταν βρισκόταν στην Αθήνα, τὸ 1944. Όταν πήγε στὸν Πειραιά, τὸν πρόσεξε ὁ παλαίμαχος τῶρα ὀπισθοφύλαξ τοῦ Ὀλυμπιακοῦ Νίκος Ζάκκας καὶ τὸν ἔγραψε στοὺς «Φιλάθλους» Πειραιῶς. Λίγον καθὼ ἀργότερα ὅμως ὁ Μανταλόζης ἔφυγε ἀπὸ τοὺς «Φιλάθλους» καὶ γράφτηκε στὸν Ἑθνικὸ Πειραιῶς. Τὸν πρώτο χρόνο ἔπαιξε στὴν δεύτερη ὁμάδα τοῦ νέου συλλόγου του. Ἀπὸ τὸ 1946 ὅμως ἔγινε βασικὸ στέλεχος τῆς πρώτης ὁμάδας.

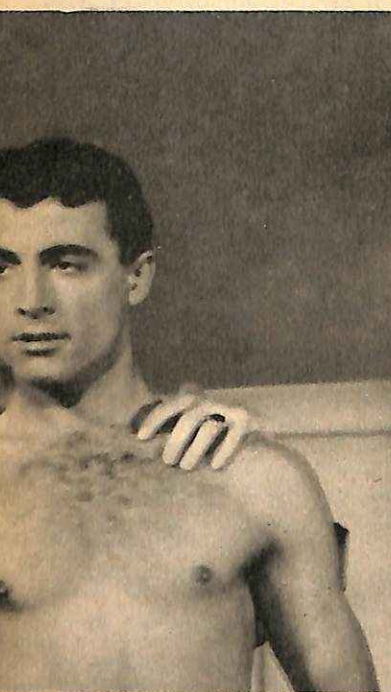
«ΣΚΛΗΡΟΣ ΑΝΔΡΑΣ» ΕΙΝΑΙ Ο ΤΟΥ ΓΗΠΕΔΟΥ, ΟΠΟΥ ΠΑΙΖΕΙ

ΕΝΑ ΤΙΠΟΤΑ, ΕΝΑ ΔΕΚΑΤΟ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΛΕΠΤΟΥ ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΦΑΙΡΙΣΤΑΙ ΤΗΣ ΜΙΚΤΗΣ ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗΣ ΣΗΜΕΙΩΝΟΥΝ ΕΝΑ

ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΣΤΟΥΣ «ΑΣΣΟΥΣ ΜΕ ΤΗΝ ΝΙΝΑ ΣΓΟΥΡΙΔΟΥ

ΣΕ ΚΑΙ Η ΜΠΑΛΛΑ ΞΕΦΕΥΓΕΙ. ΟΙ ΠΕΡΙΦΗΜΟΙ ΟΥΓΓΡΟΙ ΠΟΔΟΤΕΡΜΑ, ΠΑΡΑ ΤΟ ΕΚΠΛΗΚΤΙΚΟ ΠΛΩΝΖΟΝ ΤΟΥ ΜΑΝΤΑΛΟΖΗ

Τὰ σπάνια προσόντα του, ή μεγάλη αντίληψή του καὶ ή εξαιρετική ελαστικότης του τὸν ἀνέδειξαν γρήγορα καὶ ἀπὸ τὸ 1947 σὲ ηλικία μόλις 18 χρόνων τὸν κάλεσαν γιὰ τὴν Προεθνική ὁμάδα. Τὸ πρῶτο διεθνὲς μάτς, τὸ ἔκαμε τὸ 1949. Τότε ή Ἑθνική μας κέρδισε τὴν Σουρία μὲ 8—0. Στὰ ἐπόμενα τρία χρόνια πάντοτε ἀρχικά ἔκαλεῖτο γιὰ τὴν Προεθνική, ἀλλὰ στὸ τέλος παρηγκωνίζετο. Ἀνῆκε σὲ μικρὸ σωματεῖο καὶ δὲν εἶχε τὰ μέσα. Τέλος ἀναγνώρισαν τὴν ἀξία του καὶ τὸν χρησιμοποίησαν. Ἦταν τὸ μάτς Ἑλ-

λάδος — Ἱταλίας στὴν Ἀθήνα. Ὁ Μανταλόζης ἀνεδείχθη πραγματικὸς ἥρωας. Σ' αὐτὸν ὠφείλετο τὸ ἱσοπαλο ἀποτέλεσμα (0 — 0). Ἀπέκρουσε τρομερὰ σοῦτ τῶν Ἱταλῶν κυνηγῶν, καὶ στὸ τέλος ἀνάγκασε τὸν σέντερ — φὸρ Μπάτσι νὰ τραβήξῃ τὰ μαλλιά του, γιὰτὶ δὲν μπορούσε νὰ βάλλῃ γκόλ. Ἐκαμε καὶ ἄλλα θαυμάσια παιχνίδια ὁ Μανταλόζης μετὴν Ἑθνικήν. Ἀποτέλεσμα ἦταν νὰ χαρακτηρισθῇ ἀπὸ πολλοὺς ξένους ἀθλητικοὺς παράγοντες, ὡς ἕνας ἀπὸ τοὺς καλύτερους Ἑυρωπαϊοὺς γκολκίπερ.

Ὁ Στάθης Μανταλόζης γεννήθηκε τὸ 1929 στὴν Καλαμάτα. Τὸ 1931 ἐγκαταστάθηκε μετὴν οἰκογενεία του στὸν Πειραιά, σ' ἕνα σπιτάκι στὴν ὁδὸν Π. Ράλλη 8. Ἐβγαλε τὸ Δημοτικὸ, ἔφθασε μέχρι τὴν τετάρτην Γυμνασίου καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐφοίτησε μέχρι τὴν 3ην τάξιν τῆς Σχολῆς Μηχανικῶν ὁ «Ἀρχιμήδης». Παράλληλα μετὴ τις σπουδές του ὁ Μανταλόζης ἄρχισε, νὰ ἐργάζεται. Σήμερα εἶναι τεχνίτης στὴν Ἡλεκτρικὴ Ἑταιρία.

Ἡ ἰδιωτική του ζωὴ εἶναι ἡσυχῇ, ἀπλή, ὅπως ἡσυχος καὶ ἀπλὸς εἶναι καὶ ὁ ἴδιος. Ἀπὸ τὴν 8 τὸ πρωὶ μέχρι τὴν 5 τὸ ἀπόγευμα ἐργάζεται, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἡμέραν ποὺ ἔχει πρόπνοση ή ἀγῶνα, ὅποτε διακόπτει τὸ μεσημέρι. Μετὰ τὴν ἐργασίαν του ἀσχολεῖται μετὴν ἀλληλογραφία του, γιὰτὶ λαβαίνει δεκάδες γράμματα θαυμαστῶν του κάθε μέρα ἀπαντᾷ σὲ ὅλα. Τὸ βραδάκι θὰ περάσῃ μιά — δυὸ ὥρες στὴ Λέσχῃ τοῦ Ἑθνικοῦ καὶ μετὰ πηγαίνει σὲ κανένα κινηματογράφον ή σὲ κανένα κέντρο νὰ διασκεδάσῃ μετὴν παρὰ του.

Αὐτὸς εἶναι ὁ Μανταλόζης, ὁ Ἑλλη ποδοσφαιριστὴς τοῦ ὁποίου μίαν φωτογραφία σὲ καταπληκτικὴ ἐκτίναξη, δημοσιεύθηκε στὴς περισσότερες ἐφημερίδες τοῦ κόσμου.

ΚΑΝΕΙΣ ΑΛΛΟΣ ΕΛΛΗΝ ΤΕΡΜΑΤΟΦΥΛΑΞ ΔΕΝ ΠΗΔΑ ΤΟΣΟ ΨΗΛΑ

ΣΤΗ ΛΕΣΧΗ ΔΙΕΚΔΙΚΕΙ ΤΑ ΠΡΩΤΕΙΑ ΚΑΙ ΣΤΟ ΜΠΙΛΛΙΑΡΔΟ

ΠΟΙΟΣ ΦΙΛΑΘΛΟΣ ΘΑ ΤΟ ΦΑΝΤΑΖΟΤΑΝ; ΕΚΕΙ ΨΗΛΑ ΣΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ, Ο ΤΕΡΜΑΤΟΦΥΛΑΞ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΜΑΔΟΣ ΜΑΝΤΑΛΟΖΗΣ

ΤΗΣ ΧΟΛΛΥ ΡΟΟ

4.

Πάντως ένα πράγμα ήταν βέβαιο: Πριν φύγει, η Έλλεν είχε επιτρέψει στην πανσιόν για να πληρώσει τον λογαριασμό της και να ετοιμάσει τα πράγματά της. —Ποτέ μου δεν είδα κοπέλλα που να έχει τόσα λίγα πράγματα, πρόσθεσε η Φρόου Χόφφερ. Θάλεγε κανείς πώς το περίμενε πώς έβαφε; Έτσι διαστικά μέσα στη νύχτα. Σύμφωνα με τα λόγια της κ. Χόφφερ, όλες οι ετοιμασίες της Έλλεν δεν είχαν κρατήσει περισσότερο από δέκα λεπτά. Με την επίσκεψη αυτή τελείωναν τα στοιχεία που είχε στα χέρια μου. Καί, κατά ένα τρόπο, μου φάνηκε πώς τελείωνε και η δική μου ζωή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 8ον

“Υστερ’ απ’ αυτό δεν μου έμεινε τίποτ’ άλλο να κάνω παρά ν’ ακολουθήσω τη συμβουλή του “Εϊντερ. Περίμενα. Καμιά είδηση απ’ την Έλλεν δεν έρχόταν. Έξακολουθούσα τη δουλειά μου, χωρίς ένθουςισμο καί χωρίς έμπνευση. “Υστερ’ από έξη μήνες, που μου φάνηκαν ατέλειωτοι, πήρα έντολη να γυρίσω στην Έγγλεια. Πριν φύγω όμως έκανα μια τρίτη και τελευταία επίσκεψη στην αμερικανική υπηρεσία της λεωφόρου Ούντερ ντέν “Αιχεν. Ζήτησα να δώ τον κ. “Εϊντερ. “Η γραμματεὺς —μια καινούργια κοπέλλα στη θέση της παλιᾶς που είχα γνωρίσει— μου ἀποκρίθηκε πὼς τ’ ὄνομα της ήταν άγνωστο. Χρειάστηκε να ρωτήσω τέσσερα πρόσωπα και να χάσω σχεδόν μια ώρα ώσπου να με οδηγήσουν, τέλος, στο γραφείο κάποιου κ. Ράσελ. “Ηταν ένα δωμάτιο σε στύλ ροκοκό, που οι τοίχοι καί τα τζάνι του ήταν ζωγραφισμένα με απομιμήσεις έργων του Μποτιτσέλλι. —Σέ τί μπορὼ νὰ σὰς φανῶ χρήσιμος, κύριε Τέρραντ; ρώτησε ὁ κ. Ράσελ. Στην ἀρχὴ μοῦ ἔκανε πολὺ κακὴ ἐντύπωση. “Ηταν ἕνας νεαρός, ἀδύνατος ἄντρας, χλωμός, μικροκαμωμένος. “Όταν ὁμως μοῦ μίλησε, ἄλλαξα γνώμη. Τὸν δρῆκα μὲλλον συμπαθητικό. —“Εχω, ξέρετε, ἀναλάβει τὰ καθήκοντα τοῦ κ. “Εϊντερ, μοῦ εἶπε ὁ κ. Ράσελ. “Ο κ. “Εϊντερ κρατοῦσε λεπτομερεῖς σημειώσεις γιὰ τὸ κάθε ζήτημα κι’ ἐστὶ ἐμὲν καλὰ κατατοπισμένος. Μαντεύω ποιά εἶναι ἡ ὑπόθεσις πὺ σὰς ἔφερε ἐδῶ. “Η υπηρεσία μας σημειώνει με ἱκανοποίηση πὼς τὸν τελευταῖο καιρὸ συμμορφωθήκατε με τὶς ὑποδείξεις μας καὶ κρατήσατε στάση πολὺ διακρι-

τική. Γι’ αυτό, νομίζω πὼς δὲν εἶναι σωστὸ νὰ σὰς ἀφήσωμε σ’ αὐτὴ τὴν ἐκκρεμότητα περισσότερο. Λοιπόν... “Ο κ. Ράσελ κύτταξε τὰ παπούτσια του, ἔπειτα τὸ ταβάνι, ἔπειτα τὰ πόδια μου. “Ηταν φανερό πὼς τὸ εἶχε κιόλας μετανιώσει πὺ εἶχε ἀνοίξει τὸ στόμα του. —Αὐτὸ πὺ ἔχω νὰ σὰς πῶ, κύριε Τέρραντ, συνέχισε διαστικά, εἶναι ὅτι ἡ μὲς Κόντεντ δὲν ἔφτασε ποτέ στη Νέα Έόρκη. —Πὼς εἴπατε; —“Η μὲς Κόντεντ ξεκίνησε, ὅπως ξέρετε, γιὰ τὴν Έμερικὴ πρὶν ἀπὸ ἔξη μῆνες καὶ τρεῖς ἑβδομάδες. Έλλά δὲν ἔφτασε ποτέ στὸν προορισμό της. “Εφυγε ἀπ’ ἐδῶ με τὸ ἀεροπλάνο γιὰ τὸ Λονδίνο κι’ ἐκεῖ πήρε ἕνα φορτηγὸ καράβι πὺ ἐφευγε γιὰ τὴ Νέα Έόρκη. “Η μὲς Κόντεντ ταξίδευε με ψεύτικο ὄνομα. Δὲν εἶχαμε πάρει ἰδιαίτερα μέτρα γιὰ τὴν προστασία της, γιὰτὶ σκεφτήκαμε πὼς ἡ καλύτερη προστασία ήταν νὰ τὴν ἀφήσωμε νὰ περάσει ὅσο τὸ δυνατόν ἀπαράτηρητη. “Όπως θὰ μαντέψατε, κύριε Τέρραντ, ἡ μὲς Κόντεντ ήταν ἕνα πολὺ «σπουδαῖο» πρόσωπο, τὸσο σπουδαῖο πὺ, γιὰ περισσώτερη ἀσφάλεια, θεωρήσαμε πὼς ήταν πὺ σκόπιμο νὰ ταξίδευε με πλοῖο καὶ ὄχι ἀεροπορικῶς, ὅπως ήταν τὸ ἀρχικὸ μας σχέδιο. Σ’ ὅλο τὸ ταξίδι δὲν ἔγινε ἀρχικὸ μας σχέδιο. Σ’ ὅλο τὸ ταξίδι δὲν ἔγινε τίποτε τὸ ἀξιοσημείωτο καὶ τὸ βαπόρι ἔφτασε στη Νέα Έόρκη ἀκριβῶς στὴν ὥρα του. “Όμως ἡ μὲς Κόντεντ δὲν ὄγικε ἀπὸ μέσα. “Η ἀλήθεια εἶναι πὼς, γιὰ νὰ μὴ δημιουργήσωμε θόρυβο γύρω ἀπ’ τὸ αἶμά της, κάναμε τὸ λάθος ν’ ἀφήσωμε πρῶτα ὅλους τοὺς ἐπιβάτες νὰ βγοῦν ἀπ’ τὸ καράβι πρὶν ἀναζητήσωμε τὴν ἴδια. Δὲν ἀποτὸ κλείεται νὰ τὴν ἐβγαλὸν κρυφὰ ἔξω. Έλλά τὸ πιθανώτερο εἶναι πὼς ἡ Έλλεν Κόντεντ ἔπεσε στὴ θάλασσα καὶ πνίγηκε... —“Η πὼς τὴν ἀπῆγαγον ὅταν ἀκόμη τὸ καράβι βρισκόταν στὴν Έγγλεια, εἶπα. “Ο κ. Ράσελ φάνηκε διαστακτικός. —Δὲν ἀποκλείεται, εἶπε τέλος. “Η μὲς Κόντεντ εἶχε πάρει ρητὴ έντολη νὰ περάσει σ’ ὅλη τὴ διαδρομὴ ὅσο τὸ δυνατόν ἀπαράτηρητη. Καί εἶχε συμμορφωθῇ τόσο πιστὰ μ’ αὐτὴ τὴ διαταγὴ, πὺ κανεὶς τὸ πλοῖο δὲν εἶχε προσέξει τὴν παρουσία της... Λυποῦμαι πολὺ, κύριε Τέρραντ, ἄλλά, δυστυχῶς, ἐστὶ ἔχουν τὰ πράγματα. “Εχομε κάθε λόγὸ νὰ πιστεύωμε πὼς ἡ Έλλεν Κόντεντ πνίγηκε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 9ον

Τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωί, πήρα τὸ ἀεροπλάνο γιὰ τὸ Λονδίνο. “Η πρώτη μου δουλειὰ ήταν, ὅταν ἔφτασα ἐκεῖ, νὰ πᾶω στὰ γραφεῖα τῆς ἐφημερίδας μου γιὰ νὰ ὑποβάλω τὴν παραίτησή μου. Τὸ ὄνομα τοῦ Ντήρου, τοῦ ἀρχισυντάκτου, ὅταν τοῦ ἀνακοίνωσα τὴν ἀπόφασή μου, με ἀπογοήτευσε. Δὲν ξέρω κι’ ἐγὼ τί περίμενα. Πὼς θὰ με ἰκέτευε νὰ μὴ τὸν ἐγκαταλείψω, πὼς θὰ πατοῖσε τὶς φωνές; “Ο Ντήρου με κύτταξε ὥρα πολλὴ με τὰ μυαλικά του μάτια χωρὶς νὰ πῇ λέξη. Τέλος, με μὲν φωνὴ παράξενα σοβαρὴ καὶ θαθεῖα, εἶπε: —Κάθησε, Τέρραντ, καὶ πές μου τί ἔγινε στὸ Βερολίνο. “Η ἐρώτησις με δρῆκε ἀπροετοίμαστο. —Λυποῦμαι, ἄλλά δὲν μπορὼ νὰ σὰς πῶ τίποτε, ἀποκρίθηκα. Πρόκειται γιὰ ἕνα ζήτημα καθὰ προσωπικό.

—Πάντως, κάτι ἔγινε στὸ Βερολίνο, ἢ κάνω λάθος; —Ναί, ἀλλὰ ἀφορὰ ἐμένα καί... ἀνθρώπους δικούς μου. Εἶναι κάτι πὺ δὲν ἔχει σχέση οὔτε με τὴν ἐφημερίδα, οὔτε με τὴ δουλειά, οὔτε... —Οὔτε με μένα καί εἶναι ἀδιακρίσια μου νὰ ρωτῶ. Κατάλαβα. Φυσικά, εἰσαι ἐλεύθερος νὰ κάνης ὅ,τι θέλεις, Τέρραντ, κι’ ἂν θέλῃς νὰ φύγης ἀπ’ τὴν ἐφημερίδα, δὲν ἔχω δικαίωμα νὰ σὲ ἀφήσω με τὴ βία. Πάντως εἶσαι ἕνας πολὺ καλὸς δημοσιογράφος κι’ ὡς τώρα ἐργάστηκες με ζήλο. Γι’ αὐτὸ, ἂν ὑπάρχη τρόπος νὰ σὲ βοηθήσω σὲ τίποτε, σ’ ἐκείνο τὸ... προσωπικό σου ζήτημα, νὰ τὸ ξέρῃς πὼς εἶμαι πρόθυμος νὰ κάνω ὅ,τι μπορῶ. Δὲ σὲ ρωτῶ ἀπὸ περιέργεια — πρόσθεσε διαστικά— ἀλλὰ ἂν πρόκειται γιὰ καμμιὰ ἀρρώστεια, γιὰ τίποτε οἰκονομικὲς στενοχώριες, ἀκόμη καὶ γιὰ κανένα αἰσθηματάκι... Σήκωσε τὰ χέρια του ψηλά, ἔκανε ἕνα μορφασμὸ καὶ χαμογέλασε με ἀμνηχανία. «Ναί, ἴσως ὁ Ντήρου μπορεῖ νὰ με βοηθήσει», σκέφτηκα. —Αὐτὸ πὺ μοῦ συμβαίνει εἶναι κάτι περισσώτερο ἀπ’ ὅλα αὐτὰ, εἶπα ἀργά. Εἶμαι βέβαιος πὼς θὰ με πᾶρετε γιὰ τρελλὸ ἂν σὰς πῶ πὼς πρόκειται γιὰ ζήτημα ἐθιθνῶς σημασίας. “Η ἐκφρασις τοῦ Ντήρου δὲν ἄλλαξε πολὺ, ἀλλὰ τὸν γνώριζα ἀρκετὸ καιρὸ γιὰ νὰ καταλάβω πὼς τὰ λόγια μου τοῦ ἔκαναν ἐντύπωση. Ρώτησε ἀπότομα: —Καί εἶσαι ἀκαταμένοος σ’ αὐτὴ τὴν ὑπόθεσι; —“Οχι, ἀποκρίθηκα. “Ενα ἄλλο πρόσωπο... μὲν ἕνα πὺ ἀγαπῶ. —Καὶ ποὺς εἶναι ὁ ρόλος αὐτῆς τῆς κοπέλλας σ’ ὅλα αὐτὰ; —Εργάζεται στὴν αμερικανικὴ ὑπηρεσία ἀντικατασκοπείας. —“Α, καλὰ. Τότε ἴσως μπορέσω νὰ σὲ βοηθήσω. “Εγραψε διαστικά δυὸ λέξεις σ’ ἕνα φύλλο χαρτί καὶ μοῦ τὸ ἔδωσε. —Πῆγαίνε νὰ βρῇς αὐτὸ τὸ πρόσωπο, εἶπε. Μπορεῖ νὰ σοῦ φανῇ χρήσιμο. Διάβασα: “Επιθεωρητῆς Ντάνιελ Τζέλλιφσον Εἰδικὸν Τμήμα Σκότλαντ Γουάρντ. Μόλις μπῆκα στὸ γραφεῖο τοῦ Ντάνιελ Τζέλλιφσον, τὴν ὥρα ἀκριβῶς πὺ μοῦ εἶχε ὀρίσει στὸ τηλέφωνο, κατάλαβα πὼς εἶχα νὰ κάνω με ἄνθρωπο πολυάσχολο. Γι’ αὐτὸ ἀποφάσισα νὰ μπῶ ἄμεσως στὸ θέμα. —Ερχομαι ἐκ μέρους τοῦ Μάριουτ Ντήρου, εἶπα. Θέλω πληροφοριεῖς γιὰ κάποιο πρόσωπο πὺ ἔχει ἐξαφανισθῇ. “Ο Τζέλλιφσον εἶχε τὸν χαρακτηριστικὸ τύπο τὸν ἀνθρώπων τῆς Σκότλαντ Γουάρντ —ψηλός, με πλατειοὺς ὤμους, χωρὶς τίποτε τὸ ἰδιαίτερο στὴν ἐμφάνισι, ἀπαθής. “Η φωνὴ του ήταν δυνατὴ καὶ καλλιερημένη. —Εἴσατε βέβαιος πὼς ἦρθατε στὴ σωστὴ ὑπηρεσία; Μήπως θὰ ἔπρεπε ν’ ἀπευθυνθῆτε στὸ Τμήμα Ένανητήσεως Έξαφανισθέντων; —Πρόκειται γιὰ μὲν ἐξαφάνισι πὺ ἀφορὰ τὴν Έμερικὴ, τὴ Ρωσία καὶ τὴ Γερμανία, εἶπα. —“Οχι, καὶ τὴν Έγγλεια; Μὲ κύτταξε μὲς στὰ μάτια με τὸ ἴδιο πάντοτε ἀτάραχο ὄφος του. —Δὲν ξέρω. Δὲν τὸ νομίζω. Έλλά φαντάζομαι πὼς σὰν σύμμαχοι...

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 10ον

“Ενα ὁλόκληρο χρόνο, ἀμνηώντας τὴν ἀπαγόρευσι τοῦ Τζέλλιφσον, συνέχισα τὶς ἐρευνές μου. Δὲν ἄφησα πόρτα πὺ νὰ μὴν τὴν κτυπήσω, φίλο καὶ γνωστὸ πὺ νὰ μὴν τὸν παρακαλέσω. Μὲ ἱκεσίες, κολακίεσ, ἀπειλές, ἀγωνίστηκα νὰ βρῶ κάποιο δρόμο πὺ θὰ με ὡδηγοῖσε στὰ ἴχνη τῆς Έλλεν. Τίποτε. “Η ψυχὴ μου ἔπαιναστα-

τοῦσε. “Ημουν τρελλὸς ἀπὸ ἀνησυχία, ἀλλὰ δὲ μποροῦσα νὰ κάνω τίποτ’ ἄλλο παρὰ νὰ περιμένω. “Όπως περίμενα τώρα καὶ στὸ Γκάντερ. —Ποῖο εἶναι τὸ πρόσωπο πὺ ἀναζητεῖτε; —“Η μὲς Έλλεν Κόντεντ. Μὲν Έμερικανίδα. Μελος τῆς... Δὲ μ’ ἄφησε νὰ συνεχίσω. —Καὶ τὸ δικὸ σας ἐνδιαφέρον ποῖο εἶναι; —Εδῶ παραμόρφωσα λιγάκι τὴν ἀλήθεια. —“Η μὲς Κόντεντ ήταν... εἶναι ἀρραβωνιαστικία μου, εἶπα. “Ο Τζέλλιφσον με κύτταξε ἀνέκφραστα, σηκώθηκε ἀπ’ τὸ καθισμά του καὶ εἶπε: —Σὰς παρακαλῶ νὰ ξανάρθετε αὔριο, τὴν ἴδια ὥρα. Σὰς εἶναι εὐκολό; —Ναί, ἀλλὰ..., τραύλισα πολὺ στενοχωρημένος. —Έλλά τί; —Πολὺ καλὰ. Θὰ ξανάρθω αὔριο, εἶπα. Τὴν ἄλλη μέρα, τὴν ἴδια ὥρα ἀκριβῶς, ἐμπαινα στὸ γραφεῖο τοῦ Τζέλλιφσον. Κάθησα στὴν ἴδια καρέκλα καὶ ἀντίκρισα τὸ ἴδιο ἀνέκφραστο βλέμμα. Θάλεγε κανεὶς πὼς δὲν εἶχανε μεσολαθήσει εἰκοσιτέσσαρες ὥρες ἀπ’ τὴν προηγούμενη ἐπίσκεψή μου. —Σὰς παρακάλεσα νὰ μοῦ δώσετε μὲν μέρα καιρὸ, γιὰ νὰ μπορέσω νὰ μελετήσω τὸ θέμα σ’ ὅλες του τὶς λεπτομερείες, ἀρχισε ὁ ἐπιθεωρητῆς. Καί, φυσικά, γιὰ νὰ ἐξετάσω ἂν κατ’ ἀρχὴν ὑπῆρχε ἐθέμια γιὰ μᾶς. Δὲν καταλάβαινα τίποτε. Περίμενα. —Σὰς παρακαλῶ νὰ μοῦ πῆτε τώρα τί ἀκριβῶς ξέρετε γιὰ τὴν ἐξαφάνισι τῆς Έλλεν Κόντεντ. Χωρὶς νὰ παραλείψετε τίποτε. Οἱ εἰκοσιτέσσαρες ὥρες πὺ εἶχαν περάσει μοῦ εἶχαν δώσει καιρὸ νὰ ετοιμασθῶ κι’ ἐγὼ. Σὲ λιγώτερο ἀπὸ τρία λεπτά ἐξιστόρησα με κάθε λεπτομερεία ὅλα ὅσα εἶχαν συμβῇ στὸ Βερολίνο. “Όταν τελείωσα, ὁ Τζέλλιφσον εἶπε: —Ναί. Μ’ ἄλλα λόγια δὲν ξέρετε τίποτε περισσώτερο ἀπ’ ὅσα ξέρομαι ἐμεῖς. Δὲν εἶχα σκεφθῇ ὡς τότε τὸ ζήτημα ἀπ’ αὐτὴ τὴ πλευρά. —Ασφαλῶς ὄχι, εἶπα. Θὰ μπορούσε μαλιστα νὰ πῇ κανεὶς -ζυγισα τὰ λόγια μου- πὼς δὲν ξέρω τίποτε ἀπολύτως. Ασφαλῶς οἱ Έμερικανοὶ θὰ ξέρουν περισσώτερο γιὰ τὸ πὼς καὶ γιὰτὶ ἐξαφανίστηκε ἡ Έλλεν. Εἶμένα ὁμως δὲ μ’ ἐνδιαφέρουν αὐτὲς οἱ λεπτομερείες. Μ’ ἐνδιαφέρει μόνον ἡ Έλλεν Κόντεντ. Δὲ προσπαθῶ νὰ ἐξιχνιάσω κανένα μυστήριο. Δὲν ἐξετάζω τὸ ζήτημα οὔτε σὰν πολιτικό, οὔτε σὰν ρεπόρτερ, οὔτε... —Μάλλον ἐγωῖστικό ἐκ μέρους σας αὐτὸ, δὲ νομίζετε, κύριε Τέρραντ; Τὸν κύτταξα μ’ ἀνοιχτὸ τὸ στόμα. —“Όπως καταλαβαίνω, συνέχισε ὁ Τζέλλιφσον, εἴσατε ἀποφασισμένος ν’ ἀνακαλύψετε τὰ ἴχνη μὲς γυναικάς χωρὶς νὰ σκεφθῆτε τὶς συνέπειες πὺ θὰ μπορούσαν νὰ ἔχουν οἱ ἐνέργειές σας γιὰ τὴ ζωὴ ἄλλων ἀνθρώπων. Τὰ εἶχα κυριολεκτικῶς χαμένα. —Ποιὲς συνέπειες; Ποιοὶ εἶναι αὐτοὶ οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι; τραύλισα. Μὲ ἔβαλε νὰ σὰς πῶ ὅλες τὶς λεπτομερείες τῆς γνωριμίας μου με τὴν Έλλεν Κόντεντ μόνον καὶ μόνον γιὰ νὰ δῆτε ἂν ξέρω κάτι περισσώτερο ἀπὸ σὰς; Αὐτὸ εἶναι; Δὲν εἶχατε, λοιπόν, καμμιὰ πρόθεσι νὰ με βοηθήσετε; Δέν... —Οἱ Έμερικανοὶ σὰς παρακάλεσαν ἐπαινελημένως —τὸ εἴπατε μόνος σας— νὰ μὴ ἀνακαυθῆτε σ’ αὐτὴ τὴν ὑπόθεσι. Καὶ σεις— ὅπως καταλαβαίνω πάλι ἀπ’ τὰ λόγια σας— δὲ συμμορφωθήκατε με τὴν παρακλήσή τους. “Ο Τζέλλιφσον σηκώθηκε. —“Ηρθατε ἐδῶ γιὰ νὰ μᾶς ρωτήσετε ἂν ξέρωμε πὺ εἶναι ἡ Έλλεν Κόντεντ, κύριε Τέρραντ. “Η ἀπάντησή μας εἶναι: Δὲν ξέρομε τίποτε. “Εχομε ὁμως κάτι νὰ σὰς πούμε. Οἱ Έμερικανοὶ εἶναι φίλοι μας. Σὰς παρακαλοῦμε νὰ ἀκολουθήσετε τὶς ὑποδείξεις τους. Καί, γιὰ νὰ δώσω περισσώτερο κύρος σ’ αὐτὸ πὺ σὰς λέω, προσθέτω: “Η κυβερνήσις τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος ἀπαιτεῖ ἀπὸ σας νὰ ἐγκαταλείψετε τὶς ἐρευνές σας. “Η συνέντευξις εἶχε τελειώσει.

Εἰκονογράφησις: Χ. Βέλλου

γραφείου τῆς Νέας Έόρκης, εἶπε ὁ νέος ἀποσβολωμένος. “Ηρθα νὰ... Δὲν εἶχα ὀρεξὴ γιὰ ὑποδοχές. “Εκανα νὰ τὸν προσπεράσω λέγοντας: —Ναί, ναί, κύριε Μπαίηλορ. Μπορὼ νὰ σὰς βοηθῶ σὲ τίποτε; Μὲ κύτταξε σαστισμένος. —“Οχι, εἶπε. Μάλλον ἐγὼ ἦρθα ἐδῶ γιὰ νὰ σὰς βοηθῶ. Σὰς ἔφερα λεπτὰ ἀπ’ τὴν ἐφημερίδα γιὰ τὰ ἔξοδά σας. —“Ω, ναί, εὐχαριστῶ.

“Αρπαξα ἀπ’ τὰ χέρια τοῦ Μπαίηλορ τὸν φάκελο πὺ κρατοῦσε καὶ τὸν ἄφησα με τὸ χέρι ἀπλωμένο καὶ τὸ στόμα ἀνοιχτό. Μὲ χίλια βάσανα —γιατὶ ἦταν ἡ πρώτη φορὰ πὺ ἐρχόμουνα στὴν Έμερικὴ καὶ δὲν ἦμουν μνημένος στὰ μυστήρια τὸν τηλεφωνικὸν καταλόγων τοῦ τόπου— κατῶρθωσα νὰ πάρω τὴν πληροφορία πὺ ζητοῦσα. “Η Βασίλισσα Έλισάβετ» εἶχε ἀράξει στὸ λιμάνι στὶς 9.30. Πῆδηξα σ’ ἕνα ταξὶ κι’ ἔδωσα τὸν ἀριθμὸ τῆς ἀποβάθρας. “Εκανε τρομερὴ ζέσιτι καὶ ὁ ἀέρας μὲς στὸ ταξὶ ἦταν ἀποπνικτικός. “Ο σωφὲρ φλυαροῦσε ἀδιάκοπα, ὁ τρομερὸς συνωστισμὸς τὸν ἀνάγκαζε νὰ προχωρῇ πολὺ ἀργὰ καὶ τὰ φῶτα τῆς τροχαίης μᾶς σταματοῦσαν κάθε τόσο. Τὰ νεῦρα μου ἦταν στακισμένα. Στὸ τελωνεῖο τοῦ λιμανιοῦ ἄλλη ἀπογοήτευσι με περίμενε. “Ο ὑπάλληλος, ἕνας συμπαθητικός, ἐξυπνὸς νέος, θυμόταν τ’ ὄνομα τῆς Έλλεν Κόντεντ, γιὰτὶ τοῦ εἶχε κάνει ἐντύπωση. Έλλά ἡ μὲς Κόντεντ ήταν ἀπ’ τοὺς πρώτους ἐπιβάτες πὺ εἶχανε δρῆ ἀπ’ τὸ καράβι καὶ εἶχε περάσει ἀπὸ τὸ τελωνεῖο πρὶν ἀπὸ πολὺ ὥρα. “Ο ἴδιος δὲν ἔξερε νὰ μοῦ πῇ πὺ εἶχε πάει ἡ μὲς Κόντεντ, θυμόταν ὁμως ποίος εἶχε κουβαλήσει τὶς βαλίτσες τῆς. —“Ε, Τζίμμι! φώναξε. “Ο νέγρος ἀχθοφόρος ἦτανε κι’ αὐτὸς πρόθυμος νὰ βοηθήσει. “Ηξερε, εἶπε, τὸν σωφὲρ τοῦ αὐτοκινήτου πὺ εἶχε πάρει ἡ μὲς Κόντεντ. —Πὼς τὸν λένε; ρώτησα. —Τζῶ. —Τὸ ἐπιθετὸ του; —Δὲν ξέρω. Ξέρω ὁμως ποιάς ἐταιρίας εἶναι τὸ ταξὶ του. Εἶναι τῆς Σάνμπημ. “Αν τηλεφωνήσετε ἐκεῖ, θὰ σὰς πουν ποίος ἦταν ὁ σωφὲρ πὺ πήρε ἐπιβάτη ἀπ’ αὐτὴ τὴν ἀποβάθρα στὶς 9.30 σήμερα τὸ πρωί. “Αποφάσισα νὰ ἐγκατασταθῶ πρῶτα σ’ ἕνα ξενοδοχεῖο καὶ νὰ κά-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 48

Pin Kίρμπυ

● **ΕΝΑ ΚΟΡΙΤΣΑΚΙ** παρακολουθεί τη μαμά της που βάζει κρέμα στο πρόσωπο...
— Γιατί βάζεις αυτό το πράγμα, μαμά; την ρωτά.
— Για να γίνω όμορφη, πουλάκι μου, απαντά εκείνη.
'Η μικρή σωπαίνει, αλλά δεν ξεκολλά τα μάτια της. 'Η μαμά της κάνει μασσάζ με την κρέμα και κατόπιν, μ' ένα βαμβάκι, την σκουπίζει καλά. Και η μικρή, με θαυμάτη απογοήτευση:
— Δεν έπιασε όμως, έ;

Η «ΛΥΣΣΑΣΜΕΝΗ ΓΑΤΑ», το τελευταίο έργο του Τεννεσσύ Γουίλιαμς, που πήρε το εφετεινό Βραβείο Πούλιτζερ και το Βραβείο των Κριτικών της Νέας Υόρκης, παίχθηκε κι' εδώ με λαμπρή επιτυχία από τον θίασο Κοτοπούλη. Στη φωτογραφία, ο Δημήτρης Μυράτ και η Βούλα Ζουμπουλάκη σε μία παθητική σκηνή του ωραίου αυτού έργου.

● **ΜΙΑ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΣ** στάρ κάνει αίτηση χορηγήσεως διαβατηρίου:
— Άνυπανδρη; την ρωτούν.
— Έ... καμιά φορά...

● **ΔΥΟ ΟΡΓΑΝΩΤΑΙ** πυγμαχικών αγώνων συζητούν για την ασκηνοθεσία μιας συναντήσεως:
— Λοιπόν, σύμφωνοι! Στον τρίτο γύρο, ο δικός σου δίνει μια γερή αριστερή και ο δικός μου πέφτει για το μέτρημα!
— Όχι, όχι, διαμαρτύρεται ο άλλος. "Άς περιμένουμε μέχρι τον έκτο γύρο. Δεν είπαμε και να κοροϊδiewμε το κοινό!...

● **Η ΧΕΙΡΟΜΑΝΤΙΣ** κουνάει το κεφάλι:
— Με λύπη μου στο λέω, κόρη μου, γρήγορα θα χρεώσης. Ο άντρας σου θα πάει από ξαφνικά!
Και η πελάτισ με αγωνία:
— Εκείνο που μ' ενδιαφέρει είναι: θα άθωωθώ;

● **Ο ΤΖΩΝ ΜΠΑΡΡΥΜΟΡ**, ο οποίος είχε παντρευτεί πάμπολλες φορές, δεν κατάρθανε ποτέ να κρατά λογαριασμό με τις αναριθμητές θαυμαστρίες του.
Μια φορά σ' ένα εστιατόριο, καθώς προχωρούσε να δροί τραπέζι, τον σταμάτησε μία κοπέλλα:
— Γεια σου Τζών! του είπε άκουμπώντας χαϊδευτικά το χέρι της στο μπράτσο του.
Ο Μπαρρυμωρ δεν την αναγνώρισε και, μάλλον ψυχρά, της ανταπάντησε τον χαιρετισμό.
— Μπράβο σου! Έκανε η κοπέλλα έκνευρισμένη. Και όσο σκέπτομαι πώς με ζήτησες και σε γάμο!
— Αλήθεια; ρώτησε αθροημένος ο Μπαρρυμωρ. Και, δεν μου λέτε δεχτήκατε;

● **Η ΜΑΙΡΙΛΥΝ ΜΟΝΡΟΕ** δήλωσε: «Από γράμματα, ξέρω ακριβώς όσα μου χρειάζονται. Με άλλα λόγια, ξέρω να βάζω την υπογραφή μου κάτω από ένα συμβόλαιο».

● **ΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΙ** ρώτησαν έναν από τους Ρώσους αγρότες που είχαν επισκεφθεί τα αμερικανικά αγροκτήματα πώς του φαινόταν η είδησις που είχε δημοσιευθεί στα πρωινά φύλλα για το επικείμενο ταξίδι της Μαίριλιν Μονρόε στη Μόσχα.
— Δεν ξέρω τί να σάς πω! απάντησε ο Ρώσος. Δεν έτυχε να έπισκεφθούμε ακόμη το αγρόκτημά της.

● **ΕΝΑΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ** του προέδρου Λονάντι απέκαλυψε ότι το 1947, ο πρώην δικτάτωρ Περόν μετέφερε στην 'Ελβετία 124.000 χρυσά νομίσματα των 10 δολλαρίων το καθένα.

● **ΤΡΕΛΛΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ**: "Ένας άνθρωπος κατεβαίνει κάποιον δρόμο και περνά εμπρός από το κατώφλι ενός σπιτιού όπου κάθονται, σε άριστες προφανώς σχέσεις, ένα λυκόσκυλο κι' ένα πεκινόα. Πλησιάζοντας άκουει το λυκόσκυλο να λέει ευκρινέστατα: — 'Γραός καιρός σήμερα! Σταματάει κατάπληκτος, γυρίζει πίσω με κομμένη την ανάσπνη και λέει στον άνθρωπο που στεκόταν πλάι στα σκυλιά: — Το λυκόσκυλο μου μίλησε; — Την έπαθες! του απαντά ο άνθρωπος ξεκορδισμένος! "Ηταν το πεκινόα που είναι έγγραστρίμυθο!

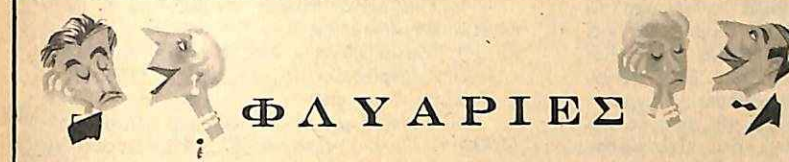
● **Ο ΙΣΠΑΝΟΣ ΣΩΓΡΑΦΟΣ** "Άγγελος, ο οποίος εκθέτει στο Παρίσι μία σειρά έργων του, αμολόγησε: «Ποτέ δεν υπογράφη τους πίνακές μου με όλοκληρο το όνομά μου, γιατί, βλέπετε, με λένε Μιχαήλ...»

● **Ο ΠΑΠΑΣ ΠΙΟΣ Ο ΧΙΛΟΣ** έδεχθη σε μία ομαδική άκρόαση, 1500 αντιπροσώπους της κινηματογραφικής διανομίας, άστρες, σκηνοθέτες, διευθυντές και τεχνικούς. Μεταξύ αυτών ήταν: η Σοφία Λωρέν, ο Βιτόριο Ντέ Σίκα, ο Ξαβιέ Κουγκάτ, βασιλεύς της τζάζ. 'Ο Πάπας ώμילהσε και έδωσε συμβουλές για τις ταινίες του μέλλοντος! Νά ασχολούνται με τις βασικές ανάγκες του πνευματικού ανθρώπου: 'Αλήθεια, καλωσύνη και όμορφιά.

● **ΛΗΣΤΑΙ** άδειασαν το πιο σίγουρο χρηματοκιβώτιο στον κόσμο και έφυγαν με 16.000 λίρες. Κατάφεραν, δηλαδή, να περάσουν από την ζώνη ασφαλείας στην αμερικανική ατομική βάση της Σάντια, στο Νέο Μεξικό και κατόπιν μπήκαν στην Τράπεζα της βάσεως και έσπασαν τα χρηματοκιβώτιά της.

● **Η ΜΑΥΡΗ ΑΛΗΘΕΙΑ**: Οι στατιστικές αποδεικνύουν ότι οι γυναίκες ζούν περισσότερα χρόνια, είναι πιο υγιείς, επιζούν των δυστυχημάτων με λιγότερα δυσάρεστα αποτελέσματα, κολούν δυσκολότερα τις αρρώστιες, είναι καλύτερα προσαρμοσμένες από ανδρική άποψης, αυτοκτονούν λιγότερο συχνά και, τέλος, διασκεδάζουν περισσότερο τη ζωή τους από τους άνδρες!

Έδω κι' Εκεί

... Το νέο ξενοδοχείο της Καστοριάς, το διευθύνει ο ίδιος λαμπρός ξενοδόχος Δαλιάνης, που κρατάει το «Λητώ» της Μυκόνου. «Θα έχωμε τα πάντα εκεί πάνω, καλό φαγητό, κομφορ, ζεστά νερά, μπάρ, γραμμόφωνο, τραγούδια και σάμπες!» Έλεγε πρό ήμερών, «και για τους φιλάθλους κυνήγι και... πατινάζ!». Η 'Ωραίο δώρο. Για τα έβδομήκοντα έννεα του χρόνια, ο μαέστρος Μπρούνο Βάλτερ θα διευθύνει, σε μια επίσημη και συγκινητική εορτή, την Κρατική Όπερα της Βιέννης που ξανανοίγει τις πύλες της για πρώτη φορά μετά τον πόλεμο... Η Μελοδραματική νότα. 'Η 'Ιταλία πάντα κατορθώνει να έχει ένα τουλάχιστον ρομαντικό ληστή που να απασχολή την κοινή γνώμη. 'Ο τελευταίος, ονομάζεται 'Αγγελος Μάκρι, ληστέυει στην Καλαβρία Τράπεζες και καρδιές. Παράξενον σημείον: είναι τόσο ξανθός, ώστε οι έχθροί του λένουν ότι βάφει τα μαλλιά του με όξυνέ!... Η 1.350.000 δολλάρια αποζημίωση, δια κλοπήν σχεδίων, ζητούν 4 Γάλλοι από τον 'Αμερικανό Φρέντερικ Μίλτον ο οποίος κατάρθρωσε, 5 ημέρες μετά την επίδειξι των Παρισινών Συλλόγων, να άποστείλη, εις τα καταστήματα τα όποια διευθύνει, 142 σκίτσα του Κριστιάν Ντιόρ, 91 του Ζάκ Φάτ, 50 του Ζάν Πατου και 29 του Ζάν Λανβέν... όλα κλεμμένα!... Η Στιγμές ειλικρινείας. 'Ο Τζων Σπένσερ Τσάρτσιλ, έτών 50, καλλιτέχνης, άνεψιός του σέρ Ουίνστον, παρουσιάστηκε στην ανάκρισι με κατηγορία την διατάραξι της νυκτερινής ησυχίας λόγω μέθης. 'Ο Τσάρτσιλ, δοηθούμενος και από την σύζυγόν του, Κάθλιν, φαίνεται ότι εξύπνησε μια δόκληρη γειτονιά μιμούμενος σκυλιά που γαύγιζαν και ούρλιαζαν. «Αυτό είναι μεγάλη άδικία», είπε εις το δικαστήριο. «Δεν ούρλιαζα, τραγουδούσα την όπερα Φιντέλιο, αλλά είμαι φάλτσος»... Η Θυμιάστε τον γόητα τεχνίστα φόν Κράμμ; Πρόκειται να γίνη ο έκτος σύζυγος της Μπάρμπαρα Χάττον, της ταλαιπωρημένης αυτής πολυεκατομμυριούχου. Οι πέντε πρώτοι, δι' όσους ένδιαφέρονται: 'Ο Γεωργιανός Πρίγκιψ 'Αλέξης Μντιβάνι, ο Δανός Κόμης Κούρτ φόν Ρεβεντλάου, ο στάρ Κάρυ Γκράντ, ο Λιθουανός Πρίγκιψ 'Ιγκόρ Τρουμπετσκόε, ο Δομινικανός διεθνής γόης Πορφίριο Ρουμπιρόζα. 'Ο έκτος, πρωταθλητής του τέννις επί δεκαετηρίδας, είναι εξ' όσου γοητευτικός με τους πρώτους πέντε, αλλά δεν μοιάζει να πρόκειται, ούτε αυτός, να εξασφαλίση την εύτυχία της Μπάρμπαρα... Η Λαμπρά ιδέα: Διάβασα στο «Νταίλη Μαίηλ» του Λονδίνου: 'Ο κ. Πέτρος Στεφάνου, έτών 22, ένυμφεύθη την Δίδα Χριστιάν Δημητρίου εις την 'Ελληνικήν 'Ορθόδοξον 'Εκκλησίαν. 'Επηκολούθησε δεξίωσις κατά την όποιαν οι προσκεκλημένοι εκάρφωσαν χαρτονομίσματα εις τα ένδύματα των νεονύμφων. «Πρόκειται για ένα παλαιό ελληνικόν έθιμον—έθγγει άθθα ή έφημερίς—και, σύμφωνα με την παράδοσιν, τα χρήματα που συλλέγονται κατ' αυτόν τον τρόπον είναι δια τα έξοδα, κατά τόν μήνα του μέλιτος, των νεονύμφων...» 'Απορία: Τί άραγε να ήταν, ρωτούσαν οι περίεργοι που είχαν διαβάσει το «μενού» του γεύματος, που προσέφερε ή πορτογαλική Πρεσβεία, κατά την τελευταία έπίσκεψι του Προέδρου Στρατηγού Λοτζέ εις τόν Λονδίνο, το φαγητό που άνομάζετο «Βολίνχας ντέ Μπακαλχάου»;... Για τόν Βολίνχας δεν λέμε τίποτε... 'Αλλά τόν Μπακαλχάου, και με έπίσημα ρούχα πάλι μπακαλιάρως μοιάζει...

(Intercontinentale)
Η ΙΝΓΚΡΙΝΤ ΜΠΕΡΓΚΜΑΝ άποχωρίσθηκε (προσωρινά;) τόν άντρα της και σκηνοθέτη της Ρομπέρτο Ροσσελίνι και πήγε στο Παρίσι, όπου θα πρωταγωνιστήση στην ταινία του Ζάν Ρενουάρ «Τό Κόκκινο Γαρόφαλλο». 'Ο Γάλλος σκηνοθέτης ύποδέχθηκε τη στάρ και τά παιδιά της στο σταθμό.

ΟΡΙΣΜΟΙ:

Τουρίστες: "Άνθρωποι που ταξιδεύουν χιλιάδες χιλιόμετρα για να δγάλουν τη φωτογραφία τους δρθιοι πλάι στο αυτοκίνητό τους!

Έργενης: "Άνθρωπος που, για να παντρευτή, περιμένει να δρñ την γυναίκα που θα τον άγαπήση, όσο άγαπά ό ίδιος τόν εαυτό του.

Pin Kίρμπυ

αν δεν ήξερα πώς ταξιδεύει τώρα, θα σ' έσπευ-
να σ' αυτόν μαζί με τις καλύτερες ευχές μου.
'Ο σέρ Χένρυ και η 'Εμμα ήταν μόνοι. Για
μία φορά, το σπίτι ήταν χωρίς καλεσμένους κι'
ο σέρ Χένρυ είχε διατάξει την 'Εμμα να παίξει
χαρτιά μαζί του. Συχνά, όταν δεν είχε άλλη συν-
τροφία, την έβαζε να παίξει χαρτιά, δίνοντάς
της λεπτά (ή μόνη περίπτωση που της έδινε χρή-
ματα στο χέρι), σχεδόν όμως πάντα της τα
κέρδιζε.

—Τώρα ή σ' ένα μήνα; Αυτό μου μένει ν'
άποφασίσω, είπε ο σέρ Χένρυ, σκεπτικός.

Η 'Εμμα σήκωσε το κεφάλι θυμωμένα. Τον
παλιάνθρωπο! 'Επαιξε μαζί της σαν τη γάτα με
το ποντίκι. 'Αν ήτανε στο χέρι της, θάφευγε ά-
μέσως. 'Ελα όμως που δε μπορούσε, γιατί ο
Γκρεβίλ —έτσι πάντως είχε ακούσει— έλειπε
ταξίδι, στο Κένταλ, μαζί με τον Τζώρτζ Ρόμνεϋ.
Ξάφνου είχε μία φαινή ιδέα. 'Εμμεσα κατά απ'
τη φύση της και βρήκε μέσ' στην τσέπη του
μεσοφοριού της την γκινέα του Ούιλλετ—Παίην.

—Νά σου πω εγώ τί θα κάνουμε, Φέδερ. Θα
παίξουμε κορώνα-γράμματα για να δούμε αν
θα φύγω άμέσως ή θα μείνω.

—Συμφωνώ, είπε ο σέρ Χένρυ κι' άπλωσε
το χέρι να πάρη ένα άπ' τα νομίσματα που ήταν
σκορπισμένα πάνω στο τραπέζι.

—'Όχι, θα παίξουμε με την γκινέα του Ού-
ιλλετ-Παίην, είπε η 'Εμμα. Μπορεί να μου φέ-
ρη τύχη.

Κρατούσε την γκινέα που είχε χαραγμένη την
εικόνα του βασιλιά και στίς δυό όψεις και περι-
μενε.

—'Αν είναι γράμματα θα φύγης άμέσως, εί-
πε ο σέρ Χένρυ.

Η 'Εμμα έριξε ψηλά την γκινέα. Μόλις το
νομίσμα έπεσε χάμα, ο σέρ Χένρυ πρόλαβε την
'Εμμα και τ' άρπαξε.

—Νά πής όμως την αλήθεια! είπε αυστηρά
η 'Εμμα.

—Κορώνα, που να πάρη ή όργή! μουρμού-
ρισε ο σέρ Χένρυ.

—Ευχαριστώ πολύ, τον κορόιδεψε η 'Εμμα.
Δώσε μου τώρα πίσω την γκινέα μου. Είναι το
μόνο ένδυμο που έχω άπ' τον πλοίαρχο.

Μά ο σέρ Χένρυ την είχε γυρίσει μέσ' στην
παλάμη του άπ' την άλλη μεριά και την κύττα-
ζε αποδλακωμένος.

—Με γέλασες, κατεργάρα!

—Μπορεί να είμαι κατεργάρα, αλλά δεν εί-
μαι χειρότερη άπ' τον Ούιλλετ—Παίην. Σπου-
δαίους φίλους, μά την αλήθεια, έχεις, Φέδερ.

'Ο σέρ Χένρυ σήκωσε το χέρι του να την χτυ-
πήση, δεν την πέτυχε όμως κι' έπεσε χάμα, πα-
ρασύροντάς την μαζί του.

—Πρόσεχε, του είπε η 'Εμμα σαρκαστικά, θα
σπάσης πάλι το κεφάλι σου, παλιομεθύσασκα!

Σηκώθηκε στα πόδια της, έκλεινος όμως ά-
πλωσε το χέρι του, την άρπαξε άπ' τον αστρά-
γαλο και την ξανάριξε κάτω. Σύρθηκε κοντά της
με τα γόνατα και τα χέρια και της έδωσε δυο
γερούς μπάτσους, πρώτα στο ένα μάγουλο, έ-
πειτα στ' άλλο, κόβοντάς της την αναπνοή.

—Παλιοκόριτσο! ξεφάνισε.

Μά ένα λεπτό αργότερα ο θυμός του έπεσε.
Στραβοκύτταξε την 'Εμμα.

—'Όστε έτσι, έ; Είπες ψέματα εκείνη
την πρώτη νύκτα, άφού ή γκινέα έχει κορώνα κι'
άπ' τις δυο μεριές. Τώρα καταλαβαίνω γιατί ο
Ούιλλετ—Παίην σε κύτταξε τόσο παράξενα.

Γέλασε και πρόσθεσε:

—Είναι τώρα κάπως άργα για να κολα-
κευθώ με την ψευτιά σου.

Η 'Εμμα τραβήχτηκε με κόπο άπό νοντά
του.

—Κουτή που ήμουνά να πω ψέματα!

Τά κέφια του σέρ Χένρυ άλλαξαν ξανά.
Σηκώθηκε με δυσκολία στα πόδια του, πλησί-
ασε τρικλίζοντας το τραπέζι και ξαναγέμισε
το ποτήρι του. Τ' άδειασε μονορούμι κι' έριξε
ένα παγερό βλέμμα στην 'Εμμα.

—Φεύγω αύριο το πρωί για το Λονδίνο.
'Αν σέ βρώ εδώ όταν θα γυρίσω, μετά μία έ-
βδομάδα, τόσο το χειρότερο για σένα.

Σωριάστηκε σε μία καρέκλα κι' έγειρε το
κορμί του πάνω στο τραπέζι. Σίγουρη πώς για
λίγο θα έμενε άνερόκλητη, η 'Εμμα πήρε ένα
λυχνάρι κι' έτρεξε στη βιβλιοθήκη. 'Εκει βρήκε
πέννα, χαρτί και μελάνη και κάθισε να γράψη
στον Τσαρλς Γκρεβίλ. Του είχε πη πως θα τα
κατάφερνε στο γράψιμο, αλλά δεν είχε κατα-
πιαστή ποτέ στη ζωή της μ' ένα όλόκληρο γράμ-
μα. Κάνοντας μία μεγάλη προσπάθεια, με τα
χείλη σουφρωμένα, τα μάτια μισόκλειστα, άρ-
χισε το δύσκολο έργο της με πολλές άμφιβο-
λίες για το αποτέλεσμα.

'Υστερ' άπό πολλά, έγραψε την πρώτη
γραμμή:

«'Ο σέρ Χένρι μου ήθε να φύγω».
Σκάλωσε σ' αυτό το σημείο αρκετά λεπτά
κι' άπελπίστηκε. 'Ας ήταν να μπορούσε ή μη-
τέρα της να την βοηθήσει! Μά ή κ. Κάντογκ-
καν, που έβαζε πάντα άντί για ύπογραφή ένα
σταυρό, ήξερε πολύ λιγότερα για το πως γρά-
φει κανείς ένα γράμμα. Η 'Εμμα έκανε άκόμη
μία προσπάθεια και, ύστερ' άπό μισή ώρα, δι-
απίστωσε με ικανοποίηση πως είχε γράψει άρ-
κετές γραμμές. Σκυδόνισε μπροστά, τόσο που
ή μύτη της άγγιζε την πέννα, συνέχισε με κόπο
το έργο της, βάζοντας τα δυνατά της για να
έξιστορήσει τί είχε γίνει, χωρίς όμως ν' άναφέρει
την αίτία του καυγά. 'Αν ο Γκρεβίλ έπαιρνε το
γράμμα της εγκαίρως, θα την καλούσε ίσως να
πάη άν τον βρή στο Λονδίνο. Η κατάσταση της
θα φαίνονταν τότε πολύ καθαρά, αλλά, είτε του ά-
ρεσε το Γκρεβίλ, είτε όχι, θα ήταν πια πολύ άρ-
γά για ν' αλλάξη γνώμη. Τέλος, άναστενάζοντας
με άνακούφιση, η 'Εμμα έγραψε την τελευταία
γραμμή:

«'Ο, Γκρεβίλ, τί θ' άπογίνω;»

Τόσο συγκινημένη ήταν άπ' αυτό που είχε
γράψει, ώστε δάκρυα κυλούσαν στα μάγουλά της.
'Ο Γκρεβίλ ήταν καλός κι' ευγενικός. Θα τί βο-
ηθούσε, ά, άσφαλώς θα τί βοηθούσε! Και τότε...
τότε εκείνη δά τον αγαπούσε με άφοσίωση σ' ό-
λη της τη ζωή.

—'Εμμα! 'Εμμα, που είσαι;
'Ηταν ή κ. Κάντογκαν που έτρεχε στο διά-
δρομο, πολύ παραγμένη, άν έκρινε κανείς άπ' τη
φωνή της. 'Ενα λεπτό αργότερα, έμπαινε στο δω-
μάτιο, λαχανιασμένη άπ' το τρέξιμο.

—'Εμμα, ήρθε ο κ. Γκρεβίλ!

Η 'Εμμα πετάχτηκε άπ' τη θέση της.
—'Αδύνατο! Πότε πρόλαβε;
Είχε κατορθώσει να στείλη το γράμμα της μό-
λις το πρωί, όταν ο σέρ Χένρυ, πιστός στο λόγο
του, έφυγε για το Λονδίνο, λέγοντάς της πρίν
ξεκινήσει:

«Μην ξεχνάς! Δέ θέλω να σέ ξαναδώ».

—Σου λέω πως είναι ο κ. Γκρεβίλ, ξανάπε
ή κ. Κάντογκαν.

—Θά κατέδω να τον δώ, μητέρα, είπε η 'Εμ-
μα.

Βρήκε τον κ. Γκρεβίλ στο χώλ, έναν Γκρεβίλ
κάπως άνήσυχος, αλλά με ύφος πολύ άποφασί-
στικό.

—Συνάντησα τον σέρ Χένρυ στο δρόμο, της
είπε. Γύρισα άπό το Κένταλ χτές τη νύκτα και
πηγαίνω τώρα στο Πόρτσμουθ. 'Ο σέρ Χένρυ μου
είπε... μου έλεπε...

'Αφησε τη φράση στη μέση, μη ξέροντας πώς
να τη συνεχίση.

—Πώς μ' έδιωξε;
—Μμμ... ναί.

—Και σου είπε γιατί;
—Ναί, 'Εμμα.

—'Αν 'Εμμα τον κύτταξε περίλυπη.

—Δεν είναι δά και κάτι που κρύβεται. 'Αν
με κυττάξης καλά, θα το δής κι' εσύ.

'Ο Γκρεβίλ χαμήλωσε τα μάτια. 'Ενα λεπτό
αργότερα είπε:

—Σέ παρακαλώ, μην κλαίς, 'Εμμα.

Η 'Εμμα δεν είχε καμμία πρόθεση να κλά-
ψη, αλλά, πολύ ξύσινα, πήρε μονομιάς ύφος θλιμ-
μένο. Σταύρωσε τα χέρια πάνω στο στήθος της,
ζάρωσε τους ώμους, έγινε ή ευσάρκωση της πιό
μαύρης άπελπίστας.

—'Ω, καημένο παιδί! άναφώνησε ο Γκρεβίλ,
θαθεία συγκινημένος.

Η 'Εμμα έδγαλε ένα μονάχα λυγμό.

—Δεν παραπονιέμαι, Γκρεβίλ. 'Όλο το φταί-
ξιμο είναι δικό μου.

—Τό φταιξιμο είναι του σέρ Χένρυ και του
Ούίλλετ-Παίην, είπε ο Γκρεβίλ άγανακτισμέ-
νος.

—'Ημουνά ένα πλάσμα άδύνατο και παρα-
σύρθηκε εύκολα, άναστενάξε ή 'Εμμα.

—Ποτέ σου δεν είπες μεγαλύτερη αλήθεια,
κ.ρη μου.

'Ηταν ή κ. Κάντογκαν, που είχε έρθε κοντά
τους χωρίς να την προσέξουν.

—Τό ζήτημα είναι τί θα κάνουμε τώρα, πρόσ-
θεσε.

—Πολύ σωστά, συμφώνησε ο Γκρεβίλ.

Τό ύφος του ήταν λιγάκι διστακτικό. 'Ερ-
ριχνε κάθε τόσο ένα βλέμμα στην 'Εμμα και ξα-
ναγύριζε άμέσως αλλού τα μάτια.

—Θάθελα να σάς ρωτήσω... δέ μου λέτε...
ύποθέτω πως ο σέρ Χένρυ θα φρόντισε να σάς
έξασφαλίσω κάπως.

—Δεν μάς έδωσε πεντάρα τσακιστή! δήλωσε
ή κ. Κάντογκαν.

—Αίσχος, αίσχος! είπε ο Γκρεβίλ, εξακολου-
θούσε όμως να είναι διστακτικός. 'Εγώ, φυσικά,
θάθελα... είμαι πρόθυμος να σάς βοηθήσω όσο
μπορώ.

Η 'Εμμα σκέφτηκε έξαφνα πως κατάλαβε τί
ήταν αυτό που τον άπασχολούσε. 'Αν την έπαιρ-
νε μαζί του στο Λονδίνο, ή παρουσία της, στην
τωρινή της κατάσταση, θα τον έφερνε σε δύσκολη
θέση. 'Οδώνει την έντύπωση πως έπαιρνε ά-
πάνω του τη μομφή. Κάτι άκόμη περισσότερο —
πως αυτός ήταν ο υπεύθυνος. Τόν λυπόταν κατά-
καρδα που τόν έβλεπε άναποφάσιστο και συλλο-
γίστηκε: «Τόν καημένο τόν Γκρεβίλ!» Τόν έβλεπε
σαν ένα χαμίνι που λαχταράει να κλέψη ένα κου-
λουρί άπ' το φούρνο, αλλά φοβάται μην πιαστή.

'Ο Γκρεβίλ άπευθυνόταν τώρα στην κ. Κάν-
τογκαν.

—'Εσείς τί λογαριάζατε να κάνετε;

—'Αν είχα τον τρόπο, άποκρίθηκε ή κ. Κάν-
τογκαν, θα την πήγαινα στο χωριό, στο σπίτι
της μάνας μου στο Χόουαρντεν, αλλά δεν έχου-
με λεπτά για το ταξίδι.

Η 'Εμμα είδε το πρόσωπο του Γκρεβίλ να
φωτίζεται.

—'Εχω μερικά χρήματα επάνω μου. 'Αρκετά
γι' αυτό το σκοπό, είμαι βέβαιος.

—'Εδγαλε το πουγύρι του, τ' άνοιξε και κύτ-
ταξε μέσα με μεγάλη προσοχή. Μέτρησε το πε-
ριεχόμενο του, όχι μιά, αλλά δυο φορές, πήρε
την άπόφασή του κι' έδωσε στην κ. Κάντογκαν
άρκετά νομίσματα.

—Πάρτε αυτά εδώ. Νομίζω πως είναι προτι-
μότερο να κρατάτε εσείς τα λεπτά. Τό καλύτερο
που μπορείτε να κάνετε είναι να πάτε στο Χό-
ουαρντεν, άν και έπειτα...

Πάλι φαινόταν άναποφάσιστος.

—'Επειτα; έπέμεινε να μάθη ή 'Εμμα.

—Θέλω να μου γράψετε.

Η 'Εμμα του μισογύρισε την πλάτη.

—Καταλαβαίνω πολύ καλά πως μια γυναίκα
στην κατάσταση που βρίσκομαι τώρα εγώ, δεν
είναι θέμα ευχάριστο. 'Αντίο, Γκρεβίλ, και εύ-
χαριστώ πάρα πολύ.

'Ο Γκρεβίλ ζάρωσε τα φρύδια.

—'Όχι, είπε μελετώντας με μεμβρίθεια τα λό-
για της 'Εμμας, δέ συμφωνώ. 'Από μία άποψη,
είσαι τώρα πιό άμορφη άπό πρίν. Η λύπη, ή
καρτερία και, πίσω άπ' αυτά τα δυο, ή έλπίδα
και τό θάρρος...

'Ικανοποιημένος με την άνάλυσή του, χαμο-
γέλασε και πρόσθεσε θριαμβευτικά:

—'Αν ο Ρόμνεϋ σ' έβλεπε τώρα, θάθελε να
σε ζωγραφίσω και — μά το Θεό, ναί — θα ώ-
νόμαζε τόν πίνακά του «Γένεσις».

Κι' επάνω σ' αυτό, έκανε μεταβολή κι' έφυγε
διστακτικά.

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ'ΑΣΤΡΑ

Για την εβδομάδα 21 — 27 Νοεμβρίου

ΚΡΙΟΣ.— Για δους γεννήθηκαν άπό 21 Μαρτίου-20 'Απριλίου:
Κάποια άπροσδόκητος έπίσκεψις θα αλλάξει τα σχέδιά σας. Πρέπει
να άναπαυθήτε, διότι έχετε πολύ κουρασθή πνευματικά και σωματι-
κάς. Εύνοική ήμέρα Κυριακή, άριθ. 9 και 3.

ΤΑΥΡΟΣ.— Για δους γεννήθηκαν άπό 21 'Απριλίου-20 Μαΐου:
'Εντοπίσατε την προσοχή σας στα οικογενειακά ζητήματα. Καλοί φί-
λοι θα σάς βοηθήσουν στην έπίλυση διαφόρων προβλημάτων σας. Μη
άμελήτε την υγεία σας. Εύνοική ήμέρα Δευτέρα, άριθ. 4 και 27.

ΔΙΔΥΜΟΙ.— Για δους γεννήθηκαν άπό 21 Μαΐου-21 'Ιουνίου:
Σκεφθήτε προσεκτικά το μέλλον σας. 'Όλα είναι δυνατά όταν υπάρ-
χη θέλησις. Χρειάζεστε όμως ψυχαγωγία και άνάπαυσι. Εύνοική ήμέρα
Τρίτη, άριθ. 8 και 45.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ.— Για δους γεννήθηκαν άπό 22 'Ιουνίου-22 'Ιουλίου:
'Η καινούργια έβδομάς θα σας χάριση μία μεγάλη έπιτυχία στον
επαγγελματικό σας τομέα. Μία νέα αισθηματική γνωριμία θα δώσει
ένδιαφέρον στην ζωή σας. Εύνοική ήμέρα Τετάρτη, άριθ. 6.

ΛΕΩΝ.— Για δους γεννήθηκαν άπό 23 'Ιουλίου-22 Αύγουστου:
Προσπαθήσετε να εφαρμόσετε καινούργιες ιδέες, διότι κινδυνεύει ή έρ-
γασία σας. Η ψυχραιμία και τό θάρρος είναι οι καλύτεροι σύμβου-
λοι. Τα αισθηματικά εύνοούνται. Εύνοική ήμέρα Πέμπτη, άρ. 3 και 67.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ.—Για δους γεννήθηκαν άπό 23 Αύγ.-22 Σεπτεμβρίου:
Μικρές δυσκολίες στην άρχή της έβδομάδος. Μη παρασυρθετε άπό τις
λεπτομέρειες. Πρέπει ν' άποφασίσετε μόνος για το μέλλον σας. Εύ-
νοϊκά ήμέραι Τρίτη και Παρασκευή, άριθ. 5.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ.— Για δους γεννήθηκαν άπό 23 Σεπτ.-22 'Οκτωβρίου:
'Επιτυχία σε όλες σας τις προσπάθειες. Θα πάρετε μεγάλη χαρά ά-
πό μία έπιστολή, που δεν την έπεριμένατε. 'Αλλαγή στην αισθηματι-
κή σας ζωή. Εύνοική ήμέρα Τετάρτη, άριθ. 6 και 8.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ.— Για δους γεννήθηκαν άπό 23 'Οκτ.-22 Νοεμβρίου:
Κάποιο ηλικιωμένο πρόσωπο που περιβάλλοντάς σας θα σάς δώσει
μεγάλη χαρά. Προσοχή στην εργασία σας. Προσπαθούν να σάς κάμουν
κακό. Εύνοική ήμέρα Σάββατο, άριθ. 9.

ΤΟΞΟΤΗΣ.— Για δους γεννήθηκαν άπό 23 Νοεμ.-21 Δεκεμβρίου:
Μή έκπλαγήςτε άπό τα νέα που θ' ακούσετε. Πρέπει να χειρισθήτε
με διπλωματικότητα όλες τις δυσκολίες που θα συναντήσετε. 'Εχετε
καλούς φίλους. Εύνοική ήμέρα Δευτέρα, άριθ. 10.

ΑΙΓΟΚΕΡΑΣ.—Για δους γεννήθηκαν άπό 22 Δεκ.-19 'Ιανουαρίου:
Μία πρόσκλησις θα σας δώσει την ευκαιρία να γνωρίσετε χρήσιμους
άνθρώπους. Κάνετε μία προσπάθεια και σύντομα θα έχετε έκπληκτικά
άποτελέσματα. Ξεκουραστήτε. Εύνοική ήμέρα Κυριακή, άριθ. 7 και 5.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ.— Για δους γεννήθηκαν άπό 20 'Ιαν.-18 Φεβρουαρίου:
Ευχάριστες οικογενειακές αλλαγές.. Η συναισθηματική σας άδυνα-
μία πραινεί όριστική μορφή. Μία καινούργια γνωριμία, θα γίνει ή
αίτία ενός καινούργιου ρομάντσου. Εύνοική ήμέρα Τρίτη, άριθ. 2.

ΙΧΘΥΕΣ.— Για δους γεννήθηκαν άπό 19 Φεβρ.-20 Μαρτίου:
Δυσχερείες που θα καταλήξουν αργότερα σε έπιτυχή έκβασι των ύπο-
θέσεών σας. Παρασυρθετε πολύ εύκολα άπό την ρομαντική σας διά-
θεσι. Η ζωή θέλει ψυχραιμία. Εύνοική ήμέρα Παρασκευή, άριθ. 6.

ΠΟΙΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ;

Τό δεύτερο σκίτσο διαφέρει σε 12 σημεία άπό τό πρώτο. Μπορείτε
να τα βρήτε;

ΖΙΓΚ-ΖΑΓΚ

'Ο σκοπός του ενδιαφέροντος και
διασκεδαστικού αυτού άτομικού, αλλά
και όμαδικού παιχνιδιού, είναι να έ-
πιτύχη κανείς όσο τό δυνατόν μεγαλύ-
τερη βαθμολογία στο σχηματισμό λέ-
ξεων.

'Αρχίστε λοιπόν άπό όποιον ήθελε-
τε γραμμή θέλετε και προχωρήστε ά-
πό τό τετράγωνο αυτό σε όποιοδήποτε
γειτονικό πάντοτε, τετράγωνο, όριζον-
τίως, καθεώς ή διαγωνίως, προσπα-
θώντας να διαβάσετε την μεγαλύτερη
λέξι που μπορείτε να βρήτε.

Σημειώστε, τώρα τη λέξι που
βρήκατε και ορίστε στα τετράγωνα
τα γράμματα που μεταχειρησθήκατε.

Ψάξτε τώρα για μίαν άλλη λέξι
και συνεχίστε, έως ότου δεν μπορείτε
να βρήτε άλλες.

Α	Ι	Ο	Σ	Ι	Ν
Γ	Κ	Κ	Λ	Λ	Ο
Α	Ο	Ρ	Ι	Γ	Α
Σ	Τ	Ε	Σ	Α	Ο
Λ	Ο	Η	Σ	Ο	Λ
Α	Σ	Β	Α	Ρ	Π

Για κάθε λέξι των 8 γραμμάτων
μετρήσετε 13 βαθμούς.

Για κάθε λέξι των 9 γραμμάτων
μετρήσετε 15 βαθμούς.

Για κάθε λέξι των 10 γραμμάτων
μετρήσετε 17 βαθμούς.

Και ούτω καθ' έξής, προσθέτον-
τας δύο πάντοτε βαθμούς για κάθε
πρόσθετο γράμμα.

Προσθέστε τώρα τό σύνολο των
βαθμών που μπορέσατε να πετύχετε.

Βαθμοί άπό 1-29 βαθμολογούν-
ται με «ΜΕΤΡ' Α».

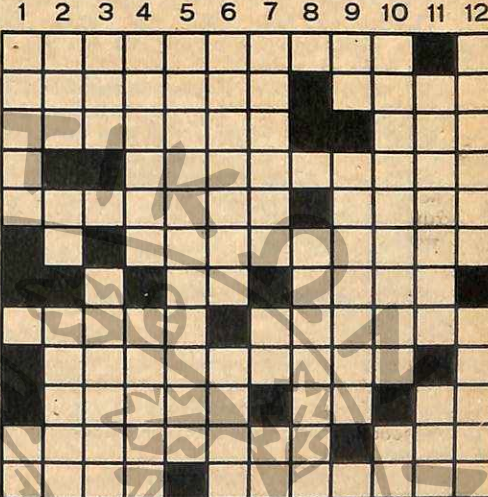
Βαθμοί άπό 30-35 βαθμολογούν-
ται με «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ».

Βαθμοί άπό 36-40 βαθμολογούν-
ται με «ΚΑΛΑ».

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

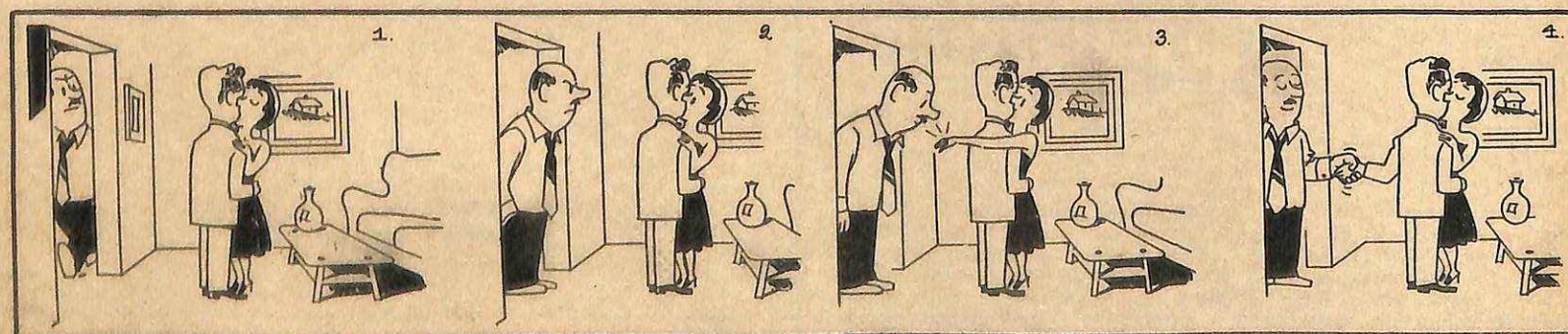
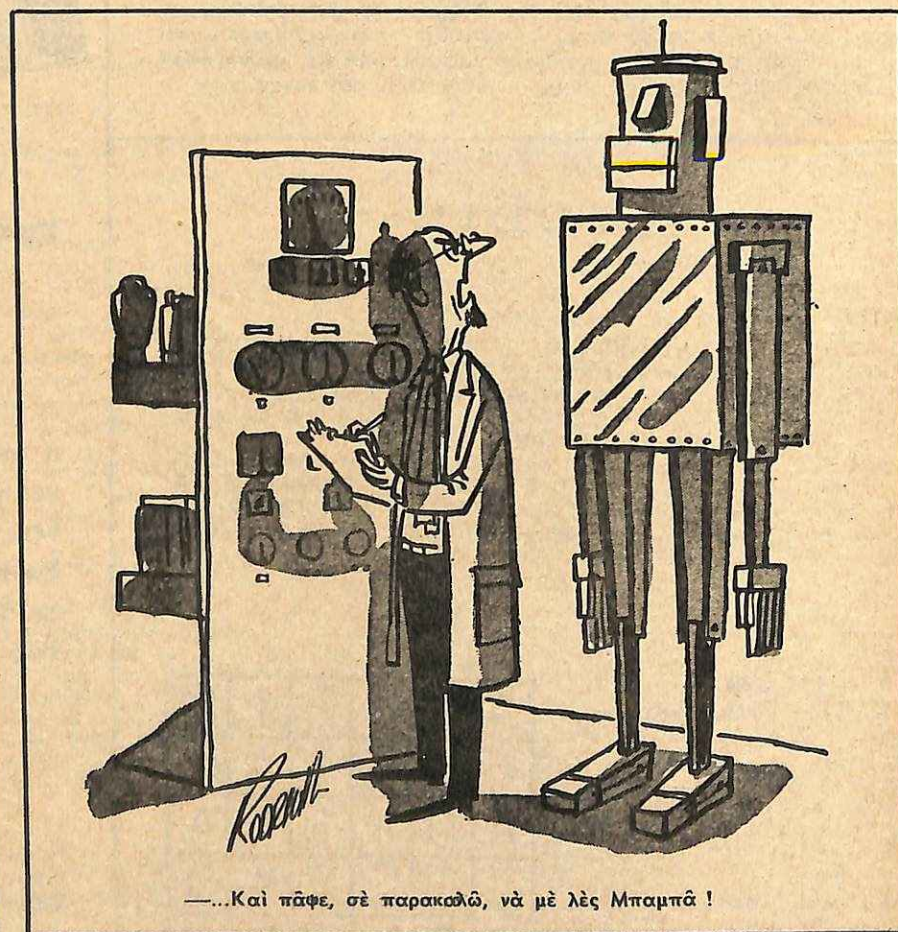
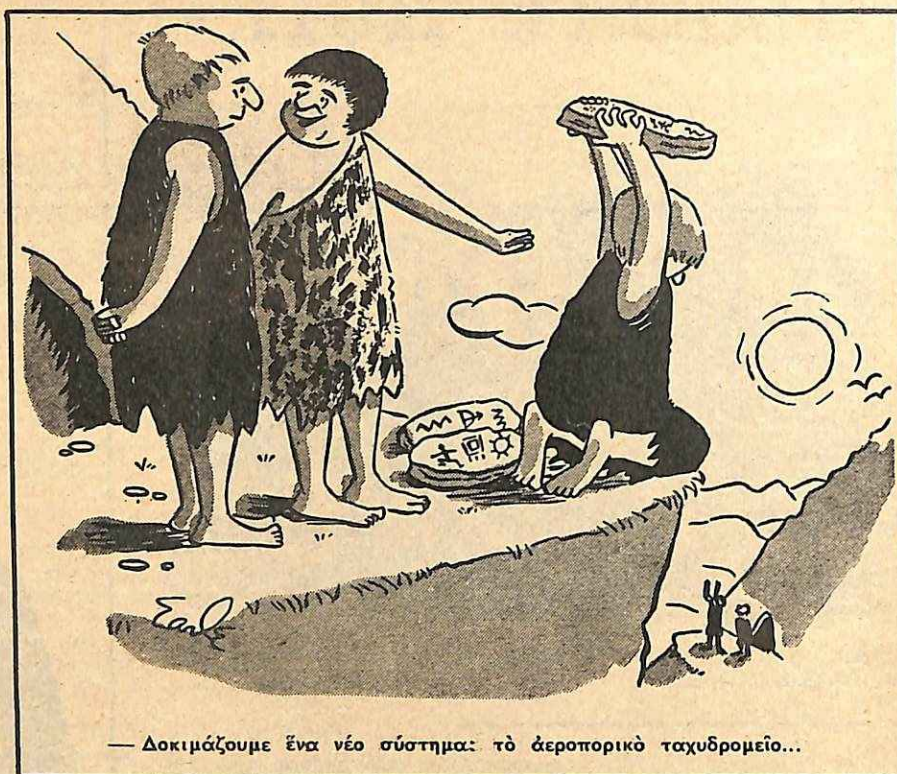
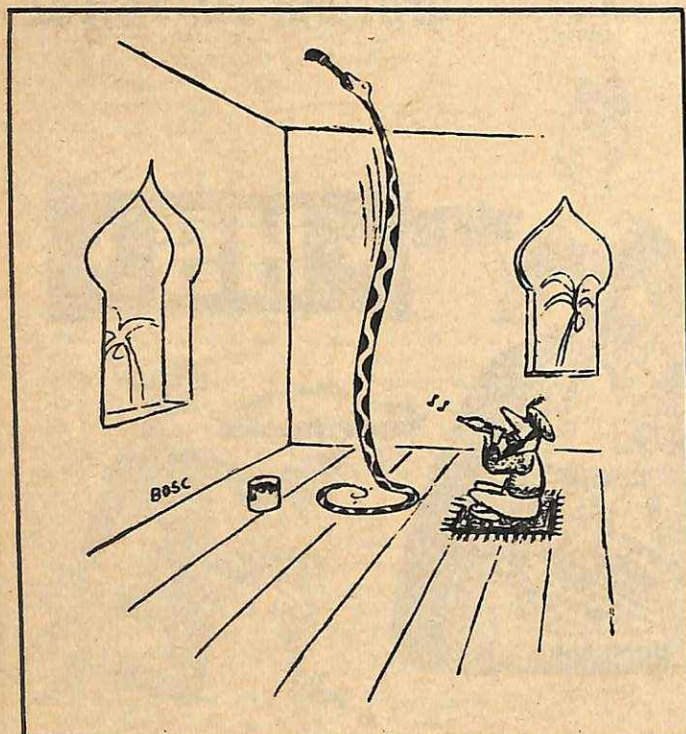
ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ :

- Οι άνήκοντες ή άνα-
φερόμενοι εις μίαν
των ήπειρών (αίτ.).
- Γάλλος ζωγράφος εκ
των άρχηγών του im-
πρεσιονισμού — 'Ε-
πιμεριστική άντωνυ-
μία (θηλ.).
- Τίτλοι Βυζαντινών ά-
ξιωματικών, άρχη-
γών έκκλησιαστικών
τιμών περιφερειών —
Μέρος του προσώπου.
- Ο τελευταίος βασι-
λεύς της Ρώμης, ο
'Υπερήφανος επιλεγό-
μενος.
- Γυναικείον όνομα, άν-
τιστροφή (γεν.) —
Είναι οι νομοί της
Πελοποννήσου.
- Όσοι τό κάνουν γρή-
γορα πτωχεύουν (ρη-
μα).
- Πρόθεσις πρό φωνήν-
τος δασυνόμενου — Τό
γρήγορο κι' αυτό
ποτέ μαζί δεν πάν' τα δύο (πα-
ροιμ.).
- Ένας όβρις, ενάρθρως — Χρονι-
κών επίρρημα.
- Άνόσιος, κακούργος και συν-
εχχος, δόλιος.
- Άποτέλεσμα ψυχούς, αλλά και ά-
σθενείας — 'Ο βασικός αριθμός
των... πατέρων του έθνους—Προ-
πάτορες των Φινλανδών (προφ.
μαζί!).
- Γάλλος έλληνηστής, καθηγητής
της ελληνικής ποιήσεως εις την
Σορδόνην (1839 — 1905), ενάρ-
θρως — 'Αεροπορική μας συγκοι-
νωσία.
- 'Η άκανθα των γαλλογερμανικών
σχέσεων (άντιστρ.) — Ριζοδαύνι,
σημαίνει τό αυτό.
- ΚΑΘΕΩΣ :
- Εις των 12 'Ολυμπίων Θεών
(γεν.) — Το ή των 'Αγγλων.
- Και τό άγένορς των... Μακρόβρι-
ος πράξις δια της προφοράς δύο
γραμμάτων (ενάρθρως) — Γνω-
στή και σπουδαία πόλις της
Βουλγαρίας επί του Εύξεινου.

- Τελικός σύνδεσμος — Τρόπος μα-
γειρεύματος της άγγινάρας.
- Σπουδαία άρτηρία (γεν.) — χρή-
σιμα εις τον καρδιών ζωα.
- Έκ των περιστάσεων και ούχι εκ
της ικανότητος του άναδixηθείς
(κυριολ.).
- Δανικόν πολύνησον της Βορείου
Θαλάσσης, άντιστροφή — 'Ο
Θάλας ήτο άδελφός της μητέρας
του.
- Τό παίζουν οι 'Αγγλοι με μανία
— Άντιστροφή νότας — κλισίος
(ιχητικός).
- Σχετική με νάξια λέξις (δοτ.).
- Πρόθεσις με έκθλιψιν — 'Επισα-
νης Γάλλος χειρουργός του πα-
ρελθόντος αιώνος (χωρίς τό πρώ-
το γράμμα, ένα δένδρον).
- Μία αθένητις τού Συνταγματικού
μας Δικαίου — Συμπλεκτικόν
της αρχαίας.
- Μαζί με τό άένν σημαίνει «όμως»
(άντιστρ.) — «Τό... ντροπή δεν
έχω» (παροιμ.).
- Ήτο ιερά πόλις της 'Ασίας
(αίτ.) — 'Ησαν αι Μούσαι.

ΧΙΟΥΜΟΡ

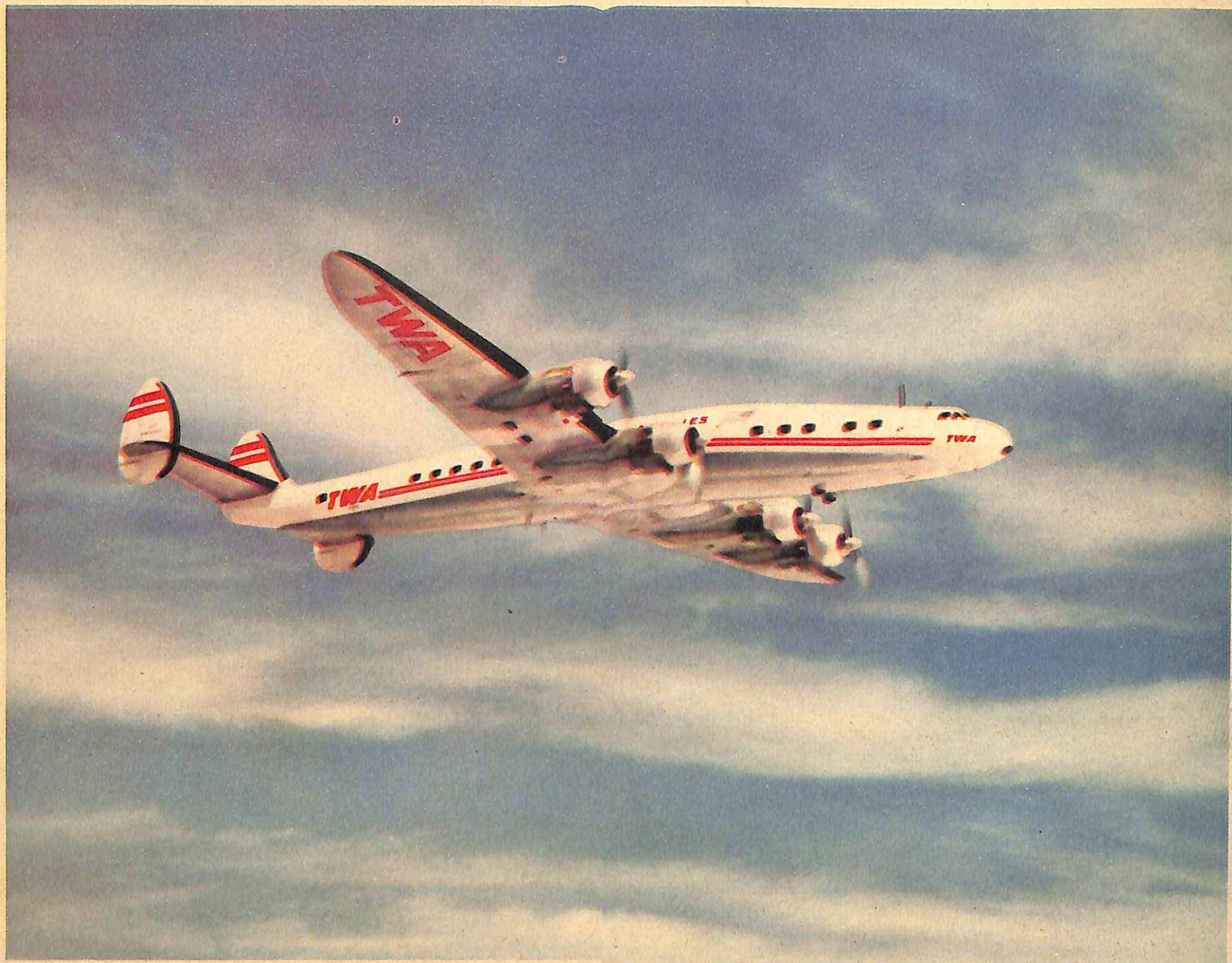

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΧΗΜΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

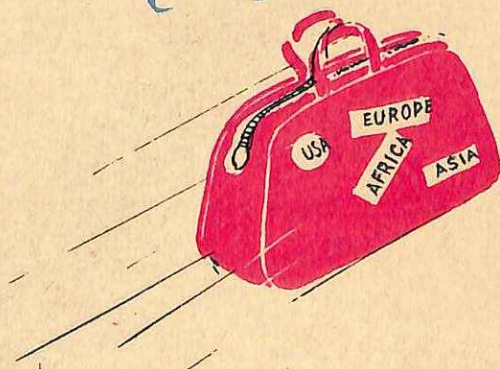
ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ ΠΛΑΤΕΙΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

— Αγοράζοντες ὑαλικά τῆς Ἑταιρίας ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ προμηθεύετε εἶδη καλῆς ποιότητος.
— Πωλοῦνται εἰς ὅλα τὰ καλὰ ὑαλοπωλεῖα καὶ εἰς ὅλα τὰ καταστήματα οἰκιακῆς χρήσεως.

Σήμερα και κάθε μέρα...

... ΑΝΑΧΩΡΟΥΝ
ΠΟΛΥΤΕΛΗ **CONSTELLATIONS**
ΤΗΣ **TWA**
ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

ΤΑΞΕΙΔΕΥΕΤΕ ΜΕ ΤΗΝ

TWA
TRANS WORLD AIRLINES